

TRAVANCORE
ARCHÆOLOGICAL SERIES

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S.,

Superintendent of Archæology, Travancore State.

TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Published under the orders of the Government of
Travancore.

Stone and Copper-plate Inscriptions of Travancore
with 8 plates.

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S.,
Superintendent of Archæology, Travancore State.

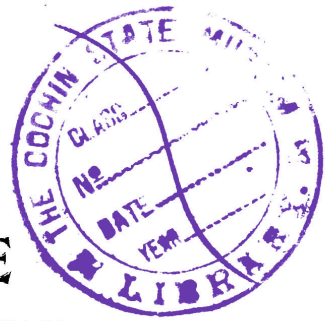
TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.
1927.

All Rights Reserved.

Price: [Rs. 1-12-0.]

RAMA VARMA RESEARCH INSTITUTE,
TRICHUR, COCHIN STATE.

H. 316. A

TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

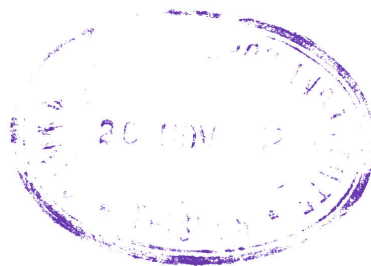
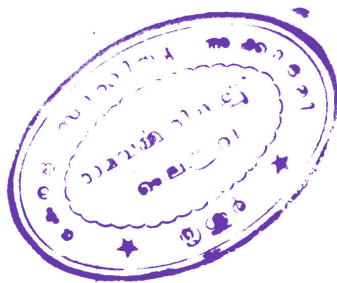
Vol. VI.—Part I.

Published under the Orders of the Government of
Travancore.

Stone and Copper-Plate Inscriptions of Travancore
with 8 plates

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S.,
Superintendent of Archæology, Travancore State.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1927.

All Rights Reserved.

APPENDIX A.

Vaḍamalaiyappa-Pillai referred to in the record of Chokkanātha-Nāyaka (p. 199 *supra*) has also figured in a record dated in A. D. 1653 of Tirumalai-Nāyaka (A. D. 1623-59). He was an important feudatory under the Nāyaka of Madura and his headquarters was Iraṣai or Iraiyyūr in Iruṅḡōlap-pāṇḍināḍu. From a panegyric poem called *Pulavarārruppaḍai* composed by poet *Śiriyā Ratnakavirāya* of Tirukkurukūr and said to have been published in Kollam 868 (= A. D. 1693) we learn that Vaḍamalaiyappa-Pillai was himself an author of several works, that his father was a certain Iruvappaṇ, that his mother was probably named Tirumalaiyakkolundu, that he had two sons called respectively Sūryamūrtti and Iruvappaṇ, that he was the brother-in-law (? *maittuṇa-vēl*) of some one whose name was possibly Muttunāyakam, and that he was a great patron of letters. The relevant extracts are subjoined.

- (a) முத்தமிழ் யாவரு முணர்ந்து
பயிலிருங் கோளப் பாண்டிநன் னாட.
னிரையூர் வளைதவ ழிரையூர்க் கதிபன்:
- (b) நானூற்றுக் கோவையு நாற்கவி வண்ணமும்
பலாபுகழ் நீரூத் தலபு ராணமு
மிருநிலம் புகழு மொருகலம் பகழு
நீலே குவப்பப் பாடிநிலே நிறுத்துங்
கூறுசொற் கவிதா சாருவ பெளமன்:
- (c) இருவப் பன்பெறு மிராச குமாரன்
றெறிதமிழ்க் கூடற் பெரியகர்த் தாக்கள்
வரிசைப் பெயர்பெறும் வரிசைத் துரைமகன்:
- (d) திருமலைக் கொழுந்துதன்
ஒருதவக் கொழுந்தென வருகிவக் கொழுந்து:
- (e) சூரிய மூர்த்திதன் காரண வரத்தாற்
பேர்பெற வுதித்த சூரிய மூர்த்தியோ
டரசர்க் கரசென வவனியேழ் புரக்கு
மிருவப் பனுக்கு மின் னுயிர்த் தாதை:
- (f) முத்துநா யகமலர் மூவேந் தருக்கும்
பெருமைபெற் றுயர்ந்த வருமைமைத் துனவேள்:
- (g) இரசைப் பதிவள மிருவப் பனையருள்
வரிசைப் பெரியவன் வடமலை உப்பன்.

TABLE OF CONTENTS.

Vol. VI—Part I.

	Page.
1. Cholapuram inscriptions.	1
2. Cholapuram records of Sundarāsola-Pandyadeva.	6
3. Record of Kulottunga-Choladeva: 30th year.	14
4. Miscellaneous records from Cholapuram.	20
5. Alvarkoyil record of Vira kerala-Marttanda: Kollam 573.	29
6. Kalakkuttam inscription of Kollam 645.	33
7. Tonnal inscription of Kollam 650.	34
8. Haripad inscriptions.	35
9. Four records from Kariyamanikkapuram.	43
10. Record of Kulasekhara-Nambirattiyar: Kollam 643.	44
11. Record dated in Kollam 685.	45
12. Record of Adityavarman: Kollam 734.	47
13. Do. Do. Do.	48
14. The Udayagiri epitaphs.	50
15. Trivikramangalam records.	58
16. Udiyamperur record of Kodai-Ravi.	63
17. Six epitaphs at Udiyamperūr.	65
18. Kandanad epitaphs.	71
19. A few records from Tirupparappu.	74
20. Tiruvidangodu inscription of Ravivarman.	78
21. Record of Attingal dated Kollam 628.	80
22. Two fragmentary records dated Kollam 388.	81
23. Record of a Kupaka queen: Kollam 752.	„
24. A record from Navaykkulam.	83
25. Two copper-plate records from Palaiyur.	84
26. A few epitaphs from Aruvittura, Adiramvila and Kanjur.	91
27. Pattali copper-scroll: Kollam 971.	93
28. Aruvaymoli record of Ravivarman: Kollam 822.	97
29. Balamarttandavarman's record: Kollam 923.	100
30. Talakkudi inscriptions.	„
31. Appendix A.	
32. „ B.	

LIST OF PLATES.

Vol. VI—Part I.

Plate.	No.		To face page
1	4	Record of Jatavarman Sundarasola-Pandya: 11th year	8
2	9	Cholapuram record of Sundarasola-Pandyadeva: 19th year	13
3	21	Record of Vira kerala-Marttanda: Śaka 1325	31
4	23	Tonnal inscription of Kollam 650	35
5	24	Haripad inscription of Ravi-Kerala of Odanadu	39
6	38	Tombstone over the grave of De Lannoy	53
7		Two sculptural panels at Trivikramangalam	59
8	54	Udayamperur epitaph of A. D. 1701	68
„	56	Kandanad epitaph of A. D. 1665	73

No. 202.

Cholapuram inscriptions.

Unassailable as the Travancore country may generally be considered to be on her landward frontier on account of her mountainous ramparts, which would have rendered her immune from the invading armies of many an ambitious king and intrepid general intent on conquest, the few mountain passes which serve as embrazures in her natural bulwarks constituted the vulnerable points, through which she was now and then attacked by her enemies. Of such passes which served as highways of commerce and travel between Travancore on the western side and plains of the Coimbatore, Madura and Tinnevely districts on the other, the Āruvāymoḷi Pass (the Aramboly Pass of English nomenclature) was found to be the most convenient from early days, because at this place a distinct break in the chain of hills has left a gap over three miles' width, through which runs the perfectly level trunk road of communication. This Pass consequently formed the portals through which the adventurous Pāṇḍyas, Chōlas, Vijayanagara generals, and Nāyaka kings poured in from the other side of the Ghats, whenever the whim of conquest seized them or the lust of plunder tickled their cupidity. It was therefore in the natural sequence of events that the flourishing town of Kōṭṭār should have experienced the various vicissitudes of war, consequent on its position on this main artery of communication.

This town was a flourishing centre of commerce from a very early past and Ptolemy (A. D. 150) mentions Kōṭṭiara as a metropolis with considerable trade, while Pliny calls the town Kōṭṭāra, which is a nearer approximation to its correct present-day designation.

About the second half of the 7th century A. D., Kōṭṭāru was attacked by the Pāṇḍya king of Madura, Arikēsari Māravarman, the contemporary of the Śaiva saint Tirujñānasambandha. This achievement is found eulogised in Nakkīrār's commentary on the *Agapporul*, whose authorship is attributed in literary tradition to a divine source, namely, Iraiyaṇār or god Śiva of Madura. The verses mention Kōṭṭār as girt round by a line of fortifications:

- (1) குருமாநெடுமெதிற் கோட்டாற்றறண் கொண்டதென்னன் கன்னிப்
பெருமான் வரோதயன் கொல்லியஞ்சராலப் பெண்கொடிக்கே—v. 37,
- (2) சேரலர்தங்
கோமான் கடற்படை கோட்டாற்றழியக்கணையுடைத்த
வேமாண் சிலையவன் கன்னிநன்னீர்கொண்டவீர் முகிலே—v. 249.

Other Pāṇḍya monarchs such as Jaṭila-Parāntaka of the Āṇamalai record and the Vēḷvikkūḍi plates, and Śrīmāra Parachakrakōlāhala had encountered the Chēras, or presumably their representatives the Vēṇāḍu viceroys, at the battles of Viḷijñam and a few other places; and even though Kōṭṭār is not specifically mentioned in their records, it must have attracted their attention, lying, as it did, on their line of march. The fact that successive Pāṇḍya kings had to capture Viḷijñam and fight off and on with the Vēṇāḍu rulers seems to indicate that their hold on the Vēṇāḍu dominions to the north of Nāñjināḍu was slippery, and that the Vēṇāḍu kings rallied as soon as the results of these raids wore off.

With the advent of the Chōlas, however, who displaced Pāṇḍyan domination for nearly two centuries, the southern-most corner of the present Travancore State entered on a new phase of its history. Parāntaka I was the first Chōla sovereign to swoop down south from his capital of Tanjore. Having conquered Madura in about A. D. 910, he must needs extend his march up to Cape Comorin, for, what pious Hindu ruler can refuse to visit this most sacred of places? His inscriptions are found at Suchindram and Agastisvaram. His stay was only temporary, but his successor Rajaraja the Great (A. D. 985—1013), however, organised a more permanent occupation of the conquered dominions. The first step was to constitute his southern conquests into a separate administrative unit called Rājārāja-Pāṇḍināḍu, in pursuance of a practice of his by which he gave to many towns and countries conquered by him, new names coined after one or the other of his own numerous titles. Kōttāru which was therefore renamed Mummudiśōlanallūr (Mummudiśōla being a title first borne by the great Rājārāja himself in recognition of his suzerainty over the three kingdoms of Chōla, Chēra and Pāṇḍya) was according to the inscriptions of the 11th and 12th centuries A. D. a village of Nāñjil-nāḍu, a sub-division of Uttamaśōla-vaṇanāḍu, which was in its turn a district of Rājārāja-Pāṇḍināḍu. Two records of date Kollam 428 and 440 call Kōttār as Śōlakēralapuram.

The first epigraphical mention of Kōttāru within Travancore is found in the record of Rājārāja I dated in the 18th year (A. D. 1003) engraved on a pillar in the Kommanḍai-Amman temple at Vaḍaśēri and in the inscriptions of Sundaraśōla-Pāṇḍya and Kulōttuṅga I (A. D. 1070-1119). The early Chōla sovereigns such as Parāntaka and Rājārāja had, as already noted, made invasions to the southern extremity of the Peninsula as testified to by the presence of their records which have been discovered at Cape Comorin, Darśanamkōppu, Suchindram, etc., and in addition, Rājārāja is also known to have advanced as far north as Kāndaḷūr-śālai and Quilon, when he defeated the Chēra navy at the former roadstead. Rājēndraśōla, his son, had followed up his father's exploits with unabated vigour, and Viḷijñam was renamed Rājēndraśōlappattiṇam, and in south Travancore a few of his records are actually found at Cape Comorin and Tērūr, one mile to the north of Suchindram. Of the royal members who were posted for the southern viceroyalty constituting the Pāṇḍya and Chēra conquests, we know at least of four who have figured in the lithic records of the south. Of them Jaṭavarman Sundaraśōla-Pāṇḍya (A. D. 1020-48) the son of Rājēndraśōla is represented by inscriptions in the Chōlapuram and Chēramaṅgalam temples. Rājādhirāja claims victories over the Veṇāṭṭaraśu and a Kūpaka king. Vīrarājendra's big Sanskrit record is also found at Kanyākumari. Kulōttuṅga I was not behind-hand to his illustrious predecessors in his military achievements and, as described in his historical introductions, he invaded the Pāṇḍya dominions on his own account and after having defeated the five Pāṇḍyas he was pleased, while all the heroes in the western hill-country ascended voluntarily to heaven, to bestow on the chiefs of his army who were mounted on horses, settlements on every road, including that which passed Kōttāru:

பஞ்சவரைவர் பொருத மொய்க்களத்தஞ்சி வெருநெளித்தோட . . . . . கு
டமலை நாட்டுள்ள சரவேறெல்லாம் தனிவிசும்பேற மாவேறிய தன் வருதி
னித்தலைவரைக் குறுகலர் குலையக் கொட்டாறுட்பட நெறிதொறு நிலைகளி
ட்டருளி
—T. A. S., I-277.

The Chidambaram inscription of Kulōttuṅga I refers to his southern and western conquests in two Sanskrit verses:

पाण्ड्यान्दण्डेन जित्वा प्रचुरशरमुचा पञ्च पञ्चानश्रीः

दग्ध्वा कोट्टारदुर्गन्तृणमिव स यथा स्वाण्डवं पाण्डुसूनुः ।

चिष्ट्वा तत्केरळानां बलमतिबहलं श्रीकुलोत्तुङ्गचोळ-

श्रक्रे शक्रप्रतापस्त्रिभुवनविजयस्तम्भमम्भोधितीरे ॥

पुण्ये सहाद्रिशृङ्गे त्रिभुवनविजयस्तम्भमम्भोधिपारे

स्वच्छन्दं पारसीनान्तरुणयुवतिभिर्गीयते यस्य कीर्तिः ।

स श्रीमानस्तशत्रुः प्रबलबलभरैः पञ्चपाण्ड्यान्विजित्य

क्षुभ्यत् क्षमापालचक्रं सविधिकमकरोच्छ्रीकुलोत्तुङ्गचोळः ॥ - *Ep. Ind.*, Vol. V, p. 104;

while the panegyric poem, the *Kaliṅgattuṅṇarāṇi* of Jayaṅṇondār, which describes the Kaliṅga war undertaken by this Chōḷa sovereign in about A. D. 1095; mentions his military campaigns which had taken place earlier in his reign:

முள்ளாறுங் கல்லாறுங் தென்ன ரோட

முன்னொரு நாள் வாள்பயன் முனிந்த போரின்

வெள்ளாறுங் கோட்டாறுங் புகையான முட

வெந்தவன மிந்தவன மொக்கி லொக்கும்

— *Parāṇi*, III-21.

Kōṭṭāru, which thus became a Chōḷa military outpost of the south, had consequently a permanent garrison (*nilaiṇṇaḍai*) stationed therein to guard the Chōḷa interests in that distant frontier. Many of the captains and soldiers who constituted this garrison were natives of Chōḷa-maṇḍalam and they were given lands and other conveniences in the conquered territories to induce them to settle down there. To them perhaps and to the earlier military colonists who had perhaps followed the Chōḷa-Pāṇḍya Viceroys has to be attributed the importation of such names as Ten-Tiruvēṇṇaḍam, Ten-Tiruvāṇṇam, etc., with which they must have tried to perpetuate in the new land of their adoption the place names further north in their own districts.

The Śiva temple at Chōḷapuram is a small building consisting of a *garbhagriha*, an *antarāḷa*, a *mahāmaṇḍapa* and an entrance-porch in front, which gives access to the shrine by means of a few steps at its northern and southern sides. The main structure is erected over an *uparīṭha* and is of granite up to its top. The images of Brahmā, Viṣṇu, and Dakṣiṇāmūrti, which ought to grace the niches on the outside of the north, west and south walls respectively of the central shrine, are, in this temple, placed on the top at the base of the *śikhara* itself, which, originally of brick, is now in a much ruined condition. Four stone bulls of medium size adorn the four corners of the terraced roofing of the central shrine, and this is a characteristic feature of the temples of this period. The temple on the whole is not, however, of any specific sculptural or architectural interest.

This temple is known, from a long Tamil record engraved on the *kumada-reglets* round the three sides of the *sanctum*, to have been built by a subordinate chief called Araiyaṇ-Madhurāntakaṇ *alias* Kulōttuṅgaśōḷa-Kēraḷarājaṇ of Muḷaiyūr in Maṇṇi-nāḍu (near Tanjore), a sub-division of Chōḷa-maṇḍalam; and the fact that the same inscription mentions certain donation of taxes made for the conduct of worship in this temple in the 30th year of his reign by Kulōttuṅga I,

while camping at Kāñchīpuram has led some to the conclusion that the temple must have come into existence a few years prior to this date—A. D. 1100. But as the same temple contains as many as seven records dated between the 11th to the 19th years of reign of Jaṭāvarman *alias* Sundaraśōḷa-Pāṇḍyadēva, who can be none other than the Chōḷa-Pāṇḍya Viceroy appointed by Rājēndrachōḷa I to administer his southern dominions and whose date of accession as such, has been calculated to be A. D. 1020-21, this temple of Rājēndraśōḷēśvaram-uḍaiya-Mahādēvar must have been built some time between A. D. 1013, the date of accession of the Chōḷa king Rājēndrachōḷa I (A. D. 1013-44) after whom it was apparently named, and A. D. 1030, the date of the earliest record found in the temple—*i. e.*, in all probability in A. D. 1020, the seventh year of Rājēndrachōḷa I, which is mentioned in the Kulōttuṅga's record mentioned above. Another fragmentary inscription engraved on the ruined *prākāra* wall of the temple refers to the 3rd + 7th year of a king, whose name has been lost. In all likelihood, he was the Chōḷa king Rājendra I who was nominated for the administration from A. D. 1011 during the last years of his father's reign, and actually ascended the Chōḷa throne only after three years in A. D. 1013-14. Though the name of the temple is not specifically mentioned in this record, this helps to fix the date of the temple's erection to be A. D. 1020 or thereabouts.

Two other lines of writing engraved on the top friezes of the western and northern walls of the *garbhagriha* and containing the words

வீஷி ஸ்ரீ மதுராந்தகன் and

வீஷி ஸ்ரீ கங்கைகொண்டசொழித் தமிழ்ப்பல்லவரையன்

also indicate that the builder of the temple, whose titles they evidently were, must have been a subordinate under the Chōḷa king Rājēndrachōḷa I who had similar titles, and that he must have probably followed the campaign of his overlord and must subsequently have settled down as a military subordinate under Sundaraśōḷa-Pāṇḍyadēva when the latter was posted to his southern viceroyalty. This man must have also continued in the Chōḷa service for some years of the reign of Kulōttuṅga himself and have consequently not only earned the newer title of *Kulōttuṅgaśōḷa-Kēraḷarāja*, but must have been considered of sufficient influence as to have been honoured later on by the tax-concessions, granted in respect of the lands for the temple that had been erected by him at Chōḷapuram.

Another inscription records the information that the temple was repaired in the Śaka year 1293, after the lapse of nearly three centuries by the Pāṇḍya king Parākrama-Pāṇḍyadēva.¹ The very fact that the Pāṇḍya king repaired the temple at Chōḷapuram on the Travancore side of the Aramboly frontier, shows that a portion of Nāñji-nāḍu was in the temporary occupation of the Pāṇḍyas, as a result of one of the mutual reprisals which were common episodes on the frontier, demarcating the possessions of the two neighbouring rival powers. The early Pāṇḍyas some of whose records are found in Suchindram, were in occupation of the southern corner of the Peninsula, but they had to retire before the Chōḷas of the Vijayālaya line, who became all powerful in the south with the conquest of Madura and Ceylon by Parāntaka. When the power of the latter, in turn, began to wane,

¹ This king is different from Parākrama-Pāṇḍya of the Suchindram record, (*T. A. S. I.*, p. 281) who reigned from 1422-53 A. D. The identification made on page 265 of the *State Manual*, Vol. I is incorrect.

some medieval Pāṇdyas tried to expand again on the western side of the Ghats, until they were pushed back by the more powerful of the kings of Travancore, some of whom are known to have even ventured across and occupied some tract of land forming part of the present Tinnevely District. It was this aggressive policy of Travancore on the eastern side of the Ghats that necessitated the two Vijayanagara invasions, notably the second under Rāmarāja Viṭṭhaladēva-Mahārāja in about A. D. 1544-5, which was also followed by the two Nāyaka invasions under Tirumala Nāyaka (A. D. 1636) and Maṅgamāl (A. D. 1697). This frontier line between the Pāṇdyan and Travancore dominions was therefore in those unsettled days often fluctuating, according as the regnant king on the Vēṇāḍ throne was strong or incapable.

There appears to be some *remote* reference to this conflict between Travancore and its neighbouring Pāṇḍya on the Tōvāḷa frontier in verse 16 of the *Unṇu-nīlisandēśam*, which has been assigned to the first half of the 6th century of the Kollam Era.

എണ്ണിക്കൊള്ളാവടയിലെഴുന്നള്ളത്തു കൊല്ലത്തു നിന്നേറാ
കണ്ണിൽ കൂടാതെയരുടെ കൂറാളി തോവാളനിന്നേറാ
വണ്ണിച്ചേററം ഭജഗശയനം കണ്ടു കൈകൂപ്പുവാനേ
പുണ്യത്തിന്റേറ പെരുമനവരം നന്വരത്തെൻറുമന്യേ.

No. 1—*On the western wall of the central shrine.*

Text¹.

வ்விழி ஸ்ரீ [11*] மதுரந்தகன் ॥௨

Hail! Prosperity! Madhurāntakaṇ.

No. 2—*On the northern wall of the central shrine.*

Text¹.

வ்விழி ஸ்ரீ [1*] கங்கைகொண்டசொழி தமிழ்ப்பல்லவரையன் [11*]

Hail! Prosperity! Gaṅgaikondaśōḷa-Tamiḷap-Pallavaraiyaṇ.

No. 3—*On the ruined prakāra wall.*

This fragmentary record engraved on the ruined wall of the *śurru-maṇḍapa* is important in that it mentions the 7th year opposite the 3rd year of a Chōḷa king, whose name has been lost. It appears, however, probable that it belongs to the reign of the Chōḷa king Rājendrachōḷa I.,² who was nominated as his successor by Rājārāja I, during the last years of his reign in about A. D. 1011, and who took the reigns of government into his own hands, three years later in A. D. 1013-14, after the death of his illustrious father and predecessor. This helps us to equate the Rājendraśōḷadēva, whose 7th year is mentioned in Kulōttuṅga's record³ of A. D. 1100, with the first king of that name and to fix the date of construction of the temple to be about A. D. 1020.

1 Registered as Nos. 94 and 96 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 *Historical Sketches* (K. V. S. Aiyar), p. 254.

This inscription gives only the boundaries of the lands gifted away for the temple, and these lands were apparently comprised in the village of Andāy-kkudi mentioned in the record of A. D. 1100. Maḷavarāyan, the king's officer, having petitioned, on behalf perhaps of the builder of the temple, that the lands must be treated as tax-free *dēvadāna*, the king was pleased to grant the tax-exemptions and ordered the necessary entries to be made in the Revenue Registers.

Some of the names of taxes, that were in vogue in the early days of Chōla administration, are:

kārāṇmai, *māyāṭchi*, *karpūravilai*, *vetṭi*, *pāṭṭam*, *paṇṇipāli*, *sandhivigrahapēru*, *ṣillirai*, *pattaraipēru*, *poṇvari*, *kāriyavārāṭchi* etc.

Text.¹

- 1 லை இராமன் குளத்தில் வடவெல்லைக்கும் முள்ளிப்பள்ளத்தில் உள்மதினாக்கு வடக்கும் மெலெல்லை குடவர்குடியிருப்புக்கும் குடவர் பள்ளிக்கும் சிவல்லவன் பெருவாய் [க்காலுக்கு]
- 2 கிழக்கும் வடவெல்லை கருங்குளத்தில் உள்மதினுக்குத் தெற்கும் இந்நான் கெல்லைக்குட்பட்ட நன்செய்யும் நத்தமும் தொடர்பும் குளமும் குளப்பரப்பும் மற்றும் எப்பெ[ர்ப்பட்ட]
- 3 டினவும் உட்படப் பழந்தெவதானம் பள்ளிச்சந்தந் நீக்கி உள்ள நிலம் முன்னிடை ஊரும் பழம் . . . புழுதியுந் தவிர்த்து ஊரில் அளந்து வழிமுதலாக்கி காராண்மை மெய்யா . . .
- 4 டிமையும் கற்பூரவிலையும் காரியவாராட்சியும் வெட்டிப்பாட்டமும் பைஞ்சிபிலி சந்திவிக்கிரகப்பெறும் . . . . . ல்லிறை பமுதான தும் . . . . .
- 5 ம் அரிசித்துள் பத்தறைபெறும் பொன்வரியும் மற்ற மெப்பெர்ப்பட்டினவும் உட்பட மூன்றாவதின் நெதி ரொழாவது முதல் காராண்மை மெய்யாட்சி உட்பட தெவதான இறையிலியாக
- 6 இடம் பெற வெணுமென்று அய்யன் மழவராயன் எனக்குச் சொன்னமையில் இவ்வாண்டு முதல் காராண்மை மெய்யாட்சி உட்பட தெவதான இறையிலியாக
- 7 நம் கெழ்வியும் வரியிலார் எழுதின உள்வரியும் தரச்சொன்னோம் இப்படிசுநாடித்தீவற் செல்வதாகக் கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டி எல்லைகளில் திருச்சுல-
- 8 க்கல்லு நாட்டிக்கொள்க:— இவை செவ்விருக்கைநாட்டுக் களத்தாவ்லூர் திருவிராமிச்சரம் உடையான் ஆட்கொண்டவில்லியான கச்சியராயன் எழுத்து 1௨

Cholapuram records of Sundarasola-Pandyadeva.

The following seven records belong to the reign of Jaṭavarman *alias* Sundarasōla-Pāṇḍyadeva. He was the first Chōla-Pāṇḍya viceroy, who was appointed by his father Rājendrachōla I to administer the Pāṇḍya and Kēraḷa countries, which the latter had reconquered soon after his accession to the throne. The Tiruvālaṅgāḍu plates refer to this appointment in the following verses:

Having conquered the Pāṇḍya,

तत्र प्रतिष्ठाप्य तदीयराष्ट्रक्षार्थमात्मीयतनूजमेनम् ।

श्रीचाळपाण्ड्यं रविवंशदीपो जेतुं प्रतीचोन्दिशमुज्जगाम ॥

—v. 93.

and having conquered the Kēraḷa king,

श्रीचोळपाण्ड्यं स्वसुतं विधाय पाश्चात्यभूमेरभिरक्षणाय ।

काशीं स काञ्चीमिव भूमिदेव्याः समाविशत् तैलकुलैककालः ॥

—v. 99.

The name Chōḷa-Pāṇḍya was a convenient viceregal designation invented to indicate both the Chōḷa parentage of these viceroys and their administrative jurisdiction over the Pāṇḍya dominions; and the distinctive epithet of Māṇavarman or Jaṭavarman peculiar to the Pāṇḍyas was also prefixed to these names. This system of appointing a royal member as a viceroy, which was instituted by Rājendraśōḷadēva I in view of the difficulties of keeping intact his imperial possessions, was followed by a few of his successors. The historical introductions of Rājendradēva (A. D. 1052—64) and Vīrarājendra (A. D. 1062—70) state that Mumudīśōḷa and Gaṅgaikondaśōḷa were similarly named as Chōḷa-Pāṇḍyas—

பொருமாட்டன் திருத்தம்பியர் தம்முள் வென்றிகொள மும்முடிசோழனைத்
தெம்முனையடுத்திற் சோழபாண்டியனென்றும் —Rājendradēva,

தன் திருமைந்தனாகிய கங்கைகொண்டசோழனை எழுயரியானைச் சேனைச்
சோழபாண்டியனென்றனுடையர் மணிமுடிப் பாண்டிமண்டலமும் சூடுத்த-
ருளி —Vīrarājendradēva.

According to the inscriptions so far examined in the Madras Presidency, the names of four such viceroys are known:—

Jaṭavarman Sundaraśōḷa-Pāṇḍyadēva—28 years,

Māṇavarman Vikramaśōḷa-Pāṇḍyadēva—29 years,

Jaṭavarman Vikramaśōḷa-Pāṇḍyadēva—4 years,

Māṇavarman Parākramaśōḷa-Pāṇḍyadēva—4 years.

As we hear of no Chōḷa-Pāṇḍyas other than these, it is evident that this system of entrusting the administration of outlying provinces to viceroys, who were themselves princes of royal blood, fell into desuetude about half a century after its inception. From the time of Kulōttuṅgachōḷa I, we do not hear of such viceroys in charge of the southern dominion; but instead there were a number of chieftains who were directly responsible to the Central Government. The records of Parāntaka-Pāṇḍya found at Cape Comorin which are attributable to the time of Kulōttuṅga I and Vikramachōḷa (1117—35) show that the Pāṇḍya dominions were left over to be administered by a scion of the Pāṇḍya family, as a Chōḷa feudatory for the time being.

Of the seven records of Sundaraśōḷa-Pāṇḍya found engraved in the Chōḷapuram temple, five are dated in the 11th year of his reign, one is dated 8 years later in the 19th year, and the date portion of the last is illegible. In one of the inscriptions of the 11th year, Chāḷukki Vijayādittan Vikkiyanṇan *alias* Viṣṇuvarḍhana-Mahārāja figures as the donor of a perpetual lamp to the god. It is not ascertainable who this Viṣṇuvarḍhana-Mahārāja, apparently a royal personage, was, except that his name and the title of •Chāḷukki shows him to be somehow connected with the Eastern Chāḷukya family. At the time of the inscription,

namely about A. D. 1030, the Eastern Chālukya king was Rājarāja I (A. D. 1022-63), and it is not known what relationship Viṣṇuvardhana of this record, bore to him.² It is however noteworthy that a member of the Eastern Chālukyan dynasty should have come so far to the south and made a donation to the Śiva temple at this place, and that another individual named Soṭṭaiyaṇ, brother of Perumāṇaḍi Gāmiṇḍaṇ of Kuḍaku-nāḍu in Gaṅga-maṇḍalam, an agent of Ya-munāditya, should have similarly instituted some feeding charity in the Peruntirukkōyil at Brahmapuram, a village 10 miles distant from Chōlapuram. About Paṭṭanaḍēsa-pulavaṇ, a poet, nothing is known.

It has already been noted that Kōṭṭār was called Mummudiśōla-nallūr, after one of the numerous surnames of Rājarāja I. As the record of the 18th year of the same king found in the Kommaṇḍai-amman temple calls the village as Tiruk-kōṭṭāru without this *alias*, it appears that the name came to be applied to the village only after A. D. 1004. This village was comprised in the sub-division called Nāñjil-nāḍu, and as *nāñjil* means 'a plough',³ this designation for the tract of country is very appropriate, because the portion of southern Travancore denoted by this territorial name is pre-eminently a land of extensive paddy-flats and therefore primarily of ploughs. Attempts to derive this name from *nāñjai* and *Nāñji-kuravaṇ* are obviously incorrect. This sub-division of Nāñjil-nāḍu, now contracted into Nāñji-nāḍu, formed part of a bigger division called the Uta-maśōla-vaḷanāḍu, which must have comprised quite a large tract of land extending from Cape Comorin on one side and Shermadevi on the other and consisting of many sub-divisions, Marugal-nāḍu Purattāya-nāḍu, Kuru-nāḍu, Nāñjil-nāḍu etc. This *vālanāḍu* was again comprised in Rājarāja-Pāṇḍināḍu, which was the name with which Rājarāja had christened his southern conquests,—namely, the districts of Madura, Tinnevely, Pudukkotta, and a part of the present Travancore State.

No. 4.—On the base of the south wall of the mahāmaṇḍapa.

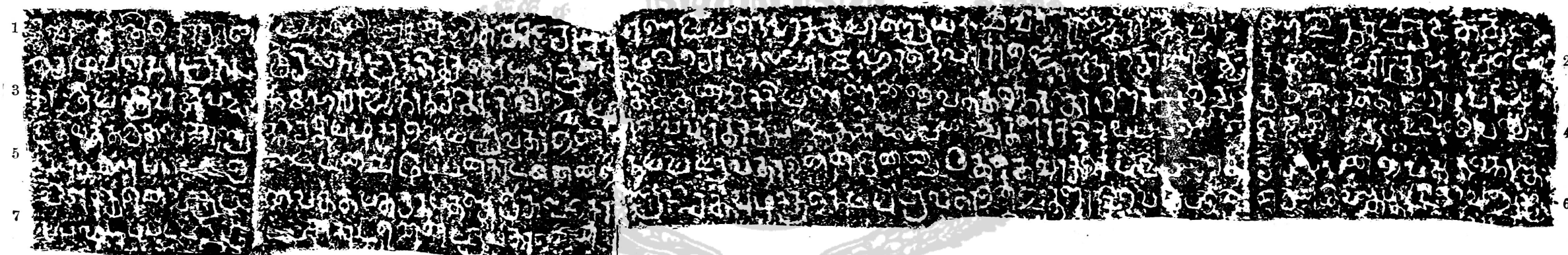
Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கொச் சடையபன்மரான ஸ்ரீசந்தரசொழபாண்டியடி-
வர்க்கு யாண்டு ய்க ஆவது ராஜராஜபாண்டிநாட்டு உத்தம-
- 2 சொழ வளநாட்டு நாஞ்சில்நாட்டுத் திருக்கொட்டாரான மும்முடிசொ-
ழநல்லூர் ஊராஜேவர் ராஜேஸ்வரமுடையார்க்கு ஸ்வஸ்தொ-
- 3 காபிய ஸ்ரீ விஷ்ணுவசுந்த ஊராஜநாத சளுக்கி விஜயாதித்தன் விக்கிய-
ணணன் வைத்த நொந்தாவிளக்கு க ஒன்றுக்கும் வைத்த சாவாழு-
வாப்பசு
- 4 இருவத்தஞ்சங் கொண்டு நிசதி யுழக்கு நெயட்டுவதானென் இவ்வூரிருக்-
கும் இடைத்தலைவன் அருளாக்கி வெட்டுவனென் இன்னிவந்தம் மு-
ட்டி விவனுக்கு-
- 5 ப் புணைப்பட்ட இடையன் ஆழிப்பன் காலனென் நெய்யட்டுவதானென்
இன்னு மித்தெவர்க்கெ பட்டணதெசுபலவன் வைத்த நொந்தா-
- 6 விளக்கு ஒன்றுக்கும் வைத்த பசு இருபத்தைஞ்சங் கொண்டு நிசதி யுழக்கு
நெய்யட்டுவதானென் அருளாக்கி வெட்டுவனென் இன்னிவந்த முட்-
டிவிவனுக்கு-
- 7 ப் புணைப்பட்ட ஆழிப்பன் காலனென் நெய்யட்டுவதானென் [11]

1 Registered as No. 98 of the Trav. Epig. Colln for 1099 x. x.

2 Ep. Ind., XI-294.

3. see also Q J M S. XI-76.

Translation.

Hail ! Prosperity !

In the 11th year of king Śaḍaiyavarman *alias* śrī-Sundaraśōḷa-Pāṇḍya-dēva, Sarvaḷōkāśraya śrī-Vishṇuvardhana-Mahārāja *alias* Śaḷukki Vijayādityaṇ-Vikkīyaṇṇ assigned twenty-five cows, that neither die nor grow old, for a perpetual lamp to the god Rājendraśōḷa-Īśvramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummuḍiśōḷanallūr in Nāñjil-nāḍu, a sub-division of Uttamaśōḷa-vaḷanāḍu, a district of Rājarāja-Pāṇḍināḍu.

I, Aruḷākki-Vēṭṭuvaṇ, a head-shepherd of this village, receiving these (cows) shall measure out one *uḷakku* of ghee daily. If this supply fail, I, shepherd Āḷippan-Kāḍan, who stand security for him, shall supply the ghee.

I, Aruḷākki-Vēṭṭuvaṇ who further received twenty-five cows assigned by Paṭṭanadēsa-pulavaṇ for a perpetual lamp to the same god, shall supply daily one *uḷakku* of ghee; and if this fail, Āḷippan-Kāḍan, who is security, shall supply (the ghee).

No. 5—On the base of the south wall of the maṇḍapa.

Text.

- 1 ஷ்ஷு ஸ்ரீ [1*] கொச்சடையபன்மரான ஸ்ரீசந்தரசொழபாண்டியதேவர்க்கு யாண்டு யக ஆவது ராஜராஜபாண்டிநாட்டு உத்தமசொழவளநா-
- 2 ட்டு நாஞ்சினாட்டு திருக்கொட்டாறான மும்முடிசொழநல்லூர் உஹாஷெவர் ராஜேசுசொழ ஈசுவரமுடையார்க்கு உடையார் பெருந்தனத்து
- 3 தேவன் விச்சாதிரநான சொழமாராயன் வைத்த நுந்தாவிளக்கு ஒன்றும் விளக்கொன்றுக்கும் சாவாமுவாப்பெராடு ஐம்பது-
- 4 ங் கொண்டு நிசத முழக்கு நெய் முட்டாமல் அட்டுவதானென் இடைத்தலைவன் சாத்தன் தூயக்கொன் [1*] இன்னிவந்தம் இவன் முட்டிவிடில் இவனுக்கு
- 5 ப் புணைப்பட்ட சாத்தன் சுந்தரனென் செலுத்துவதானென் [1*] இன்னும் இச் சொழமாராயன் வைத்த நொந்தாவிளக்கொன்றுக்கும் வைத்-
- 6 த சாவாமுவாப்பெராடு ஐம்பதுங் கொண்டு நிசத முழக்கு நெய் நிவந்தஞ் செலுத்துவதானென் இடைத்தலைவன் சாத்தன் சுந்தரனென் [1*]
- 7 இவன் இன்னிவந்தஞ் செலுத்துவதற்குப் புணைப்பட்டென் பட்டகை சாத்தனென் [11*]

Translation.

Hail ! Prosperity !

In the 11th year of king Śaḍaiyavarman *alias* śrī-Sundaraśōḷa-Pāṇḍya-dēva, Dēvaṇ-Vichchādiraṇ *alias* Sōḷamārāyaṇ of the *perundāṇam* (nobles) of the Uḍaiyār (king) gave a perpetual lamp to the god Rājendraśōḷa-Īśvaramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummuḍiśōḷanallūr in Nāñji-nāḍu, a sub-division of Uttamaśōḷa-vaḷa-nāḍu, a district of Rājarāja-Pāṇḍināḍu.

I, Śattan-Tūyakkōṇ, a head-shepherd, who took the fifty big sheep that neither die nor grow old and that were assigned therefor, shall measure daily without fail one *uḷakku* of ghee for the lamp. If he should fail in this obligation, I, Śattan-Sundaraṇ, who stand security for him, shall supply (the ghee).

I, Śattan-Sundaraṇ a head-shepherd, who took the fifty big sheep, that neither die nor grow old and that were assigned for another perpetual lamp given by the same Śōlamārāyaṇ, shall measure daily one *uḷakku* of ghee. If he should fail in this agreement, I, Paṭṭakai-Śattan bind myself to fulfil the obligation.

No. 6—On the base of the south wall of maṇḍapa.

Text.¹

- 1 ஸ்வஸி ஸ்ரீ [1*] கொச் சடையபன்மரான ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாண்டிய ஷேவ
ர்க்கு யாண்டு யக் ஆவ-
- 2 து ராஜராஜ பாண்டிநாட்டு உத்தமசொழவளநாட்டு நாஞ்சிநாட்டு திருக்
கொட்டாறு-
- 3 ன மும்[மு*] டிசொழநல்லூர் ஷமாஷேவர் ராஜேஞ்சொழநய்யமுடையா
ற்கு ராஜராஜத்தே-
- 4 ன்னாட்டுக் கொடுங்குளத்து ஆதித்தன் இரண்சிங்கனா வீரபாண்டியப்
பல்லவரையன் வை-
- 5 ச்ச நொந்தாவிளக்கு க ஓன்றுக்கும் வைச்ச சாவாமுவாப்பெராடு ஐயம்ப
தும் கொண்டு நிசதம் உழக்கு நெ-
- 6 ய் அட்டுவதானென் இவ்வூரிருக்கும் இடைத்தலைவன் ஆழிப்பன் காட
னென் [1*] இந்நெய் மு-
- 7 ட்டில் அட்டுவதற்குப் புனைப்பட்டென் இவ்வூரிருக்கும் இடைத்தலைவன்
திருமால்
- 8 கலியனென் இன்னிவந்தம் இவ்வூருவொமிலும் முன்னின்றெநெய் அட்டு
வதானென் [11*]

Translation.

Hail Prosperity!

In the 11th year of king Śadaiyavarman *alias* Sundaraśōḷa-Pāṇḍyadēva, Adittan-Raṇaśiṅgaṇ *alias* Vīrapāṇḍya-Pallavaraiyaṇ of Koḍuṅkuḷam in Rājaraṇja-Tenṇāḍu assigned fifty sheep, that neither die nor grow old, for a perpetual lamp to the god Rājendraśōḷa-Īṣvaramudaiyār of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummudiśōḷa-nallūr in Nāṇji-nāḍu, a sub-division of Uttamaśōḷa-valānāḍu, a district of Rājaraṇja-Pāṇḍināḍu.

Receiving these (sheep), I, Ālippan-Kāḍaṇ, a head-shepherd of this village, shall measure out daily without fail one *uḷakku* of ghee. If this fail, I, Tirumāl-Kaliyaṇ a shepherd of this village, shall be security for the supply. Of these two, only the first mentioned shall measure the assigned quantity of ghee.

No. 7—On the base of the south wall of *maṇḍapa*.

Text.¹

- 1 ஸ்வி ஸ்ரீ [1*] கொச் சடையபன்மரான ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாண்டியதேவ
ர்க்கு யாண்டு
- 2 யக ஆவது ராஜராஜப்பாண்டிநாட்டு உத்தமசொழவளநாட்டு நாஞ்சில்
நாட்டுத் திருக்கொ-
- 3 ட்டாருன மு[ம்*]முடிசொழநல்லூர் ஊ[ர]டிவர் ராஜேஸ்வர(ர)சொழ
பாண்டியார்க்கு கிழ்செம்பி-
- 4 யநாட்டு ஸ்ரீ ஊடிமம் கொச்சடைய சிவளநாடான ஆடவலசுந்தரச் சரு
ப்பெதிமங்கலம் தாமத்து-
- 5 ராருன சந்திரசெகரபட்டன் வைத்த நொந்தாவிளக்கு ஒன்று ஒன்று
க்கும் சாவாமுவாப்பெராடு
- 6 ஐயம்பதுங் கொண்டு நிசதம் உழக்கு நெய் முட்டாமல் அட்டுவதானென்
இடைத்தலை-
- 7 வன் அழகன் சாத்தனென் [1*]இனனெய் முட்டவிடி லட்டுவதாகப் புனை
ப்பட்டென் இவ்-
- 8 ஐர் இடையன் சாத்தன் துங்கனென் [11*]

Translation.

Hail Prosperity!

In the 11th year of king Śaḍaiyavarman *alias* śrī-Sundaraśōḷa-Pāṇḍya-dēva, Chandraśekhara-Bhaṭṭaṇ of Tāmattūr, (a hamlet of) Kōchchadaiya-śrivaḷa-nāḍu *alias* Āḍavalla-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* in Kīlśembiya-nāḍu² gave one perpetual lamp to the god Rājendraśōḷa-Īśvaramuḍaiyār of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummudiśōḷanallūr in Uttamaśōḷa-vaḷanāḍu, a district of Rājaraḷa-Pāṇḍinaḍu.

I, Alagaṇ-Śaṭṭaṇ, a head-shepherd, who took over the fifty sheep that neither die nor grow old and that were assigned (for the lamp), have to measure out daily without fail one *uḷakku* of ghee. If this should be allowed to fail, I, Śaṭṭaṇ-Tuṅgaṇ, a shepherd of this village, shall be security for the supply.

No. 8—On the base of the east wall of *maṇḍapa*.

Text.³

- 1 ஸ்வி ஸ்ரீ [1*] கொச் சடையவரான ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாண்டியடிவர்க்கு
யாண்டு யக ஆவது ராஜராஜப்பாண்டிநாட்டு உத்தமசொழவள
நாட்டு நாட்டாற்றுப்பொக்குப் பிரமதேசம் சீவல்லுவமங்கலமான கெ
ரளகுலாசனிச்சருப்பெதிமங்க[ல]த்து-
- 2 ச் சவையொம் நாஞ்சிநாட்டுத் திருக்கொட்டாருன மும்முடிசொழநல்லூர்
ம . . . த்து ராஜேஸ்வரசொழ பாண்டியார் கனமிகளுக்கு எ
ங்களுர் விற்றுக்குத்த பொதுநிலமாவது [1*] எங்களுர்க் கூவாணை
யெரிக்கிம் கம்ப-

1 Registered as No 100 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. B.

2 Kīl-Sembiyanāḍu was a portion in the present Ramnad District.

3 Registered as No. 102 of 1099, M. B. The stones are disarranged and one stone had been used up for the doorjamb of the ruined *maṇḍapa* in front of the temple.

- 3 ன் பாண்டன் குமிழிக்கும் குமிழியில் நின்று கிழக்கு நொக்கிப் பொன திருநாராயணவாய்க்காலுக்கு வடக்குந் இக்குமிழியில் நின்று வடக்கு நொக்கிப் பொன அம் ஊர்காலுக்கு [சதி . . . . கிடந்த] நிலமாகாணி விட்டுத் திருநாராயணவாய்க்காலு-
- 4 க்கு வடக்கு முதற்கண்ணாற்று நிலன் அரைக்காலும் இரண்டாங்கண்ணாற்று நிலம் அரைக்காலுமாக நிலம் காலும் இன்னிலத்துக்கு வடவெல்லைக் கிழக்குநொக்கி பொன கண்ணாற்றுக் காலுக்குத் தெற்கும் கிழெல்லை முதற்படிக்காலுக்கு மெற்கு [குடவநிலவிதத்-
- 5 தி] நிலம் மாகாணி நிற்கலாக நடுவுகிடந்த நிலங் காலும் விறுக்குடுத்து எம்மிவிசைந்த விலைப்பொருளெல்லாங் கைய்யில்லெ அறக்கொண்டு விலையொலை செய்து நீரோடட்டிக்குடுத்தோம் சீவல்லுவமங்கலமான கெரளகுலாச-
- 6 னிச்சருப்பெகிமங்கலத்துச் சவையொம் ராஜெந்திரசொழ இஸுர[மு*] டையார் கன்மிகளுக்கு [I*] இன்னிலத்தால் வந்த இறை காரண்மையுடைய ஆச்சன் பலதெவனை ஆட்டடுத்து மாத்தால் இரண்டு காசுகொண்டு இத்தெவரிடை நாங்கள் கொண்ட காசுக்குப் பவிசைக்குச் செலவாக இன்-
- 7 னிலத்தால் வந்த இறை காத்து ஊட்டுவதாகவும் காரண்மையுடைய ஆச்சன் பலதெவனும் சவையார்க்கு ஆட்டடுத்து மாத்தால் இரண்டு காசு சில் சடிமைக்கு இடுவதாகவும் ராஜெந்திரசொழ ஈஸுரமுடையார்க்கு எண்ணுழியூர்க்கால் கங்-
- 8 கைகொண்டசொழனால் புவழி மாத்தால் நாற்கல நெல்லு தெவர் திருமுற்றத்தெ கொடுவந்து அளப்பதாகவும் ராஜெந்திரசொழ ஈஸுரமுடையார் கன்மிகளுக்கு [II*] இவர்கள் பணிக்க எழுதினென் திருக்குடமுக்கில் நெறியநாராயணன் னெழுத்து [II*]

Translation.

Hail Prosperity!

In the 11th year of king Śaḍaiyavarman *alias* Śrī Sundaraśōḷa-Pāṇḍyadēva, the *sabhā* (assembly) of Śrīvalluvamaṅgalam *alias* Kēraḷakulāśani-chaturvēdi-maṅgalam, a *brahmadēya* under Nāṭṭārappōkku in Uttamaśōḷa-valanāḍu, a subdivision of Rājarāja-Pāṇḍināḍu, sold to the temple officials of Rājendraśōḷēsvaram-uḍaiyār of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummudiśōḷanallūr in Nāñji-nāḍu, the following communal lands in their village:

Leaving aside the $\frac{1}{6}$ (*mākāṇi*) of land in their village lying to the north of Kūvaṇai-ēri, Kamban-Pāṇḍan-*kumiḷi* and the channel Tirunārāyaṇa-vāykkal which runs east from this *kumiḷi* (spring)—

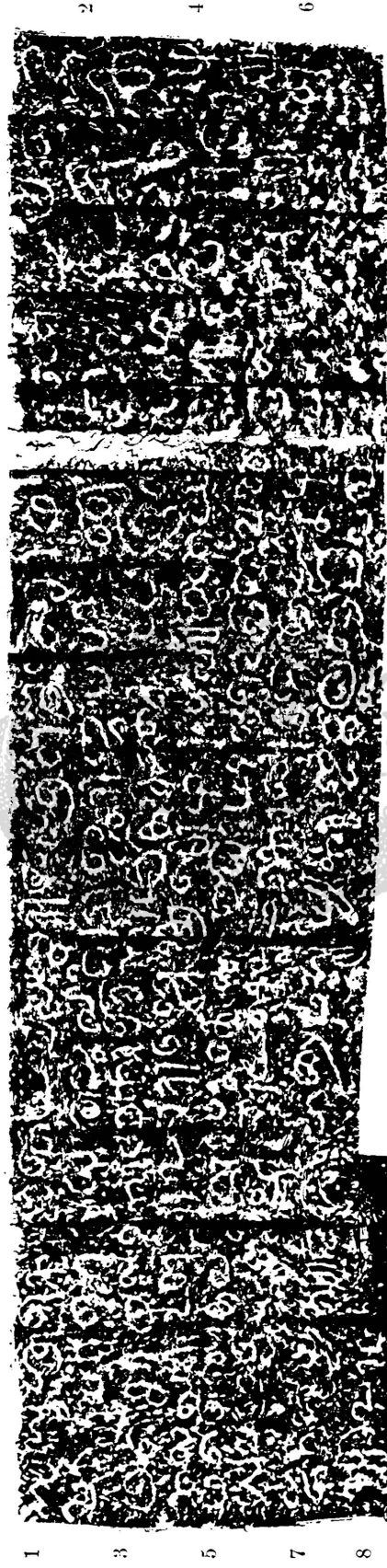
$\frac{1}{8}$ of land under the first sluice, and

$\frac{1}{8}$ of land under the second sluice to the north of Tirunārāyaṇa-vāykkal

—i. e., $\frac{1}{4}$ of land.

The northern boundary of this land is to the south of the sluice-channel flowing towards the east, and the eastern boundary is to the west of the Murp-paḍikkāl,

and exclusive of the land $\frac{1}{16}$ (in extent), the land lying between (these boundaries) is $\frac{1}{4}$.

Having sold this land and having received in full the sale price that had been settled by us, we the *sabhā* of Śrīvalluvamaṅgalam *alias* Keraḷakūlāsani-chaturvedimaṅgalam gave to the temple officials of Rājendraśōḷēsvaram-Uḍaiyār a sale-deed for the land, together with a libation of water.

No. 9—On the base of the south wall of mandapa.

Text.

- 1 ஸ்வி ஸ்ரீ [1*] கொச்சடையவரென ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாண்டியதெ-
- 2 வற்கு யாண்டு ஓக ஆவது ராஜராஜப்பாண்டிநாட் டுத்த-
- 3 மசொழவளநாட்டு நாஞ்சிநாட்டு திருக்கொட்டாரூன மும்முடிசொழ-
- 4 நல்லூர் உள்ளாலை ராஜேஸ்வரமுடையார்க்கு இவ்வூர் இருக்கு-
- 5 ம் பெண்தவசி நாற்பத்தெண்ணூர மறவிசெவி வைத்த விளக்கு அரை
- 6 [க்கு*] பசு
- 6 மெ-இ இப்பசு பனிரண்டரையும் கொண்டு நிதம் ஆழா . . . . .
- 7 ஜந்ஸூய-ஆந் ராஜஸிவனும ஸூய-ஆந் ராஜபூனு மிவ்வி[ளக்கி]-
- 8 டெவாமா[னெம்]-

Translation.

Hail ! Prosperity !

In the 19th year of king Jātavarman *alias* śrī Sundaraśōḷa-Pāṇḍyadēva, Nārpattēṇṇāyira-Maralidēvi, a woman-ascetic of this village, gave 12½ cows for half a lamp to the god Rājendraśōḷa-Īśvaram-uḍaiyār of the temple at Tirukkōṭṭāru *alias* Mummudīśōlanallūr in Nāñjināḍu, (a sub-division of) Uṭṭamaśōḷa-valanāḍu, (a district) of Rājaraḷa-Pāṇḍināḍu.

We . . . Śūryan-Rājasimhaṇ and Śūryan-Rājamallaṇ took over these 12½ cows and agreed to maintain the lamp with (one) *āḷḷḷu* of ghee daily.

No. 10—On the base of the east wall of mandapa.

Text.²

- 1 ஸ்வி ஸ்ரீ [1*] கொச்சடையபன்மரான ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாண்டியதெ
- 2 வற்³ . . . . . ஊரெவர் கந்மிகளுக்கு
- 2 இன்னாட்டுதெர் கரும்பழுவான அழகியசொழனல்லூர் ஊரெம் எங்க
- 3 னூர்ப் பொது நில . . . . . டும் உட்பட இதனுக்கு-
- 3 க் கீழ்பாற்கெல்லை கண்ணாற்று முத்தடி . . . . . பாய விலைகொண்டு குளப்
- 4 புறம் கார் செய்த . . . . . கல்லுகுளங்கரைக்குத்
- 4 தெற்கும் இவ்விசைந்த பெருநான்கெல்லையிலும் நடுவு கிடந்த செல்கா
- 5 லும் . . . . . முழு . . . . . ண்டென்று விலையாவ-
- 5 ண்ஞ்செய்து வொலையுங் குடுத்தொந் தெர் கரும்பழுவான அழகியசொழ
- 6 னல்லூர் ஊரெங் ஸ்ரீ ரா . . . . . தும் ஊரெமெ இறு
- 7 தது-
- 6 க் காத்துக்குடுப்பதாகவும் இப்பரிசு விற்று விலையொலை செய்துகுடு-
- 8 த்தொம் அழகியசொழநல்லூர் ஊரெ . . . . .

1 Registered as Nos. 77 and 99 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 and 1099 M. E. respectively.

2 Registered as No. 101 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

3 A portion is built in by the entrance-porch at the eastern side.

Note—This damaged inscription has not been translated, because a portion of it is missing in the middle and no continuity can be maintained in the translation. The only point to be noticed is that Tērūr or Karumbaḷuvu was called Aḷagiyaśōḷanallūr. The epigraph evidently refers to the sale of some lands by the residents of this village to the temple of Rājēndrasōḷēśvaram-Uḍaiyār.

No. 11.—Record of Kulottuṅgacholadeva: 30th year.

The subjoined record, which is engraved on the base round the central shrine of the Śiva temple at Chōḷapuram, belongs to the 30th year of reign of the Chōḷa king Kulōttuṅga I (A. D. 1070-1119) and is therefore of date A. D. 1100 which would roughly correspond to Kollam 275. This inscription is of considerable importance in that, in addition to its furnishing a long historical introduction cataloguing the achievements of that illustrious Chōḷa sovereign inclusive of his march right to Kōṭṭār, it also mentions the name of the builder of the temple named Araiyaṅ-Madhurāntakaṅ *alias* Kulōttuṅgaśōḷa-Kēralārājan of Muḷaiyūr in Chōḷa-maṇḍalam, who was presumably a military subordinate who had followed the invading army of Rājēndrasōḷadeva to the south and had settled down there, living up to some years of the reign of his grandson Kulōttuṅga. Though this record does not give the exact date of the erection of the temple, this can, on other grounds, be computed to have been between A. D. 1013 and 1023, *i. e.*, about A. D. 1020, in all probability.

The transcript of this inscription has already been published on pp. 246-7 of the *Travancore Archæological Series*, Vol. I and pp. 160-1 of the *South-Indian Inscriptions*, Vol. III; but as it is incorrect in a few places and is incomplete, a revised transcript is appended, including ll. 5 and 6 which had originally been omitted. The translation of the introductory portion has been extracted from *South-Indian Inscriptions*, Vol. III, p. 161 *et. seq.*

Text.

- 1 ஸ்ரீ [n*] புகழ் சூழ்ந்த புணரி அகழ் சூழ்ந்த புவியிற்ப் பொன்னெ-
மி யளவுந்தன்னெமி நடப்ப விளங்குபுமகளை இளங்கொப்பருவத்துச்
சக்கரகொட்டத்து விக்கிரமத் தொழிலாற் புதுமணம் புணர்ந்து மன-
வரை யிட்டம் வயிராகத்து வாரி அயல் மு[னை]க் குந்தளவரைசர் த-
ந்தள முரி¹ . . . . . நிறுத்தி வடதிசை வாலக சூழத் தென்றிசைத்
தேமருகமலப் பூமகள்² புதுமையும் பொன்னியாடை நன்னிலப்பா-
வை தனிமையுந் தவிரு³ வந்து புனிதம்⁴ திருமணிமகுடம் உரிமையிற்
சூழத் தன்னடி யாண்டுந் தடபூடியாகத் தொந்நிலவெந்தர் சூட மு-
ன்னை மனுவாறு பெருகக் கலியாறு வறுப்பச் செங்கொல் திசைதொ-
றுஞ் செல்ல வெண்குடை இருநிலை⁵ வளாகம் வெண்கணுந் தனது தி-

- 1 A few letters are lost in the *Gōmukham* of the shrine; the missing syllables are: யவானுதை சுழி-
த்து தொள்விகாட்டி பொர்ப்பரி கடாத்தி கீர்த்தியை.
- 2 Read பொதுமையும்.
- 3 Read தவிர.
- 4 Read புனிதம்.
- 5 Read இருநிலவளாகம் எங்கணுந்.

நுதிழல் வெண்ணிலாத் திகழ ஒருதனி மெருவிற்புலி வீளையாட வா-
ரகடற் றிபாந்தரத்துப் பூரர் திறை விடுதந்த கலஞ் சொரி களிறு மு-
தை¹ . . . . லங்கிய தென்னவன் கருந்தலை பருந்தலை த்திடத் தன் பொ-
ன்னார் புறத்திடைக் கிடப்ப இன்னா பிற்குலப் பிறை பொல் நிற்பி-
ழையாமெனுஞ் சொல் லெதிர் கொடிற்றல்லது தன்கை வில்லெதி-
ர்கொடா வென்புலத் தரசு அளத்தியிலிட்ட களிற்றனத்² திட்டமும்
பட்ட வெம்பரியும் விட்டதன் மானமுங் கூர்ன விரமுங் கிடப்ப எறி-
ன மலைகளு முதுகு நெளிப்ப இழிந்த நதிகளுஞ்³ சூழ்ந்துடைந்தொ-

2 ட விழுந்த கடல்களுந் தலைவிரித்தலமரக் குட்திசைத் தன்னு ளுகந்த தா-
னுந் தானையும் பன்னுளிட்ட பலபல முதுகும் பயத் தெதிர் மாறிய
ஜயப் பெருந்திருவும் பழியுகந்து குடுத்த புகழுஞ்⁴ செல்லியும் வாளா-
ரொண்கண் மடந்தையரிட்டமும் மிள⁵ து குடுத்த வெங்கரி நிரையுங் க-
ங்கமண்டலமுங் கொங்கனதெசமும் பாணியிரண்டும் ஒருவிசைக் கை-
க்கொண்டண்டிய புகளொடு⁶ பாண்டிமண்டலமுங் கொள்ளத் திருவு-
ள்ளத்தடைத்து வெள்ளவரு பரித்தரங்கமும் பொருகரிக்கலகளுந்
தந்திரவாரியு முடைத்தாய் லந்து வடகடல் தென்கடல் படர்வது
பொலத் தன் பெருஞ்செனை ஏவிப் பஞ்சவரைவர் பொருத மொய்க்
களத்தஞ்சி வெருநெளித்தொடி அரணெனப் புக்க காடறுத்துடைத்-
து நாட்டடிப்படுத்து மற்றவர் தம்மை வனசார் திரியும் பொச்சை
வெஞ்சர மெற்றிக் கொற்ற விஜயஸ்தம்பம்⁷ அத்தசை தொறும் நி-
றுத்தி முத்தின் சிலாபமும் முத்தமிட் பதியினும்⁸ ம . . . . . படும் மை-
ய்யச் சைய்யமுங் கன்னியுங் கைக்கொண்டருளித் தென்னாட்டை⁹ கா-
ட்டிய கடல் மலை¹⁰ நாட்டுள்ள சாவெறெல்லாந் தனிவிசும்பெற மாவெ-
றியதன்¹¹ வருதினித் தலைவரைக் குறுகலர் குலையக் கொட்டாறுட்பட
நெறிதொறு நிலைகளிட்டருளித் திறல் கொளரடிந் திருப்புயத்தலங்-
ளும்¹² பொல் விரமுந் தியாகமும் விளங்கப் பார் தொழச் சிவனிடத்து-

3 மையெனத் தியாகவல்லி அவனிமுழுதுடையா ளிருப்ப அவனுடன் கக்கை
விற்திருந்தென மங்கையர்திலதம் எழிசைவல்லபி எழுலகுடையாள்
வாழியலமலர்ந் தினிதிருப்ப ஊழியும் அவனிமுழுதுடையாளொடும்
கிரஸி¹³ ஹாணைத்து விற்திருந்தருளின கொவிராஜகெசரிபநீரான ச-
க்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீகுலொத்துங்கசொழுவெவர் காஞ்சிபுரத்துக் கொ-
யிலினுள்ளால்¹⁴ ஆட்டத்துவெளி மெலைமண்டபம் ராஜேந்திரசொழ-
னில் சொட்டையில் எழுந்தருளி யிருந்து ராஜராஜப்பாண்டிநாட்டு உ-
த்தமசொழுவளநாட்டு நாஞ்சிநாட்டுக் கொட்டாருன மும்முடிசொழந-

1 Read ம நிற்ப வி.

2 Read களிற்றினத்திட்டமும்.

3 Read சூழ்ந்து.

4 Read புகழின்.

5 Read புகழொடு.

6 Read எத்திசை.

7 Read பொதியிலும் மத்தவெங்கரி.

8 Read டெல்லை.

9 Read குடமலைநாட்டுள்ள.

10 It is the Skt. word வருதினி.

11 சலங்கனும்.

12 This has been read as அட்டத்துவெளி மெலைமண்டபம்.

ல்லூரில் சொழமண்டலத்து மண்ணிநாட்டு முழையுருடையான் அரையன் மதுரந்தகனை குலொத்துங்கசொழக் கெரளராஜன் எடுப்தித்த இராசெந்திரசொழ ஸம்பூரமுடைய ஊமாஷெவர்க்கு இந்நாட்டு ஆந்தாய்க்குடிக்கு காணிக்கடன் காசு¹ ஐம்பத்தொன்பதாக்கும் நெல்லு முன்னூற்றிருபத்து நாற்கலத்துக்கும் இராஜேசுரமொழைவற்கு² எறினவாண்டு எழாவது செலவன்படி இறைகட்டின மாடை நாற்பத்தஞ்சரையெ மும்மாவரையும் யாண்டு நயிதாவது முதல் இத்தெவற்கு வெண்டு நிவந்தங்களுக்கு இறுப்பதாக இவ்வூ-

4 ர் முன் பியர் தவிர்ந்து இராஜேசுரமொழைநல்லூ ரென்றும் பியரால் ஊர்க்கழஞ்சு குமாக்கச்சாணமு மின்பாட்டமு தறியிறை தட்டார்பாட்டமு மாடைக்கூலியு ன்சபை³ காலளவுகூலியும் உள்ளிட்ட பாட்டங்களும்த் அந்தராயமும் சில்குடிமையும் உட்பட யாண்டு முப்பதாவதுமுதல் தெவதான இறையிலியாக வரியிலிடத் திருவாய்மொழிந்தருளினாரென்று திருமந்திரவொலை கெரளாந்தகப்பல்லவரையன் எழுத்தினால் புருந்த திருவாய்க்கெழ்வீப்படி புரவரிதிணைக்களநாயகம் அருமொழிதெவலளநாட்டு நாகன்குடையான் பஞ்சநெதி திருக்கண்ணபுரமுடையானும் முல்லூர் கிழவன் வெளான் குமரனை குவலையசுர முவெனவெளானும் புரவரிதிணைக்களத்து முகவெட்டி இராசசுந்தரவளநாட்டு அம்பர்நாட்டு அண்டக்குடையான் ந[ர*]ராயணன் திருச்சிற்றம்பலமுடையானும் குழலூருடையான் அரையன் குடிதாங்கியான இராசநாராயணமுவெந்தவெளானும் இருந்து யாண்டு . . வது நாள் தூற்றெண்பதினால் தெவதான இறையிலியாக வரியிலிட்டது[11*] இவ்வூர் கொன் இராசராசன் ஆன⁴ குலொத்துங்கசொழ நாஞ்சிநாட்டையான் இவ்வூர்க்குச் சமைந்து பெருநான்கெல்லை அறைஒலை செய்த அறை ஒலைப் படி [1*] இதற்கு கிழபாற்கெல்லை அழகியபாண்டியபுரத்துக்கு-

5 ப் பொன வழிக்கு மெற்கும் தாமரைகுளத்து நிற்கொள்வாய்க்கு மெக்கும்துக்குளத்து அய்யந் கொயிலுக்கும் இக்குளத்து நிற்கொள்வாய்க்கு மெற்கும் இக்குளத்துக் கிள்கொம்புக்கும் புலியூர்குளத்து நிற்கொள்வாய்க்கு மெக்கும்துக்கு இக்குளத்துக் கிள்கொம்புக்குக் கிழக்கும் ஆனைக்குளத்து தென்கொப்புக்கும் நெடுவிளை நிர்சரிவாய்க்கு மெக்கும்து இதந் தெற்கு இலாமிச்சக் குழிக்கு மெற்கும் இடிப்பில் நிர்சரிவுக்கு மெக்கும்து இடிமாக்குழிக்கு தெற்கில் செவ்வல் நெடுங்குழி நிர்சரிவுக்கு மெக்கும்து இதந் தெற்கு இடராயக்குழி எல்லைக்கு மெற்கும் இதந் தெற்குப் பள்ளத்துக் கப் பொன பெருவழிக்கும் சிவந்திரத்தி னின்று மெற்கு நொக்கிப் பொகிற பெருவழிக்கு வடக்கு நின்ற மொரப்பளி அகப்பட மெற்கு இதந் தென்பாற்கெல்லை ஒலையாந் தாழவுக்கும் இதந் தெற்கு தரும்புந் தார் எல்லைக்கும் சூரன்குழித்தாழவுக்கும் இராசாக்கமங்கலத்து எல்லைக்கும் இவ்வெவல்களுக்கு வடக்கு . . . . வாழக்கை . . . . வாய்க்காலுக்கும் இதன் வடக்கும் கூட்டுப்புள்ளிக்கும் வாழையோடு குறுச்சி மதினக்கு மெற்குச் சிகொதைக்குளம் உ-

1 This has been read as எழுபத்தொன்பது.

2 Rājendrachōla whose 7th year is mentioned is perhaps Rājendrachōla I, and the temple may be presumed to have come into existence in A. D. 1020 or thereabouts.

3 This has previously been read as தெசுவதெங்.

4 Rājārājan alias Kulōttuṅgaśōla-Nāṭṭiṇaḍuḍaiyāṇ was apparently the local chief of Tirukōṭṭāru.

ட்டபட இதந் வடக்குத் தடையர்குளத்துத் தெந் கொப்புக்கும் இவ்-
வெலலைகளுக்குக் கிழக்கும் சடையங்குளத்துத் தெந் கொப்புக்கும்
கிழக்கு வட்டக்குழிக்கும் நெடு . . . . .

- 6 . . . . . வாய்க்து கிழக்கும் சிறுவனைக்குளத்து நிற்கொள்வாய்க்குக் கிழ-
க்கும் சில்லார்குளத்து நிற்கொள்வாய்க்குக் கிழக்கும் பொருந்தான்
பொற்றை உஹாஷேவர் மணிவண்ணீழரஉடையார் கொயிலுக்கும்
அவக்குளத்துக்கும் மெக்குக் கிடந்த வட்டக்குழி உட்டபட மலைக்கெ-
யெறக் கிழக்கும் ஆனைமலைக்குக் கிழக்கும் வடவெல்லை ஒழுதுபாறைக்-
குத் தெற்கும் இவ்விசை¹.

Translation.

Hail! Prosperity!

While the wheel of his (authority) went as far as the golden circle (*i. e.*, Mount Mēru) on the earth, which was surrounded by the moat of the sea, that was (*again*) surrounded by (*his*) fame, (*the king*) newly wedded, in the time (*when he was still*) heir-apparent, the brilliant goddess of victory at Śakkarakōṭṭam by deeds of valour and seized a herd of mountains of rut (*i. e.*, rutting elephants) at Vayirāgaram.

(*He*) unsheathed (*his*) sword, showed the strength of (*his*) arm, and spurred (*his*) war-steed, so that the army of the king of Kuntala (*whose spear had*) a sharp point, retreated.

Having established (*his*) fame, having put on the garland of (*the victory over*) the Northern region, and having stopped the prostitution of the goddess with the sweet and excellent lotus-flower (*i. e.*, Lakshmi) of the Southern region, the loneliness of the goddess of the good country whose garment is the Pōṇṇi (*i. e.*, the Kāvērī), (*he*) put on by right (*of inheritance*) the pure royal crown of jewels, while the kings of the earth bore his two feet (*on their heads*) as a large crown.

The river (*of the rules*) of the ancient king Manu swelled, (*and*) the river (*of the sins*) of the Kali(-age) dried up. (*His*) sceptre swayed over every (*quarter of*) this continent of the nāval(-tree); the white light of the sacred shadow of (*his*) white parasol shone everywhere on the circle of the great earth; and (*his*) tiger (-banner) fluttered unrivalled on the Mēru (*mountain*). (*Before him*) stood a row of elephants showering jewels, which were presented (*as*) tribute by the kings of remote islands, whose girdle is the sea.

The excellent head of the refractory king of the South (*i. e.*, the Pāṇḍya) lay outside his (*viz.*, Kulōttuṅga's) beautiful city, being pecked by kites.

Not only did the speech:—"After this day a permanent blemish (*will attach to* Kulōttuṅga) as to the crescent (*which is the origin*) of (*his*) family",—turn out wrong, but the bow (*in*) the hand of vēlpūlavaraśu (the Chālukya) was not (*even*) bent against (*the enemy*). At Alatṭu (or the conflagration of war) there were lying low herds of elephants abandoned, the dead (*bodies*) of fiery horses his lost pride and (*his*) boasted valour. The very mountains which (*the Chōla king*) ascended bent their backs; the very rivers into which (*he*) descended eddied and breached (*the banks*) in their course; (*and*) the very seas into which (*he*) plunged became troubled and agitated. • (*The Chōla king*) seized simultaneously the two countries (*pāṇi*) called Gaṅga-maṇḍalam and Koṅkaṇa-deśam,

troops of furious elephants which had been irretrievably abandoned (*by the enemy*), crowds of women (*the angles of*) whose beautiful eyes were as pointed as daggers, the goddess of fame, who gladly brought disgrace (*on his foe*), and the great goddess of victory, who changed to the opposite (*side*) and caused (*his enemy*) himself and (*his*) father, who were desirous of the rule over the Western region, to turn their backs again and again, on many days.

Having resolved in (*his*) royal mind to conquer also the Pāṇḍi-maṇḍalam (*i. e.*, the Pāṇḍya country) with great fame, (*he*) despatched his great army,—which possessed excellent horses (*resembling*) the waves of the sea, war-elephants (*resembling*) ships, and troops (*resembling*) water,—as though the Northern ocean was overflowing the Southern ocean. (*He*) completely destroyed the forest which the five Pāṇchavas (*i. e.*, Pāṇḍyas) had entered as refuge, when they were routed on a battlefield where (*he*) fought (*with them*), and fled cowering with fear. (*He*) subdued (*their*) country, drove them into hot jungles (*on*) hills where woodmen roamed about, and planted pillars of victory in every region. (*He*) was pleased to seize the pearl fisheries, the Podiyil (*-mountain*) where the three kinds of Tamil (*flourished*), the (*very*) centre of the (*mountain*) Saiyam (Sahyādrī) where furious rutting elephants were captured, and Kāṇṇi (Kanyākumārī), and fixed the boundaries of the Southern (*i. e.*, Pāṇḍya) country.

While all the heroes in the western hill-country (Kudamalai-nāḍu) ascended voluntarily to heaven, (*he*) was pleased to bestow on the chiefs of his army, who were mounted on horses, settlements on every road, including (*that which passed*) Kōṭṭāru, in order that the enemies might be scattered.

(*He*) was pleased to take his seat on the throne of heroes for life-time with the mistress of the whole earth, while (*his*) valour and liberality shone like (*his*) necklace acquired in warfare and (*like*) the flower-garland on (*his*) royal shoulders; while (*all men on*) earth worshiped (*him*); while the mistress of the whole earth, Tyāgavallī, was present, as Umā near Śiva; (*and*) while the mistress of the seven worlds, Ēlīśaivallabhī—may she prosper!—the ornament of women, was pleasantly and joyfully seated, as Gangā takes her seat with him (*viz.*, Śiva).

While this king Rājakēsarivarman *alias* the emperor Śrī-Kulōttuṅgaśōḷa-dēva was graciously seated on (the throne called) 'Sōṭṭai' in the western *maṇḍapa* of the acting quadrangle¹ (*called after*) Rājendraśōḷaṇ, within the royal palace² at Kāñchīpuram, he was pleased to order as follows— "To (the god) Mahādēva (of the temple) of Rājendraśōḷa Īśvara, which Araiyaṇ-Madhurāntakaṇ *alias* Kulōttuṅgaśōḷa-Kēraḷarājaṇ, the lord of Muḷaiyūr in Maṇṇi-nāḍu, (a district) of Śōḷa-maṇḍalam, had caused to be built at Kōṭṭāru *alias* Mummudiśōḷanallūr in Nāṇji-nāḍu, (a sub-division) of Uttamaśōḷa-vaṇa-nāḍu, (a district) of Rājarāja-Pāṇḍi-nāḍu, shall be paid, for the expenses required by this god, from the 30th year (*of my reign*) forty-five and a half, three twentieths and one fortieth *māḍai* (coin) by (the village of) Andāykkuḍi in the same *nāḍu*. According to (*the settlements of*) payments (*that had taken place*) in the seventh year after the accession of Rājendra-

1 குட்டத்துவெனி appears to mean the space kept apart for staging plays etc. This was read as அட்டத்துவென் previously.

2 கோயில் refers to the palace here and not to the temple.

śōladēva, (*this*) tax was paid instead of the (original) land-tax (*kānikkaḍaṇ*) of fifty-nine *kāśu* and three hundred and twenty-four *kalam* of paddy. The previous name of this village having been cancelled, let it be entered in the revenue register (*vari*) as a tax-free *dēvadāna* with the name of Rājendraśōlanallūr from the thirtieth year (*of my reign*), including rents, internal revenue¹, and small rights, such as *ūr-kalañju*, *kumara-kachchāṇam*², the fishing rent³, the tax on looms, the rent of the goldsmiths, *māḍai-kūli*, *daśavandam*⁴ and *kāl-aḷavu-kūli*.

In accordance with this royal order, received with the signature of the Royal Secretary, Kēraḷāntaka-Pallavaraiyaṇ, it was entered in the revenue-register as a tax-free *dēvadāna* on the one hundred and eightieth day of the . . . . .⁵ year (*of the king's reign*) in the presence of the *Puravari-tinaikkala-Nāyagam* Pañchani-Tirukkannapuramudaiyaṇ of Nāgaṅguḍi in Arumolidēva-vaṇaṇḍu; Vēḷāṇ-Kumaraṇ *alias* Kuvalayasundara-Mūvēndavēḷāṇ, the headman of Mullūr; the *Puravari-tinaikkalattu-Muḡavēṭṭi* Nārāyaṇa-Tiruchchirrambalamudaiyaṇ of Aṇḍaku[ḍi] in Ambar-nāḍu, (*a sub-division*) of Rājasundara-vaṇaṇḍu; and Araiyaṇ-Kuḍitāṅgi, *alias* Rājan[ā]rāyaṇa-Mūvēndavēḷāṇ, the chief of Kuḷalūr.

The four great boundaries according to the document (*arai-ōlai*), which was prepared by Rājarājāṇ *alias* Kulōttuṅgaśōla-Nāṇjināḍudaiyaṇ, the chief of the village, are (the following)—

The eastern boundary of this is to the west of the road leading to Alāgiyapāṇḍiyapuram, to the west of the feeder-channel of the Tāmarakuḷam, to the west of the Ayyaṇ temple of Pudukkuḷam and the feeder-channel of this tank, to the west of the eastern bed of this tank and the feeder-channel of the Puliyūrkūḷam, to the east of the eastern bed of this tank and to the west of the southern bed of the Āṇaikkūḷam and the vent of Neḍivilai, to the west of (*the land called*) Ilāmichchakkūḷi on its south, to the west of the vent of Śevval-Neḍuṅguḷi to the south of Iḍimakkūḷi, to the west of the boundary of Iḍarāyakkūḷi on its south, to the west of the lane leading to the southern low-land, and including the *morappuḷi* standing to the north of the lane leading westwards from Suchindram:

The southern boundary is to the north of the boundaries of Ōlayāṇ-tāḷvu, of Dharmapurattār on its south, Śūraṅkuḷi-tāḷvu, and Rājākkamaṅgalam:

[The western boundary is]

to the north of . . . . vāḷkkai . . . . channel, to the west and the Kuṛichchi-madil round the *kūttuppuḷi* and plantain(*gardens*) to the east of the southern bed of the Tadaiyarkūḷam including the Śrīkōḍai tank, to the east of the eastern bed of Śāḍaiyamaṅgalam, to the west of the . . . . . channel of Vaṭṭakkūḷi and Neḍu . . . . . to the east of the feeder-channel of Śiṟuvaḷaikkūḷam, to the east of the feeder-channel of the Sillūrkkūḷam, to the east of the Porundāṇ-porrai, the temple

1 அந்தராயம் represents internal (*antara*) revenue (*āyam*).

2 The nature of this tax is not understood.

3 மீன்பாட்டம் and பாசிலிவை refer to taxes on fishing rights.

4 தசவந்தம் or *daśabandham* 'is the allowance of land or revenue as compensation for the construction of a tank, well, or channel.

5 The year is evidently 'thirtieth'.

of Maṇivannīśvara-udaiyar Avakkulam, and Vaṭṭukkuli to its west up to the hill, to the east of Āṇaimalai:

The northern boundry is to the south of Oḷugupārai:

Within these . . . . .

Miscellaneous Records from Cholapuram.

The subjoined six inscriptions are also found engraved in the same Śiva temple of Rājendraśōlīśvaram-udaiya-Nāyaṇār. Though their subject matter is not of any great interest, the records relating only to some petty gifts of money for the burning of perpetual lamps in the temple, the fact that they are dated simply in Kollam years without the names of any regnant kings, Pāṇḍya, Chōla or Veṇāḍu appears to be significant.

With the end of the reigns of Kulōttuṅga-Chōla I and his son Vikrama-chōla, the Pāṇḍyas who had been smarting under their position of vassals to Chōla suzerains, began slowly to assert themselves. The Kanyākumari inscription of Parāntaka-Pāṇḍya which is dated in the 9th year of his own reign, accords him a position of sufficient importance as to authorise his marking with his own insignia of 'double carps', the standard weights and measures in Paṇattāya-nāḍu; and although his Kuḷam victory over Teluṅga-Bhīma must have been accomplished only in the capacity of a vassal of king Vikrama Chōla (A. D. 1118-33), the southern administration seems to have been entrusted to him as a representative of the old Pāṇḍya line. The succeeding Chōla sovereigns had enough trouble nearer home to exercise any vigorous control over the south; and the fact that Kulōttuṅga III espoused the cause of Vikrama-Pāṇḍya, the son of Kulāśekhara in the Pāṇḍyan war of succession, shows that, in spite of his high sounding epithet of

மதுரையுங் கருஞ்ஞர் பாண்டியன் முடித்தலையுங் கொண்டு வீரானிலேசு
மும் விஜயானிலேசுமும் செய்தருளிய,

Chōla power had dwindled to almost nothing in the Pāṇḍyan dominions. A succession of capable Pāṇḍya kings in the persons of

Māṇavarman Sundara-Pāṇḍya I	—A. D. 1216-38
Do. II	—A. D. 1238-51
Jaṭavarman Sundara-Pāṇḍya I	—A. D. 1251-71

and a weak line of Chōla rivals as represented by Rājarāja III who was actually taken prisoner by his own feudatory Kōpperuñjiṅga, and Rājendrachōla III, tended to accelerate the downward path of Chōla decline, leaving the Pāṇḍyas the masters of the field for a century or so, until a black sheep in their own royal fold namely, Sundara-Pāṇḍya, the son of Kulāśekhara, sowed the dragon's tooth and courted the Muhammadan army under Malik Kafur, the eunuch-general of Allaud-din Khilji, to overrun the fair dominions of the south in about A. D. 1311.

In the confusion arising from such a state of affairs, it was natural that the villages of Nāñjināḍ should have drifted back to their original political condition, of administration by village elders and local chiefs. A few records of the Veṇāḍu

kings of this period are of course found in and near Suchindram, namely, Vīra-Kēraḷavarman (Kollam 301), Kōdai-Kēraḷavarman (Kollam 320-23), Vīra-Ravi-varman (Kollam 336); but as their hold over Nāñji-nāḍu does not appear to have been firm, some of the records of this period and the subsequent half a century are perhaps not prefaced with the names of Travancore kings.

Two of the subjoined records give the name of Śōlakēraḷapuram to Tiruk-kōṭṭāru as against the more usual Mummuḍisōḷanallūr. Another mentions that a merchant living in Gaṅgaimaṅgalam *alias* Madurōdayapperunderu in Kuḍa-nāḍu, a division of Pāṇḍi-maṇḍalam provided for the chanting of the *Tirujñānam* in the *tirukkai-kōṭṭi* of the temple. The *Tirujñānam* appears to refer something other than the *Dēvāram* hymns, which have been separately mentioned, and *ōḍuvār* (chanting) implies some poetic composition. The record dated in Kollam 428 refers to the gift of some money by Rājendraśōḷa-Vaiśravaṇaṇ which was invested on mortgaging some land, from the produce from which latter certain offerings were arranged to be provided to the god.

The astronomical details furnished in these records have been equated into their English equivalents with the help of the *Indian Ephemeris*.

Kollam 392, Kali 4317 + 1, Vriśchika — Approx. Oct.-Nov. 1216.

Kollam 428 Mīṇa 8, Sunday, Aśvati — A. D. 1253, Sunday, March 2.

Kollam 428, Mīṇa 17, daśami, Tuesday, Pushya — A. D. 1253, Tuesday, March 11.

Kollam 440, Karkāṭaka 23, śu. 5, Tuesday, Hasta. — A. D. 1265, Tuesday, July 19.

No. 12—On the south wall of the mandapa: Kollam 392.

Text¹

- 1 வீஷி ஸ்ரீ [1*] கொல்ல[ம்*] நாகுமீட மாண்டு கலியுகவருஷம் நாலாயி
டத்து முன்னூற்று ஒருபத்தெழா மாண்டி-
- 2 ன் னெதிரா[மா]ண்டு வருச்சிகநாயிற்று நாஞ்சிநாட்டு திருக்கொட்டா
ரூன மும்முடிசொழநல்லுருடைபார் நாடு-
- 3 கிநு சொஸிஸ்ர[ர]டிமுடைய உலாபெவற்குக் கொட்டாரூன சொழகொள
புரத்துக் குளத்தூர் கெசவனரைசு வை-
- 4 த்த திருநந்[தா]விளக்கு ஒன்று [1*] இவ்விளக் கொன்றுக்கும் இவன் தந்த
அச்சு எட்டு [1*] இவ்வச் செட்டும்
- 5 இக்கொ[மி*]ற் [ஸ்ரிவ]ஸூஹணை மொம் கைக்கொண்டு பொலியூட்டாக
முட்டாமற் சந்ராஜித்தவற் செலுத்துவொ-
- 6 மாணும் [11*]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the month of Vriśchika of the Kollam year 392, which corresponded to the year opposite the Kali year four-thousand three-hundred and seventeen, the perpetual lamp given by Kēśavanaraiśu of Kuḷattur, (a suburb) in Kōṭṭāru *alias*

1 Registered as No. 76 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 A. D. This has been published in *Ind. Ant.* Vol. XXVI, p. 144.

Śōlakēralapuram, to the temple of Rājēndrachōlīśvaram-udaiya-Mahādēva, the lord of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummuḍiśōlanallūr in Nāñji-nāḍu, is one. For (lighting) this lamp, the *achchu* given by him is eight.

This (amount of) eight *achchu*, we, the Śiva-brahmanas of the temple received and from its interest agreed to conduct (it) without fail, as long as the moon and the sun (endure).

No. 13—On the south wall of the mandapa: Kollam 396.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கொல்லந்தொன்றி நாகயுக மாண்டு மிதுனஞாயிற்று
நாஞ்சினுட்டுத் திருக்கோட்டாருள மும்முடிசொழநல்லூர் உடையார்
- 2 இராசேந்திரசொழிப்பாரம் உடைய ஹோதேவர் ஸ்ரீகொயிலிற் ஆமுரான
விக்கிரமசொழபாண்டியபுரத்து மாலன் பாதன் மாதா எழுந்தருளு-
- 3 வித்த குன்றமெய்ந்தபிள்ளையாற்கு இவன் அமுர்துபடிக்கு தந்த அச்ச
யிடு இவ்வச்ச பதினைஞ்சும் இக்கொயிலிற் சிவஸுர-
- 4 ஹேணரொங் கைக்கொண்டு மொலியூட்டாக கைக்கொண்டு² நித்தல் நா
முரி அரிசியும் கறியமுர்தும் பலகைத்தலையி-
- 5 ல் அளந்து எறிட்டு³ அமுர்து செய்விப்பொமாகவும் இப்படி முட்டாதெய்
நித்தல் நிமந்தமாக சந்ராஜித்த[வ*]ற் செலு-
- 6 த்துவொமாக [11*].

Translation.

Hail! Prosperity!

In the month of Mithuṇa of the year 396 after the appearance of Kollam, Māṇ-Bharataṇ of Ālūr *alias* Vikkīrama-śōlapāṇḍiya-puram, gave 15 *achchu* for the sacred offerings to the image of Kuṇṇamerinda-pillaiyār, set up by his mother in the temple of Rājēndraśōlīśvaram-udaiya-Mahādēva, the lord of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummuḍiśōlanallūr in Nāñji-nāḍu.

We, the worshipping brahmans of the temple, having received into our hands this fifteen *achchu*, agreed for the interest accruing therefrom, to measure out in full, daily on the temple plank, one *nāḷi* and one *uri* of rice and vegetables for providing the offerings.

Thus shall we supply without fail as a daily obligation, as long as the moon and the sun exist.

No. 14—On the south wall of the arddhamandapa: Kollam 416.

Text.⁴

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கொல்லந்தொன்றி சாயுக மாண்டு மெடஞாயிற்று நாஞ்சி
நாட்டுத் திருக்கோட்டாருள மும்முடிசொ-

1 Registered as No. 74 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 M. E. (*Ind. Ant.*, 1897, p. 145).

2. The second கைக்கொண்டு seems to be superfluous.

3. எறிட்டு is ஏற + இட்டு—'having supplied in excess (*ēra*)'.

4 Registered as No. 1 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

- 2 முநல்லூர் உடையார் ஸ்ரீராமஜெருசொளியாரும் உடைய நாயனார் கொடியில் திருக்கைக்கொட்டியில்¹ திருஞா-
- 3 னமொதும் ஆண்டாற்கு அமுதுபடிக்கு ஸ்ரீ பாண்டமண்டலத்து குடநாட்டு கங்கைமங்கலமான மதுரொதையப்பெ-
- 4 ருந்தெருவில் மெற்பாடியுடையான் யுடையான் ஆடுவானான ஆலாலசந்தரப் பெருமானென் சடுத்த குளமுந் நிலமுமாவது [1*] ஆந்தா-
- 5 ய்குடியான ராமஜெருசொழநல்லூர் நான் விலைகொண்டுடைய ஆலாலசந்தரானெரிக்கு² பெருநான்கெல்லை கிழெல்லை வடக்-
- 6 குப் பஞ்சந்தாங்கிவிளையில் மெல்வெலிக்கு மெற்கும் தெற்கும் பஞ்சந்தாங்கிவிளையில் கிழ் வெலிக்கு மெற்கும் தென்னெல்லை மெ-
- 7 த்தவனெரிவயலுக்கு வடக்கும் மெல்லைப்பெருவெலிக்கு[ள*]த்தில் நீர்[கொள்]வாய்[க்*]குக் கிழகும் வடவெல்லை பெருவழிக்கு தெற்கும் இ-
- 8 வ்விசைந்த பெருநான்கெல்லைக் குடப்பட்ட நிலமும் விளையும் இந்நாயனார்க்கு கடமை நிக்கி இந்நிலத்தால் வந்த தெப்-
- 9 பெற்பட்டதும் அனுபவித்துக் கொண்டு திருமுறை திருக்க . . . . க்கி திருஞானமொதுவார்க்கு அமுதுபடி கற்பிச்சென் மெற்பா-
- 10 டி உடையானான ஆலாலசந்தரபெருமானென் இப்படி[க்கு இவை] ஆலாலசந்தரபெருமான் எழுத்து இப்படிக்கி² . . . .

Translation.

Fail! Prosperity!

In the Mēḍa month of the year 419 after the appearance of Kollam, Āḍuvāṇ *alias* Ālālasundara-Perumāṇ of Mēṇṇāḍi (living) in Gaṅgaimaṅgalam *alias* Madurōḍayap-perunderuvu in Kuḍa-nāḍu, a sub-division of Śrī-Pāṇḍi-maṇḍalam, gave for (providing) to the āṇḍār chanting the *Tiruvjñānam* in the hall (*tirukkōṭṭi*) of the temple of god Śrī-Rājendraśōḷēsvaramuḍaiya-Nāyaṇār of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummuḍiśōḷanallūr in Nānji-nāḍu, the following tank and land.

The four great boundaries of the (tank called) Ālālasundaraṇ-ēri, which I have purchased in Āṇḍāykkuḍi *alias* Rājendraśōḷanallūr are:

the western boundary is to the west of the western hedge of (the field called) the northern Pañchantāṅgi-vilāi, and to the west of the eastern hedge of the southern Pañchantāṅgi-vilāi;

the southern boundary is to the north of the field (called) Tēvaṇēri-vayal;
the western boundary is to the east of the sluice of the Peruvōḷaikkuḷam;

and

the northern boundary is to the south of the road (*peruvāḷi*).

The land and high ground (*vilāi*) comprised within these four great boundaries were exempted from tax, and I, Ālālasundara-Perumāḷ of Mēṇṇāḍi stipulated that the produce from the land was to be enjoyed and rice was to be provided

1 திருக்கைக்கொட்டி seems to refer to the hall in the sacred presence. *Kōṭṭi* is derivable from Skt. *Gṛhsthī* (assembly). *Kōṭṭi* also means 'the tower of a temple'. The connotation of *Tiruvjñānam* is not ascertainable.

2 A few letters are damaged.

to those whose chant the *Tirujñānam*, exclusive of *Tirumurai* and *Tirukka-*

..... This is the writing of *Ālālasundara-Perumāḷ*. This .....

No. 15—On the south wall of the mandapa: Kollam 428.

Text.¹

- 1 உ ஷ்வி ஸ்ரீ [1*] கொல்ல[ம்*] சா உயி² மாண்டை மீனஞாயி நெட்டுச்
சென்ற ஞாயறுட்சையும்
- 2 அஸ்தி நாட் திருக்கொட்டாருன மும்முடிசொழநல்லூர் உடையார் இ
ராசெந்கிரசொழிஸா-
- 3 ஈமுடைய ஷோஷேவர் ஸ்ரீ கொயிலிற் குன்றமெறிந்தபிள்ளையார்க்கு நா
ச்சியாரை யெழுந்தருளுவி-
- 4 த்து இக்கொயிலிற் தெவரடியாள் செங்கொடன் பூவாண்டி இந்நாச்சியா
ர்க்கு அமுதுபடிக்கத் தந்த மூன்-
- 5 று சலாகையும் அச்ச யி-ம் புதுப்பொன் அச்ச யி-ங் கூட அச்ச உ-ம் இ
க்கொயிலிற் தெவர்கன்மிகளும்
- 6 ஸ்ரீ லாமெஸுரக் கண்காணி செய்வார்களுங் கைகொண்டு நாச்சியார்க்கு
அமுதுபடிக்க நித்-
- 7 தல இந்நாழி அரிசிக்குப் ப[ண்]டா ரத்திலெ பொலியூட்டாக அஞ்ஞாழி
நெல்லுத் திருப்படி[ம]ரந்-
- 8 று[க்]குமெ பொது இவற் கையிலெ யிடுவொமாகவும் [1*] இந்நெல்லுக்குப்
பலகைதலையிலெ யிருநா-
- 9 ழி யரிசி யளப்பாளாகவும் ஏறிட்டு அமுது செய்வித்து நீத்தல் நாழியரி
சிச் சொறு இவளுக்கு இவ்வொமாகவும் [1*] திரு-
- 10 நாளிற் திர்த்தத்தி னன்று பரிவட்டங் குடுப்பொமாகவும் [1*] இச்சொறு
நாழியும் பரிவட்டமு நெல்லுஞ் செங்கொ-
- 11 டன் பூவாண்டி ஸந்தானவ்வுஸா மிடுவொமாகவும் [1*] இப்படி சம்ம
திச்ச இவ்வச்ச இருபதும் பண்டா ரத்திலெ கைக்கொ-
- 12 ண்டு இவ்வரிசி இருநாழியும் சூர³ அத்திச்ச[வ*]ற் செல்லும்படி கல்லிலுஞ்
ப்பிலுஞ் வெட்டி க்குடுத்தொந் தெவர்கன்மிகளு-
- 13 ம் ஸ்ரீ லாமெஸுரக் கண்காணி செய்வார்களொஞ் செங்கொடன் பூவாண்டி
க்கு [1*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On Sunday, the eighth day in the month of Mīṇa in the Kollam year 428, which had (nakshatra) *Āśvati*, *Śeṅgōḍaṇ-Pūvāṇḍi*, a dancing girl of the temple, who installed the image of the consort (*nāchchiyār*) to (the god) *Kuṇṇameṇḍa-Pillaiyār* in the temple of *Rājendraśōḷīśvaramuḍaiya-Mahādeva*, the lord of *Tiruk-kōṭṭāru alias Mummudiśōḷanallūr*, gave three *śalāgai*, (or?) 10 *achchu* and 10 new *achchu* of gold, in all, 20 *achchu* for (the expenses of providing) sacred offerings to this goddess.

This amount, (we), the temple servants and supervisors of the temple accounts, received and agreed to give her (the donor) daily as interest from the temple treasury, five *nāḷi* of paddy for the two *nāḷi* of rice required for sacred offerings to

1 Registered as No. 75 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 M. E.

2 The details of date correspond to A. D. 1253, March 2, Sunday; but the nakshatra on this day was *Rēvati* which commenced at 10 of day and continued till 08 of the succeeding day.

the goddess Nāchchiyār, and if she measured out the two *nāḷi* of rice for this paddy on the *palakaittalai*, to give her cooked food of one *nāḷi* of rice after making the offerings to the goddess, to present her with a cloth on the bathing day (*tirt-tam*) of the (annual) festival and, further, to continue (the supply of) this cooked food, cloth and paddy to the descendents of Śeṅgōḍaṇ-Pūvāṇḍi.

Thus agreeing, (we) the temple servants and supervisors of the temple accounts, received the twenty *achchu* and gave in writing (an agreement) on stone and copper to Śeṅgōḍaṇ-Pūvāṇḍi, that the two *nāḷi* of rice will be provided as long as the moon and the sun (endure).

No. 16—On the south wall of the mandapa: Kollam 428.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கொல்ல[ம்*] சாஉயஅ² மாண்-
- 2 டை மீனஞாயிறு பதினெழாந் தியதி தெ-
- 3 சமியுஞ் செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற பூச-
- 4 த்தினுள் திருக்கொட்டாருள மும்முடிசொழநல் லா-
- 5 ர் உடையார் இராசெந்திரசொழீஸ்ரமுடைய நாய-
- 6 னார் கொயிலில் திருக்கொட்டாருள சொழகொள-
- 7 புரத்து குணவன் வநிகுண இராசெந்திரசொழ வைஸ்ர-
- 8 வண்ணென் இந்நாயனார் கொயிலில் எழுந்தருளுவி-
- 9 த்த பெரியதெவர் நாயனார்க்கும் நாச்சியார்க்கும் அமுதுபடிக்-
- 10 கு தித்தஞ் செல்விதாக கற்பித்த அரிசி அஞ்ஞாழியுங் கறி அமுது-
- 11 க்குங் கற்பித்துக் குடுத்த அச்சு கூயக இவ்வச்சு அறுப-
- 12 த்தொன்றுக்கும் வீரபாண்டியப்பல்வரையன்
- 13 பக்கல் இறையெற்றி கொண்ட நிலம் இரண்டு
- 14 மா முக்காணியும் இந்நிலம் வடுகன் குணவன் கைக்கொண்டு உழுது
- 15 இந்-
நிலத்தில் ஆயதி³ கொண்டு நித்தல் முட்டாதெ⁴ பலகைத்தலையிலே
- 16 அஞ்-
ஞாழி அரிசியுங் கறியமுதுங் கொண்டு வந்து அளப்பானாகவும் [1*] இவ்வ
- 17 ரிசி ஏறிட்டு அமு-
து செய்வித்து இந்நாயனார் தெவாடியாள் வடுகன் குணவன் தங்கை
- 18 கொளவல்லிக்-
கு நியதிச் சொற்றிலை நானாழி அரிசிச் சொறு இட்டுவருவொமாகவும்
- 19 இந்நானாழி யரிசிச் சொ-
றும் இவன் ஸ்தானபூவெசமெயிட்டு வருவொமாகவும் [1*] வீரபா-
- 20 ண்டியப்பல்வரை-
யர் இந்நிலம் ஒற்றி சொருந் நாள் ஒற்றி முதலாலும் புறக்கடத்தாலும்
- 21 முள்ள அச்சு அறுபத்-
தொன்றுந் தெவர்கன்மிகளும் ஸ்ரீமாஹேஸ்ராக் கண்காணிசெய்வார்களும்
- 22 இவ் வடுக-
ன் குணவனுங் கூடி ஒரு ஸொத்திலே இவ்வச்சிட்டு இஹொம்மும் வடு-
- கன் கு-

1 Registered as No. 12 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E. and No. 45 of 1090 M. E.

2 The details of date correspond to A. D. 1253, March 11, Tuesday; 52; 54.

3 Read ஆயக்.

4 *Palakaittalai* seems to be a plank on which paddy was measured.

- 23 ணவன் ஸணிரப்பிரவெசமெ கைக்கொண்டு உழுதி¹ இதில ஆயதி கொ-
ண்டு இவ்வரிசியுங்
24 கறியமுதும் முட்டாமல் செலுத்தி வருவாருகவும்[*] இவ்வச்ச அறுபத்-
தொன்றாலும் முள்-
25 ள பொலியூட்டுக் கொண்டு இவ்வரிசி அஞ்ஞாழியுங் கறியமுது ஸணிர-
தித்தவற் செ-
26 ல்லுமாறுக் கற்பித்து கல்வினுஞ் செம்பிலும் வெட்டிக் குடுத்திது [11*]

Translation.

Hail ! Prosperity !

On the 17th day of the month of Mīṇa in the Kollam year 428, which was a Tuesday with daśamī-tithi and Pushya-nakshatra, Guṇavaṇ-Vaḍugaṇ *alias* Rājendraśōḷa-Vaiśravaṇa of Tirukkōṭṭāru *alias* Śōḷakēraḷapuram gave 61 *achchu* for providing daily five *nāḷi* of rice for offerings and vegetables for curry, to the images of god Periyadēva-Nayinār and (goddess) Nāchchiyar, consecrated by him in the temple of the god Rājendrśōḷīśvaramudaiya-Nayinār at Tirukkōṭṭāru *alias* Mummūśōḷanallūr.

For this (amount of) sixty one *achchu*, 1/10 + 3/40 of land, which was obtained on lease from Vīrapāndiya-Pallavaraiyaṇ, was taken up for cultivation by Vaḍugaṇ-Guṇavaṇ; and from its produce he had to measure daily on the *pala-kaittalai*, without fail, five *nāḷi* of rice and to supply vegetables also. With this stipulated quantity of rice shall offerings be provided and from them, cooked food of four *nāḷi* of rice shall be given daily to Kōmaḷavalli, sister of Vaḍugaṇ-Guṇavaṇ and a dancing girl of the temple. This four *nāḷi* of rice offerings shall also be continued to her descendents.

When the lease expires, the temple servants and supervisors together with this Vaḍugaṇ-Guṇavaṇ shall invest the lease-amount and the additional loan (*pu-rakkadaṇ*) aggregating to sixty one *achchu* on some property, and Vaḍugaṇ-Guṇavaṇ and his descendents shall take it over for cultivation and shall, without fail, supply the above-mentioned rice and vegetables.

It was thus engraved on stone and copper, that from the income accruing from this sixty one *achchu* shall the five *nāḷi* of rice and vegetables for offerings be supplied, as long as the moon and the sun (last).

No. 17—On the south wall of the mandapa: Kollam 440.

Text.²

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [*] கொல்லம்³ சாசய மாண்டைக் கற்கடக ஞாயிறு உயிந் தி-
யதியும் வலுவவன்து வஞ்சமியும் நாயிற்றுக்கிழமையும் பெற்ற
அத்தத்தி னுள் திருக்கொட்டாருன மும்முடிசொழநல்லூர் உடை-
யார்
2 ராஜேஞ்சொழ்வீர முடைய நாயினர்க்குத் திருக்கொட்டாருன சொழ-
கொளபுரத்து செமத்தன் கருணாகரனென் இந்நாயினர்க்கு வைத்த
திருநந்தாவிளக்கு ஒன்று [*] இதுக்கு இக்கொயிலில் தெவர்கன்மி-
களும் ஸ்ரீர-

1 Read உழுதி.

Registered as No. 14 of the Trav. Epig. Colln. for 1086 M. E.

3 The details of date correspond to A. D. 1265, July 19, Sunday; '08; '30.

- 3 ஹெழுவரக் கண்காணி செய்வார்களும் இவர்கள் கையில் குடுத்த அச்சு¹ அ இவ்வச்சு எட்டுக்கும் முன்பு நாயினார்க்கு விலை கொண்டுடைய பூமா-
ண்டிக்குளத்தில் பாதிப்பாட்டிலே ஒருமாவரை நிலத்தில் மெல்வார-
ங்கொண்டு இத் திருநந்தாவிலக்-
- 4 கு ஒன்றும் சனூரதித்தவற் செலுத்துவொமாகவும் [I*] இப்படி ஸ[ம்*]-
மதிச்சு இவ்வச்சு எட்டுங் கொண்டு இது கல்லில் வெட்டுவிச்சுக் கு-
டுத்தொம் யக்கொயிலில் தெவர்கன்மிகளும் பூரோஹை-
- 5 ஹுர கண்காணி செய்வார்களொம் [II*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On the 23rd day of the month of Kaṭṭaka in the Kollam year 440, which was a Sunday with pañchami-tithi of the first fortnight and Hasta-nakshatra, Śemattan-Karuṇākaraṇ of Tirukkōṭṭāru *alias* Śōlakeraḷapuram provided for one perpetual lamp to the god Rājendraśōlīśvaramudaiya-Nayinār of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummuḍīśōlanallūr, and for this gave to the temple servants and supervisors of the temple accounts, (a sum of) 8 *achchu*.

For this (sum of) eight *achchu*, we (the above individuals) shall burn the perpetual lamp as long as the moon and the sun (endure), from the *mēlvāram* produce of half the land, which had been previously purchased for the god and which was 1½ *mā* (in extent).

Thus agreeing, (we) the servants and the supervisors of the temple transactions, received the eight *achchu* and engraved it (the deed) on stone.

No. 18—On the capital of a pillar in the mandapa.

Text.²

- 1 ஸ்வதி ஸ்ரீ [I*] இந்த ஸ்ரீகொயிலிற் பள்ளியு-
2 டைய பெரியான் குடிதாங்கியான சுந்-
3 தரபாண்டிய நாஞ்-
4 சிராடாழ்வார்³ செய்-
5 த தித்தூணும் பொதி-
6 கயும் உ

Translation.]

Hail! Prosperity!

This pillar and bracket were made (*i. e.*, contributed) by Periyāṇ-Kuḍitaṅgi *alias* Sundarapāṇḍya-Nāñjināḍālvār who has the *paḷḷi* in this temple.

1 Expressed by a symbol.

2 Registered as No. 103 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. B.

3 The title of *nāḍālvār* signifies the status of a petty chief (*nāḍu* + *ālvār*) and his jurisdiction must have extended over Nāñji-nāḍu. The proper name of this individual appears to have been Periyāṇ-Kuḍitaṅgi, and his *alias* had apparently been assumed with reference to his overlord, Sundara-Pāṇḍya. Who this Sundara-Pāṇḍya was among the three or four Pāṇḍya kings of that name of the mediaeval period, is not ascertainable, except that on palaeographical grounds, the record is attributable to the 13th century A. D. *Paḷḷi* + *uḍaiya* appears to signify that this chief was supervising the temple.

No. 19—Record of Jatavarman Parākrama-Pāṇḍya: Saka 1293.

The subjoined inscription is engraved on the east wall of the Chōlēsvara temple at Chōlapuram and is in the Tamil language and characters of the last quarter of the 14th century, in which period the record is also dated. It belongs to the reign of the Pāṇḍya king Jaṭavarman Parākrama-Pāṇḍyadēva and mentions that this king repaired the temple of Rājēndrachōlēsvaramudaiya Nāyinaṛ at Kōṭṭāru. This king is from this record known to have had a reign of nearly 15 years from A. D. 1357 to 1372 and the present renovation is distinctly stated as having been carried out in the 10th year opposite the 5th year, *i. e.*, the 15th year of his reign. The astronomical details given in the record correspond to A. D. 1372, January 9.

Another Pāṇḍya king of the same name Jaṭavarman Parākrama-Pāṇḍya has figured in an inscription at Suchindram¹. This record is dated in his 28th year and the detail furnished in it that his natal star was Mṛigaśīrsha enables us to identify him with Arikēsari Parākrama-Pāṇḍya who was responsible for the construction of the Tenkāsī temple in A. D. 1463. He could not have been the same king as the repairer of the Chōlapuram temple, because the astronomical details given in the Suchindram epigraph do not work out correctly for A. D. 1385-6, which would have been the 28th year of a king whose 15th year corresponded to A. D. 1372. The remark made in the *Travancore State Manual*, Volume I, page 265, that Nāñji-nāḍu was under king Parākrama-Pāṇḍya of the Chōlapuram inscription for 12 or 13 years from Kollam 548 to 561 is therefore erroneous.

Text.²

- 1 உவ்வதி ஸ்ரீ [10] ஸகாஷ்டி கதடாகுயநன்மெல் நாஞ்சிநாட்டு திருக்கெ-
- 2 ட்டாரூன மும்முடிசொழநல்லூர் உடையார் இராஜேஸ்வரேசுரளி-
- 3 ஸ்ரீமுடைய நாயினார் கொயில் ஸ்ரீகொச்சடைபன்மாரான சீரலுவன-
- 4 அருவதிகள் ஸ்ரீபராசுரமபாண்டியசேவர் புதுக்கு இயாண்டு அஞ்சா-
- 5 வதின் எதிர் பத்தாவது உகா ஞாயிற்று வலுவலகூத்து சீரதியை-
- 6 யும் வெள்ளிக்கிழமையும் பெற்ற சதையத்தின் நாள்உ

Translation.

Hail! Prosperity!

In the Śaka year 1293, expired, the temple of Rājēndrasōlēsvaram-udaiya-Nāyinaṛ, the lord of Tirukkōṭṭāru *alias* Mummudiśōlanallūr in Nāñji-nāḍu was renovated by Śrī-Kōchchaḍaivarman *alias* Tribhuvanachakravartin Śrī Parākrama-Pāṇḍya-dēva on a Friday, having the third *tithi* of the first fortnight and Śataya-nakshatra in the month of Makara in the tenth year opposite to the fifth year (*of his reign*).

No 20.—A fragment dated in Kollam 592.

An inscribed stone is found inserted into the south wall of the *arddhaman-ḍapa*, but though it is unimportant, it is given below, because it mentions a date, Kollam 592. The fragmentary inscription reads as follows:

1 *T. A. S.*, Vol. I, p. 281.

2 Registered as No. 77 of the Trav. Epig. Colln. for 1084 M. E.

Text.¹

- 1 கொல்லம்
- 2 நூசுயெ (நடு) மி-
- 3 துன நூயி-
- 4 நு உயெ உ நா-
- 5 யினார் இரா-

From the syllables இரா, it appears that this fragment belonged to this temple and probably contained some particulars of a gift of land, as indicated by the figure of a *triśūla* (trident) on the top of the stone.

No. 21—Alvarkoyil record of Vira Kerala-Marttanda: Kollam 578.

The subjoined record is engraved on three faces of a slab set up in the compound of the Vishṇu temple at Ālvārkōyil near Eraniel; but the subject matter relates to the performance of morning worship in the Śiva temple at Śivagiri close by, for which some gift of land was made by the Travancore king Vīra Kēraḷa Mārttāṇḍavarman-Tiruvaḍi of Kīlappērūr in Kollam 578. It consists of a prefatory verse in Sanskrit which states the main points, while a more elaborate portion in Tamil furnishes the details connected with the land and the worship that had to be conducted from the produce of this land.

The late Prof. P. Sundaram Pillai M. A. had translated this record as follows in the *Indian Antiquary*, Vol. XXV, p. 187:

“In the Śaka year *Śākhālōka*, when the sun was in his own house, the chief of the gods in Sagittarius, and the moon in the constellation Yāmya, the prosperous ruler, Mārttāṇḍavarman, of boundless fame and mild disposition, the chief among the kings of Kēraḷa, instituted, granting lands of great value for the purpose, regular offerings at daybreak for the god Śambu of the temple of Śivagiri”—

and had discussed the astronomical details furnished therein in the following paragraph:

“This rather cleverly composed couplet is certainly more satisfactory than those of the temple of Kṛishṇa. The chronogram *Śākhālōka* according to the *Kaṭapayādi* system of notation means the year 1325, and the Śaka-era being specially mentioned, there can be no doubt that the date recorded corresponds to the Malabar year 578 (= A. D. 1403). The sun being said to be in his own house, current astrology would lead us to infer that the month was Chingam or Simha, the sign Leo being the one now believed by astrologers to be peculiarly the sun's own constellation. But as we shall see presently, the Tamil portion of the inscription specifies the month of Mēsham. This must be due either to an alteration in astrological conventions since 578 M. E., or to an error on the part of the composer of the Sanskrit distich, who mistook the heavenly position where the sun is reckoned to be at the zenith of his glory for the sign specially considered to be his own—a pardonable error, no doubt, on the part of one not acquainted with the intricacies of astrological

1 Registered as No. 15 of the Trav. Epig. Colln. for 1986 M. E.

conceptions. For what is more natural than to suppose that one would be at the height of one's power in one's own house rather than under the roof of another? But such a supposition would imply ignorance of an important branch of Indian letters, not only on the part of the writer of the *ślōka*, but also on the part of those court-pandits and other scholars of the age, who must have examined the verse before allowing it to be inscribed on a tablet specially prepared for it. The two alternatives being thus equally difficult to accept, I leave the solution of the problem to those better versed than myself in the history of Indian astrology. There can be, however, no similar doubt as to the position of the chief of the gods—Jupiter. He was in 578 in the sign of Sagittarius,—just the position where we would have expected him, having found him 28 years previously in Leo. The lunar mansion of the day was Yāmya or Bharanī, as the star is now more commonly called”.

But all this discussion was the result of the misreading of two words of the record. The chronogram giving the Śaka date is *Śakrālōka* and not *Śākhātōka*, although fortunately the latter also gave the same year, which was possible of verification from the details furnished in the Tamil portion of the epigraph. The position of the sun is indicated by the expression *kriya-bhavana-gatē Bhāskarē*, and as *kriya-bhavana* denotes clearly the Mēsha-rāsi, there is no necessity to justify an incorrect reading of *nija-bhavana* or Sūrya's own house which would be Simha, and to defend the Mēdam month mentioned in the Tamil portion, by equating the ‘ascendant’ and ‘own’ houses of Sūrya, by elaborate argument.

The translation will have to be altered thus:

In the Śaka year (expressed by the chronogram) *Śakrālōka* (1225), when the sun was in the Mēsha-rāsi, the preceptor of the gods (namely, Brihaspati) in Dhanus and nakshatra was Yāmya (Bharanī), the prosperous ruler Mārttāṇḍa of mild disposition, of boundless fame, and the chief among the kings of Kēraḷa, instituted, after giving lands of great value (for the purpose), regular offerings at daybreak for the god Sāmbu of the temple at Śivagiri.

The astronomical details furnished in the Tamil portion of the record, namely, Kollam year 578, Mēdam 26. Saturday, Amāvāsyā, Bharanī-nakshatra work correctly to the English date A. D. 1403, April 21, Saturday; 54; 71.

Text.

First side.

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] ஸ்ரீ சரஸ்வதே-
- 2 ஸ்ரீ காளியை கீர்த்திபுரம்-
- 3 தெ ஹர்ஷரெ, காளியை கீர்த்தி-
- 4 செவ்வெழை யாழ்த்தாரை ஸ்ரீ-
- 5 வயிவயிழை ஸ்ரீ ஹர்ஷ-

1 Registered as No. 43 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

2 This date has been read as 1403 by Mr. P. Sundaram Pillai in *Ind. Ant.*, XXV, p. 187.

3 ‘Devadhya’ is an epithet of Brihaspati, the preceptor of the gods.

NO. 21--RECORD OF VIRA KERALA-MARTTANDA: SAKA 1325.

1	உலாபுருகாபுரோக	
	ஓநாபுருகாபுரோக	2
3	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	4
5	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	6
7	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	8
9	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	10
11	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	12
13	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	14
15	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	16
17	உதாராபுருகாபுரோக	
	உதாராபுருகாபுரோக	18
19	உதாராபுருகாபுரோக	

- 6 வ ஸாணுதெதா: [I*] ஸ்ரீலாநு-
 7 லாதுணாணுவொ லிநலுவனி-
 8 ஷயா கலுயாலாஸ நிதலா-
 9 டு வலுஜாநுதா லஹாஹலாட
 10 ஹுவலிதயஸா: கொல-
 11 லாஸலெளவி: [II*] கொல்ல-
 12 ம ஸாஸயஅ மாண்டு மெடலா-
 13 யிற உயக சென்ற ஸ ஸ்ரீஆழ்-
 14 சையும் ஸலாவாஸ்யுட ஹா-
 15 ணியுட இன்னா ஸ் இரணசி-
 16 ன் ஸநல்லுர் ஸிவயிரி உ-
 17 ஹாஷெவற்கு உலாவாடு-
 18 லெக்கு கீழப்பெரூர் ஸ்ரீலா-
 19 கால லாதுணாவலு- திருவடி-
 20 கற்பித்த செலவின் ஸ நாள்
 21 ஒன்றின் ஸ இல்லளவின-
 22 ல் உணக்கல் வெருத்தரி
 23 ஸாணுழிக்குப் பதிநாழிக்கால-
 24 ல் ஆண்டு ஒன்றின் ஸ
 25 நெல்லு இருபத்து நால்க-
 26 லத்தின் ஸ வி . . . . .
 27 இவ்வுர் வா . . . . .
 28 வத்தால் . . . . . தடி ஒ-
 29 ன்று நில . . . . .
 30 குக்கடமை . . . . . நெல்-
 31 லு அறுகலமும் . . . . .
 32 தெசத்துக் கடமை . . . . .

Second side.

- 33 ரி எழுது ஸ்தலில் வரியி-
 34 ல் கழித்து திருவிக்கிரமபு-
 35 ரத்து ஆழ்வார் திருநிலத்தில்
 36 ஸ்ரீபு புல்லன்பெறை உ-
 37 ள்ளிட்டு நிலத்தில கடமை-
 38 யில் கொள்ள நெல்லுப்
 39 பதினெண் கலமும் கூட நெ-
 40 ல் லு இருபத்துநால் கலம் செ-
 41 ய்தும் வலு லுக்கும் வெ-
 42 ஸ்ரீஷெவத்கின் ஸ மாதம்
 43 ஒன்றின் ஸ இல்லளவால்
 44 நறுநெய் இருநாழிக்கும் மாவ-
 45 ஹைமுலைப் புறையிடமும் கூ-
 46 டச் சாத் ஸார் வாரியன் ஆதித்-
 47 தன் ஆதி தன் கையாண்டு வெ-
 48 காண்டு பூஜெயுட நடத்தி ஸா-
 49 லு செய்து திருமாலையுங் கொ-

- 50 ட்டிச் சாற்றிச்சு சொறும் எடுத்-
 51 துக் காண்டு பொருமாறு கற்-
 52 பிச்ச வண்ணமெ நடத்திப்-
 53 பாருமிடத்து இச்செலவு ஒரு
 54 நாள முட்டுகில் முட்டிடி-
 55 யும் ஒருமாதம் முட்டுகில் முட்-
 56 ட்டியும் தெண்டமும்
 57 வைத்து நடத்துமாறும் [1*] வ-
 58 லெயிலெவர்கள் விரொ-
 59 யமாய் முட்டுகில் நடை-
 60 யில் அன்னியாயப்பட்ட-
 61 டு விரொயந் திற்பித்துக் கெ-
 62 ண்டு சூஅந் தாரவல் வ-
 63 ண் திவ்வெயரெ இந்நிலமு-

Third side.

64 ம் புரெ-	79 திருமுக
65 யிடமு-	80 ப்படியு-
66 ம் க[ய*]ய-	81 ம் சத்தி-
67 ண்டு-	82 முகப்ப-
68 கொண்-	83 டியும்
69 டு கட-	84 இக்கல்-
70 மை	85 வில் எழு-
71 நெல்-	86 தின கொ-
72 லும் பூ-	87 யிலில்
73 லழி பற்-	88 ஈச்சு-
74 நிகொ-	89 வரன்
75 ண்டு பூ-	90 இரவி
76 [கை*]சுநடத்-	91 எழு-
77 துமாறு	92 த்து [11*]
78 எழுதிய	

Translation.

(Tamil portion.)

On the 26th day of the month of Mēdam in the Kollam year 578 which was a Saturday, with amāvāsyā and Bharanī, was instituted a dawn-offering by Vīra Kēraḷa Mārttāṇḍavarman-Tiruvaḍi of Kīlappērūr, to be made to the Mahā-dēva of Śivagiri at Raṇaśiṅganallūr, and the arrangements made for the expenses thereof are as follow:—

At the rate of one 10 *nāḷi* measure of paddy required per day for 4 *nāḷi* of white raw rice by the 'home-measure', the total paddy required per year is 24 *kalam*. To meet this total charge, six *kalam* is to be taken out of the tax due on . . . . . and for the remaining 18 *kalam* is to be utilised the tax due on the paddy lands beginning with the piece called Agrapullaṇ-perai among the Ālvār temple lands in Tiruvikramapuram, thus making the total 24 full *kalam* in all. The clarified butter required for the divine service and for *vaiśvadeva* being

per month two *nāḷi* in home-measure, the land called *Māvaṛaimūlai-piraiyidam* is also made over for the purpose.

All these properties shall be taken possession of and enjoyed by the *vāriyan* of *Śāttanūr*, by name *Ādittan-Ādittan*, and he shall after furnishing the supplies for the offering and four sacred garlands take the offering of cooked rice.

If the supply is not made for any one day when the property is enjoyed in pursuance of this arrangement, double the default shall be paid; but if the failure continues for a month, a fine shall, in addition to double the quantity defaulted, be imposed. If, however, the failure is due to the obstruction of any in the *sabhā*, a complaint shall be made in the temple, and the obstruction shall then be removed.

Thus in lineal succession, and as long as the moon and the stars endure, shall these paddy lands and garden be enjoyed, the rent collected every harvest, and the divine service conducted without failure.

According to this royal order and writ, this stone was inscribed by *Īchuvāraṇ-Iraivi* of the temple.

No. 22.—Kalakkuttam Inscription of Kollam 645.

The *Annual Report* of the Archaeological Department for the year 1095 M. E. has the following note on the Śiva temple at Kalakkūttam:—

“The village of Kalakkūttam is about 10 miles from Trivandrum. The Śiva temple of the place is one of the biggest in these parts. The central shrine and the pavilion in front of it are built of hard stone up to the basement, while the superstructure is of less hard material. The friezes at the base are sparingly sculptured. The niches and the *śikhara* contain wooden images which have been colour-washed.

The wood carvings in the spacious pavilion show good workmanship, but appear to be considerably later than those at Kaḍinaṅguḷam. The ceiling contains the figures of *Īśāna*, *Indra*, *Agni*, *Yama*, *Nirriti*, *Varuṇa*, *Vāyu* and *Kubēra*, which occupy, in order, the eight directions commencing from the north-east, east etc., with *Brahmā* in the centre. The vehicles of the gods are shown on the sides, not as being ridden on, as at Kaḍinaṅguḷam. The beams, which rest on the pillars and form the border of the ceiling, are worked into several friezes of bead and floral ornamentation. There is a belt of carved figures representing scenes from the *Purāṇas*. *Arjuna*’s obtaining the *pāśupata*-weapon from god Śiva appears to be the subject of these representations. Both in this and in the outer *maṇḍapa*, there are fine pillars. The entire wood-work is very neatly executed. An inscription in the *Vatṭeluttu* characters engraved on the south base of the wall records that *Dāmōdiraṇ-Kaṇḍaṇ* of *Muḍaiyamanpākkam*, *Śaṅkaraṇ-Dēvaṇ* of *Śirūr* and *Nārāyaṇaṇ-Dēvaṇ* of *Māmbaḷli* conferred together in Kollam 645, Makara 25, *Mīna-rāṣi*, and built of stone the enclosure (*tiruchurru-maṇḍapa*), covered it with copper and in Kollam 646, Makara 8, *Mīna-rāṣi*, performed the consecration ceremony. It is not unlikely that the wood carvings of the temple belong to the same date or had been shaped after the models that existed at that time.”

The text of this inscription is published below.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹரி: [ஒடி]—கொல்லம் கூாசயிடு யாமாண்டு மகர ஞாயிறு உயிருந்- மினமிராசி கொண்டு ஆத்திம்க்கிழ் முடையமண்பாக்கத்து தாமொதிரன் கண்டெனும் சிறுராஞ் சங்கரன் தெவனும்
- 2 மாம்பள்ளி நாராயணன் தெவனும் கூடி ²தங்கொசிப்பிச்சு ³செ[று]ச் சுற்றுமண்டபவும் கசிங்கல்லு கெட்டிச்சு சிமுன்பும் கூடி செம்பும் மெவிச்சு கூாசயிடு ஞாமாண்டு மகரஞாயிறு அவ மினம்இராசி கொ- ண்டு
- 3 கலசம் ஆடிச்சிது [||*]

Translation.

Hail ! Prosperity !

In Mīṇa-rāsi on the 25th day of the month of Makara in the Kollam year 645; Dāmōdaraṇ-Kaṇḍaṇ of Muḍaiyamaṇbhāgam in Āttinkīl, Śaṅkaraṇ-Dēvaṇ of Śīrūr, and Nārāyaṇaṇ-Dēvaṇ of Māmbaḷli together performed the *saṅkōcha* ceremony, had the small *surrū-maṇḍapa* built of stone, had the front of the central shrine also roofed over with copper (sheets) and had the (purificatory) consecration ceremony performed in Mīṇa-rāsi on the 8th day of the month of Makara in the year 646.

No. 23—Tonnal Inscription of Kollam 650.

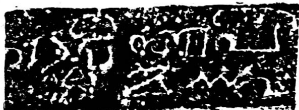
The following note has been made in the *Annual Report* of the Travancore Archæological Department for the year 1095 M. E., on the Bhagavatī temple at Tonnal:—

“Two miles to the north of Kaḷakkūttam in the village of Tonnal (called in its inscription Tiruttōṇṇal). Here is a temple dedicated to Bhagavati. The central shrine of it, which faces the east is right in the middle of a spacious courtyard and is built up to the superstructure of granite stone. The friezes at the base are sparingly sculptured. The *padmavari* or the lowermost tier is shaped in the form of the petals of a lotus flower. In the second frieze, miniature figures of human heads, temples and the like are carved at some intervals. A belt of elephants, lions, *yāli* and *varāha* are sculptured. The wall and pillars are made of brittle cut-stone and a row of *bhūtagaṇas* occupy the topmost part of the building. The *śikhara* over the sanctum contains a few figures of gods and men made of stone. In front of the central shrine there is a small pavilion, square in its shape, provided with pillars at the corners to support the roof. The steps leading to this raised platform are flanked by two *yāli*-screens. The *yāli*-panel to the left (*i. e.*, the south) contains the sculptural representation of Śiva and Pārvatī seated on the back of a Rishabha; Gaṇeśa and Apasmāra are carved below. The screen

1 Registered as No. 33 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.

2 தங்கொசிப்பிச்சு is a Malayalam form of தங்கொசிப்பிச்சு which refers to the ceremony of installing the god in a *bālālaya* when repairs to the temple are in progress.

3 It is possible that it is a mistake for திருச்சுற்றுமண்டபவும்.

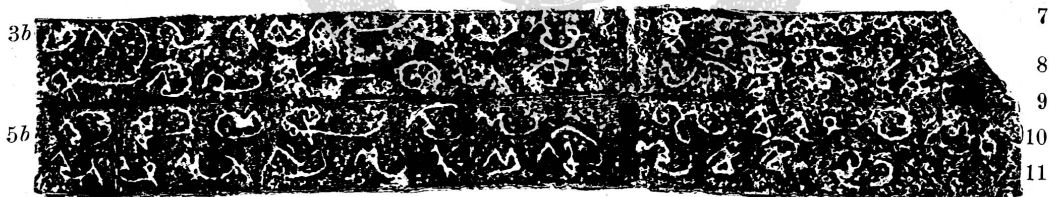

2

4a

6a

3b

5b

7

8

9

10

11

on the right side contains Mahāvishṇu, bearing in his hands the conch, the discus and the staff. His consorts Bhūdēvī and Śrīdēvī are also represented. All these are in sitting posture."

On the south base of this pavilion is a Vaṭṭeluttu inscription, which records that a certain Nārāyaṇa-Śuvaraṇ commenced the renewal of the temple at Tirut-tōṇṇal in Kollam 650, building at first an *ilaṅkōyil* (Tamil for *bālālaya*), finished the work in Kollam 654 and re-consecrated the image in the central shrine. The text of this record runs as follows:

Text.¹

- 1 ஹரி னை-
2 ஸ்ரீமஸு [1*]
3 திருத்தொன்றல் தமுதாயமுடைய சிற்றூர் நாராயணன் சுவரன் கொல்லம்
4 கூரூய தாமாண்டு மினஞாயிறு யென- இளங்கொயில்கொண்டுத்
5 திருப்பணி செய்யிச்சு ²கூரூயச லாமாண்டு மிதினஞாயிறு
6 உயகூ- சனி ஆழ்ச்சயும் அத்தவும்³ தத்தமியும் அன்று கன்னி-
7 இராசி கொண்டு அ-
8 கத்து எழுந்-
9 நளிச்சு க-
10 லைசமாடிச்சு
11 வைச்சிது [11*]

Translation.

Hari ! May there be no obstacle !

Nārāyaṇa-Śuvaraṇ of Śīrūr, (a member) of the *samudāyam* (assembly) of Tiruttōṇṇal, commenced the repairs (to the temple) on the 12th day of the month of Mīṇa in the Kollam year 650 after fixing up an *ilaṅkōyil* (*bālālaya*), and (finally) reconsecrated (the god) inside the temple and had the consecration ceremony performed in Kaṇṇi-rāśi on the 29th day of the month of Mithuṇa of the (Kollam) year 654, which was a Saturday with Hasta-nakshatra and saptamī-tithi.

Haripad inscriptions.

Mr. K. V. Subrahmanya Ayyar has made the following remarks on the Haripad temple in the *Annual Report* of the Archæological Department for 1096 M. E.—

"Haripad, the principal village in the Kartigappalli taluk of the Quilon Division, is noted for its temple of Subrahmanya, which had been lately burnt down by fire. All the structures within the first *prākāra*, viz; the central shrine, the *namaskāra-maṇḍapa* in front, and the entire covered inner inclosure had been destroyed. Just outside the first *prākāra* in the space between it and the second, there is a finely built *kūttambalam* or 'theatre-hall' situated at the left of the east entrance. The hall is very spacious and contains a raised platform intended to

1 Registered as No. 34 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.

2 The details of date give the English equivalent A. D. 1479, June 26, Saturday; *21; *41.

3 அத்தவும் is ஹந்தமும் and தத்தமியும் is சப்தமியும்.

accommodate the actors. Here, it is reported, that the *Mahābhārata* is expounded occasionally at present, and during the annual festival of the temple a play known as the *Śākkīyārkkūttu* is also performed. The ceiling of the raised dais consists of nine sections. The central section contains an image of Brahmā finely carved in wood, while the eight outer ones accommodate carvings of the deities—Īśāna, Indra, Agni, Yama, Nirriti, Varuṇa, Vāyu and Kubēra,—all of which exhibit good workmanship. The belt running round the base of the ceiling contains representations of the birth and sports of Kṛishṇa and the other *avatāras*. The feeding-house or *agraśālā* is in the north enclosure. Two rooms, one used as the stores and the other for the *utsava*-images, are also found on this side. The latter has two halls in front."

In front of this temple is found the stone effigy of a human being horizontally poised on its back on an upright block of stone, with its face looking upwards. Similar figures are also found near the Viṣṇu temples at Tirukkaḍittānam and Tirumūlīkkaḷam. On the significance of keeping such peculiar images in front of temples, these interesting observations have also been added:

"Just near this porch (of the Haripad temple) is a stone image of a man fully stretched out. It has a big hole on the back which, by its formation, suggests that at this point it has to be fixed to the projecting portion of a vertical column from which it appears to have been detached. When put in proper order, the cap-stone would lie in a horizontal position with the face of the image turned up. It is said that once a year, at the time of hoisting the flag for the annual festival, this image is bathed in water and is offered flowers, probably for some meritorious act done by him, though at present it is not possible to know what it was. In spite of the fact that the image is now detached, I feel no doubt that it represents what is generally termed in these parts, where such monuments are met with, a *karuṅgal-parihāram*. In other parts of India this class of monuments is not found. As regards the nature of this monument, it may be said that the name is fairly suggestive. Since *parihāra* means 'remedy' and *karuṅgal* a 'stone', it must have been originally designed to ward off impending evils, that might otherwise have disturbed the peaceful celebration of the intended object. It may be regarded as a substitute devised in later times for such sacrifices as had been wont to be offered at the time of commencing a great undertaking like the construction of a temple, tank, etc., or it might be that the figure of the man represents one who dauntlessly risked or offered his life for a public cause, and who is for this sacrifice honoured in the same way as heroes who fell fighting to the last for the sake of their country, or ladies who committed *sahagamana*. It is not possible to think that *karuṅgal-parihāras* are representations of offenders who had been impaled for some delinquency, as they are sometimes thought to be; for in such latter cases, it is quite unlikely that posterity would honor them as they now do."

The following alternative hypotheses offered by Mr. T. A. Gopinatha Rao on the significance of these effigies are also of interest (*vide. Ceylon Antiquary*, Vol. I, pp. 80-1):

"One fact, however, is of note namely, that these *karuṅgal-parihārams*, or impalement stones, are in all cases found set up in front of temples, outside the main gate and opposite to it. There is one such stone in front of the Subrahmanya temple at Harinādu; another before the Viṣṇu temple at Tirukkaḍittānam;

and two others in front of the Vishnu temple at Mūlikkaḷam. The fact that these stones are invariably situated in front of temples indicates that the ceremony of setting up this sort of stone would have been performed in, or near, the temple.

Some tentative hypotheses may be suggested in explanation of this curious relic of the past. It may possibly represent a pious man who, for some reason, offered up his body to the god of the temple before whom his effigy is set up, and so ended his life, the sacrifice of this devotee being commemorated by the townsmen who set up the memorial in his honour; or (as one of the residents of Harippādu explained to me), it may represent a hated king whose treatment of his people was harsh, and to cause whose destruction his effigy was impaled. Such form of impalement, as shown, would not end the life of the victim for a long time and only after much suffering. My informant told me that the name *karuṅgal-parihāram* is applied to the *abhichārika* (demoniacal) ceremony and that it was meant to strike terror in the minds of erring kings. It is impossible at present unquestionably to arrive at the true explanation."

It is, however, noteworthy that the erection of *karuṅgal-parihāras* as part of the expiatory ceremonies connected with the accidental or intentional deaths of individuals belonging to the temple-staff is mentioned in the Trivandrum Temple Chronicles in the following three instances:—

- 1 കൊല്ലം ന്ന നെ തുപ്പാപ്പൂർ ശ്രീഹരവി ഇരവിവർമ്മരായ തിരുവടി മനുഷ്യം ഒഴിച്ചതിന്നു ദണ്ഡപ്പെട്ട വെള്ളിക്കുടം ൧ കല്ലരിയാരം ൧
- 2 കൊല്ലം ന്ന നെ തുപ്പാപ്പൂർ കീഴപ്പേരൂർ ശ്രീവീര ഇരവി ഇരവിവർമ്മരായ മുത്തതിരുവടി വടക്കൻ ഗോപുരത്തിൽ നിന്നും ആനവാൾവിട്ടു മനുഷ്യക്കുളെ പെട്ടിയും അടിച്ചും കുതിരവിട്ടു കുത്തിയും ചെയ്തു പിടക്കു വീരനാരായണച്ചെരിയിൽ കൊളുരക്കൊണ്ടത്തു തിരുച്ചു തന്ന കാലര മുക്കാൽ മുറിഞ്ഞപേർ ൧൨ക്കു വെള്ളിക്കുടം ൧൨ ഉരിപ്പിടികൾ കല്ലരിയാരം൧൨ ൪
- 3 . . . . . മെൽപടിയാന്റെ വസ്തുവിന്നു ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്ത നീട്ടു ൧ ശ്രീ പത്മനാഭപെരുമാൾക്കു കൽപരിയാരം ൨.

From these extracts, it would appear that the human originals of these stone effigies had neither distinguished themselves by any act of exceptional self-sacrifice for the public good, nor were they guilty of any crimes that had necessitated the barbarous retribution by impalement, of the ancient days. In the cases cited above, *kalpariyārams* appear to have been set up as part of an expiatory ceremony by the delinquent kings, who were responsible directly or indirectly for the death of some individuals within the temple precincts.

Instances are numerous in which persons guilty of accidental homicide have tried to expiate their sins by burning lamps in temples for the spiritual peace of the victims; but in these cases where the *parihārams* have been erected, it is not

known whom the effigy represents,—the culprit or the victim,—whether the culprit is portrayed as a penitent with face upwards expiating his crime, or as is more probable, whether the effigy of the victim who was cut off ere his natural end was put in the posture of death in front of temples with a view not only to secure *post mortem* spiritual welfare for his soul, but also, to act as a painful reminder to the culprit. The aggressor may have also been required to provide for some worship being offered in the temple for the merit of the deceased; and that may explain the ceremonies which are said to be conducted before these images on the eve of the annual festivals of the particular temples. The effigy in front of the Tirukkadittānam temple appears to hold a conch in its left hand; and as a conch is the professional property of a *marān*, it is possible that the particular effigy represents a temple servant who had been killed and in whose memory the relic was set up by the aggressor.

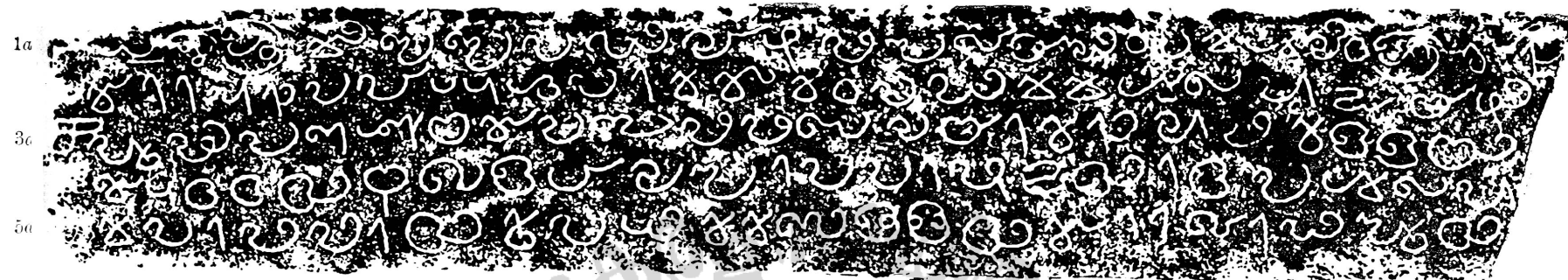
The name of the village of Harippad is suggestive, because its inscriptions give it the denomination of *Arippāḍu*. The important temple of the place being one of Subrahmanya and not of Viṣṇu, the name of the village has no connection with Hari as the English spelling would lead one to suppose, but has to be derived from *ari* or rice. *Pāḍu* as a suffix occurs in a similar word *vittuppāḍu*.

The subjoined records belonging to this temple relate mostly to matters connected with the cultivation of temple lands by private individuals, and the penalty which was levied from them for sundry defaults of non-cultivation or non-payment of the *mēlaḍi* or rent-dues in kind to the temple of god Peruntirukkōyilappan. Each of these inscriptions begins with the word '*śrīkāriyam*', which is apt to be mistaken as signifying the office of the individuals mentioned in them; but it appears to be a shortened form of the usual documentary preamble, *viz.*, "[certain chronological details] செயித ஸ்ரீகாரியமாகிது"—that is found in almost all records.

One of these inscriptions is of interest, because it mentions the name of a local chief named Rāmaṇ-Ādichavarmaṇ who was governing Ōḍa-nāḍu,¹ which is the tract of land represented by the coast territory, with Kāyaṅkuḷam as its former capital. The names of two of the predecessors of this Rāmaṇ-Ādichchaṇ were Ravi-Ādichchaṇ, and Ravi-Kēraḷavarmaṇ. The Tirukkandiyūr record published on page 290 of Volume I of the *Travancore Archaeological Series* mentions another chief called Rāmaṇ-Kōḍavarmaṇ, who was governing Ōḍa-nāḍu in Kollam 392, when the Travancore ruler of the time was Ravi-Kēraḷavarman-Tiruvaḍi. Another epigraph² from Tiruchchendūr in the Tinnevely district dated in the fourth year of a Pāṇḍya king Māṇavarmaṇ Tribhuvanachakravartin Kulaśekhara-dēva mentions the gift of two villages for the maintenance of the *maṭha* called the Arulāladāsa-*maṭha* founded by a certain Ōḍaṇāṭṭaḍigaḷ. It is not however ascertainable who this Ōḍaṇāṭṭaḍigaḷ was or when he flourished, because the date of this particular Kulaśekhara is itself indeterminate.

1 It was also called Ōḍu-nāḍu or Ōṇāḍu and was allotted to Chēṛāyi-svarūpam (Gundert).

2 No. 465 of the Mad. Epig. Colln. for 1909.

No. 24—On the east base, north of entrance.

Text.¹

- 1 ஷ்வித ஸ்ரீ [||*] சிங்ஙவ் வியாழம் துலாநாமிற்றுச் செயித ஸ்ரீகாரியம்
[||*] ஒடநாடு வாண்ணருளிய இரவிகொளர் திருவடிக் கமைஞ்ஞதி-
- 2 காரர் ஆரிப்பாட்டு தெவர்க்கு கற்பிச்ச செலவு நானாழிச் செய்தரியும் ஒ-
ரு திருவளக்கினும் விட்டு[க்*]கொடுத்த
- 3 பூமி²வள்ளொன்காவலும் மடையனூர்கரியும் கண்ணனியக்கனூர்கரியும் நிர-
வாதிட்டை காராண்மை[யு*]ம் கூட
- 4 கொடுத்ததினு ஒண்டாய தூர்ப்பரமுந் திர்த்து செலவும் இடி[*வி]ச்சார்
ஒடநாடு வாண்ணருளிய இராமன் ஆதிச்-
- 5 சவரம்மர் திருவடிக் கமைஞ்ஞதிகாரர்.[||*] இரவி ஆதிச்சவரம்மர் திருவ-
டிக் கமைஞ்ஞதிகாரர் காலத்து தம்மதிச்ச நெல்-
- 6 வில் கொண்டு செழிச்ச நெல் இரவிகொளர் திருவ-
- 7 டிக் கமைஞ்ஞதிகாரகொளாடு மங்ஙலத்து நாராய-
- 8 ணர் தாமொதிரன் பெரும் எழுதிய காணத்தில்ப்-
- 9 பட்ட நெல்லில் கொண்டு செழிச்ச நெல்லு மளப்பி-
- 10 ச்சுகொண்டு மிளியும் விட்டு கொடுத்ததினு தூர்ப்-
- 11 பரமுந் திர்த்து செலவு மிடி[வி*]ச்சார் இராமனாதி-
- 12 ச்சவர[மர்*] திருவடி[க்*] கமைஞ்ஞதிகாரர் [||*].

Translation.

Hail! Prosperity !

The transaction made in the Tulā month, with Jupiter in Simha, was the following:

The subordinates of Rāmaṇ-Ādichchavarman-Tiruvaḍi administering Ōḍa-nāḍu removed the entanglements to the lands Vaḷḷonkāval, Maḍaiyaṇār-kari, Kaṇṇaṇ-Iyakkaṇār-kari and the Nirvātittai-kārāṇmai which had been endowed by the agents of Ravi-Kēraḷavarman-Tiruvaḍi who was governing Ōḍa-nāḍu, for the expenses of providing for the god at Arippāḍu, four *nāḷi* of good rice and a sacred lamp.

The balance remaining from the quantity of paddy agreed upon in the time of the agents of Ravi-Ādichchavarman-Tiruvaḍi and that from the paddy according to the written agreement entered into by Nārāyaṇa-Dāmōdiraṇ of Maṅgalam with the agents of Ravi-Kēraḷar-Tiruvaḍi, shall be measured after leaving *māḷi*—thus did the agents of Rāmaṇ-Ādichchavarman-Tiruvaḍi provide for the expenses, after removing the encumbrances.

1 Registered as No. 15 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

2 It may also be பள்ளொன்.

No. 25—On the east base, south of entrance.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ(ர)காரியம்²[1*] அகழகத்து³ உதிவாதன் கண்டன்
- 2 எம்பெருமானைக் கயிச்சதினு கொற்றனாட்டு-
- 3 கரியில் தனக்கொள்ள ஸஷனும் எப்பெர்ப்பட்ட-
- 4 டதும் அரிப்பாட்டு தெவர்க்கு தெண்ட ம-
- 5 ட்டிக்கொடுத்தான் [11*]

Translation.

Madisūdan-Kaṇḍan of Agalagam, gave as fine to the god of Arippāḍu all his rights (*sammandam*) in the Korraṇāṭṭu-kari, for having wronged (?) the god (*emberumāṇ*).

No. 26—On the same base.

Text.³

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கர்க்கடகவ்வியாழம் துலாநாயிற்றில்ச் செய்த ஸ்ரீகாரிய-
மாவது [1*] செங்குமுநிர்ப்பள்ளி நாராயணன் ஸ்ரீ குமா[ர*]ன் முருகன்-
கரி கிடத்தியதினு தனக்கொள்ள மணத்தலைப் புரையிடத்தின் மெல்
அரிப்பாட்டுதெவர்க்கு இடங்கழியால்⁴

Translation.

Hail! Prosperity!

The following temple transaction was accomplished in the Tulā month, (when) Jupiter (was) in Karkāṭaka. Nārāyaṇa-Śrīkumāraṇ of Seṅgaḷunīrpalli (agreed) to measure) . . . . . by the *iḍaṅgali* to the god of Arippāḍu from his own land (called) Maṇattalai-puraiyidam, for having left uncultivated the (temple) land (called) Murugaṇ-kari.

No. 27—On the same base.

Text.⁵

- 1 ஸ்ரீகாரியம்²[ர*][1*] தழைப்பூர் மணிவண்ணன் நாகசேர்மன்⁴ அரிப்பாட்டு
- 2 தெவர்க் கொள்ள பூமி விலக்கிக் கிடத்தியதினு தெவ-
- 3 ர்ரொ[டு] ஒ[ட்]டிவரு[கு]ன்ற வள்ளொச்சிரலொடியில் பதிற்பறை
- 4 வித்துபாடு தெவர்க்கு தெண்டமட்டிக் கொடுத்தான் மணிவ-
- 5 ண்ணன் நாகசேர்மன்⁶ [11*]

1 Registered as No. 8 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

2 ஸ்ரீகாரியம் represents 'an item of temple translation.'

3 Registered as No. 9 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

4 The writing stops here abruptly.

5 Registered as No. 10 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

6 Probably நாகசேர்மன், compare inscription below.

Translation.

Maṇivannaṇ-Nā[ga*]śarmaṇ of Tālaiyūr gave as fine to the god, land (of the sowing capacity) of 10 *paraī* of seed in (the field called) Vaḷḷōchchirai-ōḍi adjoining certain temple lands, for the fault of having forbidden cultivation of some of the lands belonging to the god at Arippāḍu.

No. 28—On the same base.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீகாரியம்¹[1*] தாழைபூர் மணிவண்ணந் பாவனன் குன்றின்மேல் வ
ட்டொடியில் தெவரிடைக் காராண்மை-
- 2 ச்சையின்ற மினியிலும் புரையிடத்திலும் தனக்கொள்ள காராண்[மை*]
கூறும் தெவர்க்கு மெலடி கொடாத தெ-
- 3 [ண்*]டமும் மணிவண்ணன் பாவனன் தனக்குரிய கூறு எப்பொப்பட்ட
தும் மாவறக்கொண்டு² மண்ணடங்க
- 4 அட்டிகொடுத்தான் தெவர்க்கு [11*]

Translation.

Maṇivannaṇ-Pāvaṇaṇ of Tālaiyūr, having failed to give the *mēlaḍi*³ (rent) to the god from the *kārāṇmai* share on the *mēli* and the compound-sites in Vaṭṭōḍi in Kuṇṇimēl, which he had taken out from the god for cultivation, he (Maṇivannaṇ-Pāvaṇaṇ) forfeited by sale the lands belonging to himself.

No. 29—On the same base.

Text.⁵

- 1 ஸ்ரீகாரியம்¹[1*] கல்ப்பகநல்லூர் ஸௌஸிணை இகசெருமன் குன்றின்
மேல் வட்டொடி-
- 2 யில் தன[தி] [தனங்]கொண்டு தெவரடைக் காராண்மைச்செகின்ற பூமி
ஐம்பதின்னகலமும் தெவர்க்கு மெலடி கொடாதன நாலுகண்டமு-
- 3 ம் மாவறக்கொண்டு மண்ணடங்க அட்டிகொடுத்தான் ஸௌஸிணை இக
செருமன தெவர்க்கு உ ||

Translation.

Subrahmanyāṇ-Nāgaśarmaṇ of Kālpakanallūr, having failed to pay to the god the *mēlaḍi* (rent) on the lands (having the sowing capacity) of fifty *kalam* of seed in Vaṭṭōḍi in Kuṇṇimēl which was the land belonging to the *tantri* of the temple, he sold away the land of four *kandam* belonging to himself to the god.

1 Registered as No. 11 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

2 Read மாவறக்கொண்டு.

3 *Mēlaḍi* means 'the rent paid in kind'.

4 ஸ்ரீகாரியம் represents 'an item of temple transaction.'

5 Registered as No. 12 of the Trav. Epig. Colln. for 1098 M. E.

No. 30—On the same base.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீகாரியம்³[I*] த[ர*]ழையூர் கண்டந் நா[க*]செர்ம்மனும் செட்டபுத்தி
ரனுவுகூடி அரிப்பாட்டு தெவரிடை-
- 2 க் காராண்மை செய்கின்ற புளிம்பழஞ்ஞிலம் பதின்கலத்திலும் தங்கள்
க்கொள்ள காராண்மை
- 3 மாவறக்கொண்டு மண்ணடங்க ஆட்டி க்கொடுத்தான் கண்டந் நா[க*]செ
ர்ம்மனும் செட்டபுத்திரனுங் தெவர்க்கு [II*]

Translation.

Kaṇḍan-Nāgaśarmaṇ of Tālaiyūr, and his eldest son gave up with libation of water their *kārāṇmai*-right on the field called Puḷimpalañṇi (having the sowing capacity) of ten *kalam* of seed, which they had taken up on *kārāṇmai*-tenure from the god of Arippāḍu.

No. 31—On the same base.

Text.²

- 1 ஸ்ரீகாரியம்³[I*] கல்ப்பள்ளி மணிய நாராயணன் தங்கள்க்கொள்ள அரை-
க்கல்காராண்மையில் தன[க்*]சூரிய
- 2 கூறு மாவறக்கொண்டு⁴ மண்ணடங்க ஆட்டி க்கொடுத்தான் மணியநாரா
யணன் அரிப்பாட்டு தெவர்க்கு [II*]

Translation.

Maṇiya-Nārāyaṇaṇ of Kalppalli gave away, with libation (of water), his snare of *kārāṇmai*-rights on the land called Araikkal, to the god at Arippāḍu, having received the full money value.

No. 32—On the base of the Kuttambalam.

Text.⁵

- 1 ஸபந்நிதீ [II*] கொலும்⁶ ஸ்ரீமந் மாவற மீனமாஸம் வருவென
யாழையும் புளந்தரும் பூவ் பகஷண நெய்மையும் ஸ்ரீமந் மாவற
க் காராண்மை செய்கின்ற புளிம்பழஞ்ஞிலம் பதின்கலத்திலும் தங்கள்
க்கொள்ள காராண்மை

1 Registered as No. 13 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

2 Registered as No. 14 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

3 ஸ்ரீகாரியம் represents 'an item of temple transaction.'

4 Read மாவற.

5 Registered as No. 16 of the Trav. Epig. Colln. for 1088 M. E.

6 The English equivalent is A. D. 1769, March 17.

ഒളള മുനിലക്കാർ ചെരുമാനക്കാർ വലിയകുഞ്ചു കൂട്ടക്കാർ കുഞ്ചുകുട്ട
 കാർ കണക്കമ്പർ കൈച്ചാലും ഉൾപ്പട്ട പെർ എല്ലാവരും കൂടെ
 കൂത്തമ്പലം തീപ്പിച്ച കലശവും [കഴിച്ചിതു]

2 കുത്തപ്പറ്റപ്പടികയ്യ ചെയ്തു പെരുതുകൊയിലപ്പൻ തുണ-ശുഭമസ്തു[||*]

Translation.

Hail! Prosperity!

In the Kollam year 944, on the 8th day of the month of Mīṇa, which was a Friday with *daśamī-tithi* and Punarvasu-*nakshatra*,—on this day in Mīṇa-*rāśi*,

the *mūṇṇilakkār* (petty village officers or soldiers of front rank), *cheru-mānakkār* (tax-collectors), *valiyakuṇṇu-kūṭṭakkār*, *kuṇṇu-kūṭṭakkār*, *kaṇakkampēr* (accountants), *kayyāl* (servants) and others belonging to the establishment (*pulli*) of Kumāran-Tambi-Yajamānan and Kochyeppan-pilla-Yajamānan, collectively, had this *kūttambalam* (theatre-hall of the temple) completed as a service to god Perunṭrikkōyilappan of Arippāḍu and had the consecration ceremony also finished.

They also contributed the *paṭṭikai* of the *kūttappura* (theatre-hall).

May god Perunṭrikkōyilappan help (us). Be it well.

Four records from Kariyamanikkapuram.

The subjoined four Tamil inscriptions are engraved on the walls of the temple of Kariyamānikka-viṇṇagar-Emberumāṇ at Iḍarāykkuḍi *alias* Rājanārāyaṇa-chaturvēdimaṅgalam, a suburb of Suchindrum. The insignificant hamlet round about this Viṣṇu temple is called Kariyamānikkapuram after the name of the god installed within the latter, and it forms part of the bigger village of Iḍarāyakkuḍi, which is the present headquarters of the Agastīśvaram taluk.

One of these records relates to the repairs and additions to the temple that were executed by Kulaśēkhara-Nimbirāṭṭiyār, evidently a member of the royal household of the Travancore king. The inscriptions deciphered hitherto disclose the names of

Vīra Rāma-Mārttāṇḍavarman ¹	Kollam	614 —Tirunavāykkulam.
Śeṇbaga-Ādityavarman ²	"	639 —Vadaśēri.
Vīra Ravi-Ravivarman ³	"	640 —Parakkai.
Vīra Rāma Rāmavarman ⁴	"	646-54 —Suchindram.
Ādityavarman ⁵	"	644-59 —Tirukkuruṅguḍi.

1 No. 56 of 1092.

2 " 111 of 1099.

3 " 120 of 1099.

4 " 86 of 1096.

5 " 126 of 1095 (*Ind. Ant.* Vol. II, p. 366.)

while the Trivandrum Temple Chronicles give Rāma-Mārttāṇḍavarman a reign up to 21st Kanni 644. According to this authority¹, if correct, this king also bore the title of Kulaśekhara-Perumāḷ, and Kulaśekhara-Nambirāṭṭiyār of Kollam 643 may possibly have been connected with this king.

The second inscription dated in Kollam 685 records the gift of land made by a private individual, Araṅgaṇ-Perumāṇ, a *bhaṭṭa-āriya* of Tattaipattinam in Śembi-nāḍu for providing offerings to the god. It is noteworthy that the donor came from the east coast. Śembi-nāḍu was the name of the sub-division which contained Tiruvuttarakōśamaṅgai in the Ramnad District. Ariśil is probably the village Ariśalūr (?) in the Tanjore District. A coin called *paravaik-kāśu* is mentioned; but its value is not known.

Two other records dated in Kollam 734, are connected with a charitable endowment instituted by a private individual named Madhusūdaṇa-Madhusūdaṇa for the supply of gruel every fortnight in a wayside choultry, near the Viṣṇu temple, and for thatching it. The Travancore king of the time, Ādityavarmaṇ Śiṛaivāy-Mūttavar, is stated to have been staying in the new place at Vīrakēraḷē-śvaram near Muttaḷaikkurichchi, when his royal sanction was accorded for certain tax-exemptions on the lands set apart for these charitable endowments.

No. 33—Record of Kulasekhara-Nambirattiyar: Kollam 643.

On the base of the mandapa in front of the shrine.

Text.²

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கொல்லம் சு[ர*]சுயந் ஸ்ரீ சித்திரை மாதம் முப்பதாம்
தியதி குலசேகரநம்பிராட்டியார்³
- 2 இடலாய்குடி நயினர் கரியமாணிக்க விண்ணகர் எம்பெருமான் கொயில்
- 3 ஜீணை-ஜாஜாணமும் செய்வித்து ஹோமண்டபமும் ஸோபானமும்
- 4 கட்டுவித்து கலசமும் ஆடுகித்தது [1*] ஸுஹஸ்து [11*]

Translation.

Hail! Prosperity!

On the 30th day of the month of Chittirai in the Kollam year 643, Kulaśekhara-Nambirāṭṭiyār repaired the temple of god Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Emberumāṇ at Iḍalāykuḍi, built the *mahā-maṇḍapa* and the steps (*sōpāna*)⁴ and had the consecration ceremony performed.

Be it well!

1 Trav. State Manual, Vol. I, p. 276.

2 Registered as No. 106 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

3 Compare the title of *tambirāṭṭi* of modern days.

4 i. e., the stepped porch.

No. 34—Record dated in Kollam 685.

On the base of the kitchen of the temple.

Text.¹

- 1 வீஷி பீ [1*] கொல்லம் கூய்யுடு வுல ஆவணி மீ யசவ அபரபக்கத்து திறையொதெசியும் திங்கன்கிழமையும் பெற்ற பூசத்து நாள் செய்த தானப்பிறமாணம் ஆவிது [1*] இடராயக்குடியான இராசநாராயணச-
- 2 சதுர்வெதிமங்க(ல்)லத்து நயினார் கரியமாணிக்கவண்ணவர் எம்பெருமான் சேண்டாசத்துக்கு செம்பிராட்டுத் தத்தைபட்டினத்து பட்டாரியரில் அரங்கன் பெருமானென் தானப்பிறமாணஞ் செய்து குடுத்த பரி-
- 3 சாவிது [1*] இன்னயினார் பூசைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு அமுதுபடி இருநாழியும் நடத்தித் திருமாலை யீரணையும் கட்டக் கற்பித்து இக்கொயிலில் சீவயி ட்டினவரில் கூழார் நாராயணன் பறவைக்காசுக்கு பிறசாதச் செல வி-
- 4 ருநாழியும் கற்பித்து நடந்து பொதுகிற வகைக்கு நாள் மெற்படி பற்றில் அறிகில் திரியம்பகன் நாராயணன் நம்பியொடு கரமும் காராண்மையும் கூட விலைகொண்ட நிலமாவது [1*] கங்கைகொண்டசொழப திக்குளத்-
- 5 தின் கிழ் காளமூதி மடைப்பொக்கில் கீழ்மொல் காலுக்கு வடக்கு அழக ராமன் விடுதி சலி கஉ . . . ம் கிழார்மங்கலத்து மங்கலச்செரி தா மொதான் மதிசுதன்நம்பியொடு இருவொற்றி கொண்ட பூலாவடி சலி கஉ . . . இருஒற்-
- 6 றி ஒலைப்படி ஸாயுதி இ . . . ம் ஆக இவ்வகைப்படி நிலமும் கையா- ண்டு கொண்டு அமுதுபடி உவம் திருமாலை யீரணையும் நடத்திப்பொ தும்படி கற்பித்து இதுவும் திருக்காத்திசைக்கு இவர் வசம் குடுத்த ஸூயி க்கும் ஆண்டு ஒ-
- 7 ன்றுக்கு பலிசை கூடின ஸச இ கொண்டு பூசைக்கு அமுதுபடி குறுணி திருப்பணியாரம் நாழி தெங்காய்க் கதலிப்பழம் உம் மெசாண் திப- த்துக்கு மெய் நாவுழக்கும் நடத்தி நமற்காரம் பெர் இரண்டுக்கு பிர- சாதம் நாழி நிக்கி பிரசாதம் நடவ-
- 8 ம் பறவைக்காசு பற்றிக்கொண்டு இவ்வகைப்படி நடத்திப் பொதும்படி கற்பித்து ஆசந்திரதாரவற் சந்ததிப்பிறவெசமெ நடக்க கற்பித்து க- ல்லும் வெட்டி குடுத்தென் [1*] இப்படிக்கு அரங்கன் பெருமாள் எ- ழுத்து [11*]
- 9 ²இதுவும் இவர் வசம் குடுத்த ஸூயி இப்பணம் உயிடு க்கு ஈ க்கு சப்- பலிசை கொண்டு நடத்தக் கற்பித்த வைகாசி மீ
- 10 தொறும் திருவிசாகம் நடந்து பொதுகிற வகைக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஸக இதுக்குச் செலவு பால் மாகாய் ஈ க்கு-

1 Registered as No. 109 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 A small space is left between the previous record and this supplementary portion.

- 11 க் காச உ தெங்காய் ஒன்றுக்கு காச க சுக்குச் சீரகம் மிளகுக்குக் காச
உ சற்கரை பலம் சு க்குக் காச னு அமுது-
- 12 படி இருநாழிக்குக் காச உ எரிகரும்புக்குக் காச க இதுவும் சீசெயந்தி
அஷ்டமிக்கு ஸ க இதுக்குச் செலவு அமுதுபடி
- 13 நானாழிக்குக் காச ஸ நெய் உழக்குக்குக் காச உ சற்கரை பலம் ஆறு-
க்குக் காச அஞ்ச பழம் இரண்டுக்கும் சுக்கு சிரகம். தெங்-
- 14 காய்க்கு காச இரண்டு எரிகரும்புக்கு காச ஒன்று இதுவும் ஆட்டை . .
. . . . . பலம் ஆறுக்குக் காச அஞ்ச பழம்¹

Translation.

Hail! Prosperity!

The following endowment was made on the 14th day of the month of *Āvaṇi* in the Kollam² year 685, which was a Monday with trayōḍaśī-*tithi* of the second fortnight and Pushya(-nakshatra). Araṇḡaṇ-Perumāṇ, a *bhaṭṭa-āriya* of Tattaipattinam in Śembi-nāḍu gave the following deed of gift to the temple-treasury of god Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Emberumāṇ in Iḍarāyakkuḍi *alias* Rājanārāyaṇa-chaturvēdimaṅgalam.

The following lands were purchased in the above-mentioned *parṇu* from Aṇṣil Triyambakaṇ-Nārāyaṇa-Nambi together with its tax (*karam*) and *kārāṇmai* right, for providing two *nāḷi* of rice daily for offerings and for the supply of four garlands to the god, which are being conducted by Kūmūr Nārāyaṇa, a śrī-vaishṇava of this temple, at the rate of one *paravaikk-kāṣu* for two *nāḷi* of sacred offerings.

One *taḍi* of land called Alagarāmaṇ lying to the north of the east-west channel from the Kāḷamūdi-sluice of the tank called Gaṅgaikoṇḍaśōlapatikulaṇ, one *taḍi* of land in Pūlāvaḍi which was taken from Dāmōdaraṇ-Madisūdaṇ of Maṅgalachchēri in Kilārmaṅgalam on *irā-orri* (mortgage) tenure and 115½ *paṇam* of money according to the *irā-orri* lease-deed. Thus these lands shall be enjoyed, and two *nāḷi* of offerings and four sacred garlands shall be provided.

In addition, for the interest of 4½ *paṇam* per year on 50 *paṇam* given to this person for the sacred Kārttigai (festival),

one *kuruni* of rice for worship, one *nāḷi* for cakes (*tiruppaniyāram*), one cocoanut, two plantains, 1¼ *nāḷi* of ghee for the 12-span lamp, shall be provided and after deducting one *nāḷi* (each?) for feeding two persons, the balance of three *nāḷi* of sacred offerings and the *paravaikkāṣu* shall be received, and this gift shall be conducted, as long as the moon and stars (endure).

Thus did I engrave (this) on stone; this is the writing of Araṇḡaṇ-Perumāḷ.

(The remaining portion has not been translated).

1 The letters are damaged after this.

2 The English equivalent is A. D. 1509, August 13, Monday: -51; -30.

No. 35—Record of Adityavarman: Kollam 734.

On the wall of the mandapa in front of the shrine.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கொல்லம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வைகாசிமாதம் யகவ பஞ்சமி-
யும் வெள்ளியாழ்சையும் பெற்ற
- 2 மகயிரத்திந் நான் எழுதிக்குடுத்த இடலாய்க்குடி நயினார் கரியமாணிக்க
விண்ணகர் எம்-
- 3 பெருமாள் கொவிலில் அம்பலம் ஆண்டுதொறும் கெட்டி மெகிப்பானும்
அம்பலத்தில் சறுவாணிக்-
- 4 கும் பதினான்குதொறும் தன்மக்கஞ்சி வைச்ச வீத்திற வகைக்கும் கூட
மங்கலச்செரி மதிசூதனன் மதிசூதனன்
- 5 விட்டுக்குடுத்த நிலமாவது [1*] அம்பலம் ஆண்டுதொறும் கெட்டிமெவா-
னும் அம்பலத்து ஒரு ஆணிகெடு வருநாள் மரம் வெட்டி-
- 6 க்கெட்டி வைப்பானும் விட்டுக்குடுத்த நிலமாவது [1*] கெங்கைகொண்ட
சொழபதிக் குளத்தின் கீழ் காளமூதிமடைப்பொ-
- 7 க்கில் நாலாங்கண்ணாறு விடுதி தடி ஒன்று நிலம் அரைக்காணியின் முக்-
காலும் கஞ்சிவகைக்கு விட்டுக்குடுத்த நிலமாவ-
- 8 து [1*] மெற்படி குளத்தின் கீள் திருவாமூவார்பன் மடைப்பொக்கில்
முதற்க் கண்ணாறு மூலவயல் விடுதிதடி இரண்டு நிலம் கணி-
- 9 யரைக்காணியும் மெற்படி அகத்தீசரத்தில் தன்மக்கஞ்சிக்கு கிளக்கடைப்
புடுத்த நிலம் [1*] அரைக்காணி முந்திரிகை கண்ணாறு திருவுடையா-
ட்டம் முடொக்கு தடி ஒன்று நிலம் காணியரைக்காணியும் மூன்றாங்
கண்-
- 10 னாறு விடுதி தடி ஒன்று நிலம் அரைமாவும் ஆறுங்கண்ணாறு விடுதி தடி
ஒன்று நிலம் காணியும் ஆக தடி ஆறினால் நிலம் ஒருமாவரை
- 11 அரைக்காணியின் முக்காலும் நான் காணியாளரொடு தானம் பெற்று அ-
ம்பலம் மெயின்ற வகைக்கும் சறுவாணிக்கும் தன்மக்க-
- 12 ன்சி வீத்திற வகைக்கும் கூட ஆசந்திரதாரவற் சந்திராதித்தர் வரைக்கு
விட்டுக்குடுத்தென் மதிசூதனன் மதிசூதனனென் [1*] ச-
- 13 றுவாணி பிராமணருக்கும் ஆக இவ்வகைப்படி அம்பலமும் கெட்டி மெ-
ஞ்சுகொண்டு தன்மக்கஞ்சியும் நடத்திக்கொண்டு பொ-
- 14 ரும் பெர் இந்த நிலம் ஒருமாவரை அரைக்காணியின் முக்காலும் உழுது
பாட்டக்கடமை கொண்டு அம்பலம் கெட்டி மெஞ்சு-
- 15 கொண்டு தன்மக்கஞ்சியும் நடத்திக்கொண்டு பொதுமாவும் [1*] தித்த
மாடி வார பிராமணற்கு அகத்தீசரத்தில் அமாவாசிதொறும் த-
- 16 ன்மக்கஞ்சி வச்ச வீத்திற வகைக்கு விட்டுக்குடுத்த நிலமாவது [1*] மூல
வயல் முதற்கண்ணாறு தடி இரண்டு நிலம் காணியரைக்-
- 17 காணியில் கீளக்கடைய் தடி ஒன்று நிலம் அரைக்காணி முந்திரியும் காழ்-
முதி மடைப்பொக்கில் நாலாங்கண்ணாறு தடி ஒன்று நில-

- 18 ம் அரைக்காணி முந்திரியின் காலும் ஆகத்தடி இரண்டினால் நிலம் காணி
அரைக்காணியின் காலும் இவ்வகைப்படி அகத்திகரத்-
- 19 தில் தன்மக்கஞ்சியும் கரியமாணிக்காள்வார் கொயிலில் தன்மக்கஞ்சியும்
நன்றாய் நடத்திற் பெரைக் கொண்டு நடத்திக்-
- 20 கொள்ளவும் [1*] ஆக நிலம் [2*] ஒருமாழுக்காணி அரைக்காணியும் குடு-
த்த மங்கலச்செரி மதிசூதனன் மதிசூதனன் எழுத்து [11*]

Abstract of Contents.

Madhusūdanaṅ-Madhusūdanaṅ of Maṅgalachchēri made on the 11th day of the month of Vaikāṣi in the Kollam¹ year 734, which was a Friday with pañchamī and Makayiram, a gift of six pieces of land aggregating to $mā(\frac{1}{20}) + \frac{1}{40} + \frac{3}{4}$ of *arai kāṇi* ($\frac{1}{160}$) in extent, for the yearly thatching of the *ambalam* of the temple of god Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Emberumāṇ, for gifts of money (*saruvāṇi*), and for providing gruel (*danmakāṇi*) every fourteenth day in it.

A further gift of two pieces of land, $kāṇi\frac{1}{80} + \frac{1}{4}$ of *arai kāṇi* ($\frac{1}{160}$) in extent was also endowed for supplying gruel to brahmans during new-moon days at Agastīśvaram.

Thus, lands in all $mā(\frac{1}{20}) + mukkāṇi(\frac{3}{80}) + arai kāṇi(\frac{1}{160})$ in extent, were given by Madhusūdanaṅ Madhusūdanaṅ of Maṅgalachchēri with the stipulation that the above-mentioned charities had to be conducted from the rent in kind (*pāṭṭa-kaḍamai*) derivable from these lands.

No. 36—Record of Adityavarman: Kollam 734.

The undermentioned record is only supplementary to the previous one. When Madhusūdanaṅ of Maṅgalachchēri had made the gifts of land, the Travancore king Ādityavarman *alias* Śiṛaivāy-Mūttavar, who was staying at his place in Vīra-kēraḷapuram exempted these lands from the payment of certain taxes from the 11th Āṇi of the Kollam year 734, so that these amounts may be utilised on the charity.

The names of the taxes mentioned in this inscription are: சில்வரி, பெருவரி, தேசப்பகுதி பிறப்பும்போது மாத்தால் வைக்கின்ற பணம் (the tax when the *dēśappakudi* army? was on the march), and கோமுறைப்பாடு (a royal perquisite).

On the wall of the same mandapa.

Text.²

- 1 அருழிச் செயல் [1*] இடலாய்க்குடியில் நயினார் கரியமாணிக்காள்வார்
கொயில் அம்பலம் கெட்டி மெய்ன்ற வகைக்கும் பதினான்குதொறும்
சுறுவாணி
- 2 க்கும் தன்மக்கஞ்சி வீத்தின்ற வகைக்கும் கூட மங்கலச்செரி மதிசூதனன்
கொடுத்த நிலமாவது [1*] மெற்ப்படி பற்றில்

1 The English date will be A. D. 559, May 12, Friday; 11; 3

2 Registered as No. 108 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. R.

- 3 கெங்கைகொண்டசொழபதிக் குளத்தின் கீள் திருவாமுமார்பன் மடை-
ப்பொக்கில் முதற் கண்ணாறு விடுத்தடி ஒன்று
- 4 நிலம் காணியரைக்காணியும் இதின் வடக்கு மெற்படி நயினர் திருவுடை-
யாட்டம் தடி ஒன்று நிலம் காணியரைக்காணியும் முன்று-
- 5 ன் கண்ணாறு தடி ஒன்று நிலம் அரை மாவும் காளமூதி மடைப்பொக்கில்
நாலாங்கண்ணாறு தடி ஒன்று நில அரைக்காணி முந்திரியி-
- 6 ன் கீள்க் காலும் ஆறுங்கண்ணாறு தடி ஒன்று நிலம் காணியும் கூட தடி
அஞ்சினால் கஞ்சிவகைக்கு நிலம் ஒருமா வரையெ அரைக்காணி-
- 7 யின் முந்திரியின் காலும் அம்பலம் கெட்டி மெயின்ற வகைக்கு காளமூத்
மடைப்பொக்கில் நாலாங்கண்ணாறு தடி ஒன்று நிலம் அ-
- 8 ரைக்காணியின் முக்காலும் கூட தடி ஆறிநால் நிலம் ஒருமா முக்காண்
அரைக்காணிக்கும் உள்ள . . . . சில்வரி பெருவரியும்
- 9 தெசப்பகுதி பிறப்பும்பொது மாத்தால் வைக்கின்ற பணமும் மற்றும்
நான் கொள்ளுந் கொழுறைபா டெற்ப்பெற்பட்டதுங் கூ-
- 10 ட ஆசந்திரதாரவற் சந்திராதித்தர் வரைக்கு தன்மக்கஞ்சி வீற்றின்ற வ-
கைக்குந் அம்பலங் கெட்டி மெயின்ற வகைக்குங் கூட விட்டுக்
குடு-
- 11 த்தொம் [1*] கொல்லம் ளாநசெ ன்ர ஆனிமாதம் கெட முதலுக்கு இவ்வ-
கைப்படியெ இன்னிலத்துக்கு மாத்தால் வைக்கின்ற பணம் எப்பெ-
ற்ப்ப-
- 12 ட்டதுங் கஞ்சி வீற்றின்ற வகைக்கும் அம்பலங் கெட்டி மெயின்ற வகை-
க்குந் தவிர்த்துக் குடுத்து கல்விலும் செம்பிலும் வெட்டும்படியு-
- 13 ம் இவ்வகைக்கு இதுவெ தரகு பிடிபாடாக கஞ்சியும் வீற்றி அம்பலமும்
கெட்டி மெயும் பெர் கையாண்டுகொள்ளுவாராகவும் [1*] இதுமெ-
- 14 ர்படி ஆண்டு மெற்படி நாமூல் முத்தலைக்குறிச்சியில் கிரிவீரகொளெகர-
த்து புதியெடத்து நாம வீடாய் இருக்க இவை தரவாகு-
- 15 ம் இவை கணக்காகும் மணியன் மாத்தாண்டன் எழுத்து [1*] இந்த தி-
ருமுகந் தந்த ஆகிச்சவன்மராய சிறைவாய்முத்த இருந்தருழியெ-
- 16 டத்தின் பண்டாரத்தில் திருவிளம் பற்றி பண்டாரம் பனையறை சுந்தரன்
தேவன் ஆனவாளாக கல்வெட்டின மெற்படி
- 17 நாட்டில் கொட்டாரூன் மும்முடிசொழபுரத்தில் இருக்கும் சிற்பாசாரி-
மாரில் முதலியான தம்பிரான்குட்டி சிறப்படிந்தான் எழுத்து[11*]
- 18 இந்த தன்மத்தை வாழ்த்து கொள்ளுறவர்க்கு மொக்கிலும் பெற்றுக்கொ-
ள்ளுவார்கள் இதுக்கு விரோதம் செய்பின்றவர் கெங்கைகரையில்
பசுவயும்
- 19 பிராமணையும் கொன்ற தொளத்தை ஓகபெற்றுக்கொள்ளுவாராகவும்
இந்த தன்மத்தை நன்றாய் நடத்திறவன் சீபாதம் என் தலைமெலெ[11*]

Abstract of Contents.

When king Adityavarman *alias* Śiṣaivāy-Mittavar was encamped in the new mansion at Śrī Virakēraśśvaram in Muttalaikkurichchi on the 11th day of Āṇi in the Kollam year 734, he was pleased to exempt the land mā ($\frac{1}{20}$) + muk-kāṇi ($\frac{3}{80}$) + araiikkāṇi ($\frac{1}{160}$) which Madisūdan-Madisūdan of Mangalachchēri had

endowed for the fortnightly supply of gruel in a wayside choultry, from the payment of certain taxes, *śilvari*, *peruvāri*, *kōmuraippāḍu* etc.

The Udayagiri Epitaphs.¹

Udayagiri, the hill-fort half a mile to the south-east of Padmanābhapuram is a well-known landmark in South Travancore. This fortified hill came into prominence during the reign of the Travancore king Bālamārttāṇḍavarman, the Conqueror (A. D. 1729-58) who, helped by the two veterans the brahman-general Rāmayyan-Daḷavāy and the Belgian (?)² officer De Lannoy,—started out on a *digvijaya* on a miniature scale, conquering and annexing many of the petty principalities Attungal, Kayangulam, Quilon, Ambalapuzha, Kottarakkara etc., which studded southern Kerala and enlarged the Travancore State to its present proportions. With the dwindling in importance of Tiruvidangodu, one of the seats of Government because of an ambitious sovereign intent on conquest, the neighbouring town of Padmanābhapuram pushed itself into the forefront and strong protective works were thrown round this town as well as the Udayagiri hill, close by, which was used as an arsenal for the manufacture of munitions.

The Udayagiri fort walls and ramparts which are massive “structures 18' high and 15' thick with parapets averaging 4 feet in height”³ are faced with huge blocks of well-dressed granite and are punctuated at convenient intervals with projecting bastions either for mounting pieces of artillery or for the less cumbrous but equally effective play of musketry at closer range. The fortifications enclose “a space of nearly 85 acres, part of which is occupied by a commanding hill 260 feet in height”³, which is now completely overgrown with rank vegetation except in places where the under-wood has recently been cleared up for slight cultivation. Although this and the neighbouring Padmanābhapuram fort are in their present forms less than two centuries old, they have in these days lost what utility they had originally claimed as defensive works.

On the weakness of Travancore forts in general, the *Memoir* of the Survey of the Travancore and Cochin States has the following remarks:—

“There is nothing in Travancore that deserves the name of a fortress, its aspect may supersede the necessity, at least, render it less urgent of such defences. In the obscure feuds of the chiefs whose boundary these fortresses marked or guarded, they may doubtless, however feeble the barrier, have answered the purposes of defence, but it is only for such warfare they are calculated, and it is impossible not to regret that the labour dedicated to their erection had not been better applied. The walls encompassing a few towns in the southern parts have but a weak profile. Padmanābhapuram and Udayagiri are among the most remarkable, but are places of no strength; their fortifications planned on an extensive scale yet remain unfinished. The latter presents however many facilities for the improvement of its defence.”

The name of the Udayagiri fort is better known to the general public as containing the grave of the Belgian² officer, Captain De Lannoy, who had taken

1 A portion of this paper appeared in the *Mysore University Magazine* for July 1925.

2 The State Manual calls him a Dutchman.

3 *Trav. State Manual*, Vol. I, p. 202.

service under the Travancore king Mārttāṇḍavarman whom he faithfully served for over 36 years, actively participating in many of the battles fought by and for that king.

The circumstances under which the foreigner came to be employed at the head of the Travancore army are well-known. The Dutch in their zeal to establish themselves on a permanent footing in the West Coast had tried to pit one petty native chieftain against another so as to render easy their diplomatic work of maintaining the balance of power; but their tactics failed and together with the princess of the Eḷayaḍattusvarūpam whose cause they had espoused, they suffered a crushing defeat at the famous battle of Colachel fought on the 31st July 1741 A. D., and had to leave behind them many of their compatriots as captives in the enemy's hands. Two such prisoners of war Donadi and Eustachius De Lannoy, who were handsomely treated by king Mārttāṇḍavarman, soon won over their royal captor's warrior-heart by their sincerity and ability, and were by him raised to positions of responsibility in the army. There they discharged their duties so faithfully and well, building many forts and lines of defence and training up the native army in perfect European discipline, that their master entered confidently on an unbroken career of conquest, which has made Travancore approximately what it is in area at the present day.

Eustachius De Lannoy, more popularly known as the *Valia-Kappittān* or the great General, served the Travancore king Mārttāṇḍavarman and his successor Rāmavarman for over 36 years from A. D. 1741 to A. D. 1777 and rendered efficient help in the aggressive wars of his masters. He died in A. D. 1777 and was interred in the chapel within the Udayagiri fort, which had been erected by the Travancore Sirkar (Agur's *History*, p. 20) as a place of worship for the foreign Roman Catholics employed in the Travancore army. His son Johannes De Lannoy, a mere stripling of 19, who was in the command of a battalion, received a fatal wound in a skirmish at Kaḷakkāḍ and had predeceased him by 12 years in A. D. 1765, while his wife Margarat De Lannoy survived her husband for five years and died in A. D. 1782. The graves of all these three members are found in chronological sequence within the same building near the right wall of the ruined church.

The English translations of these epitaphs were kindly made by the Rev. H. Hosten, C. J., who visited Udayagiri in January 1924 and the texts were seen in proof by Miss D. H. Watts, B. A., Lady Principal. The Tamil portions are engraved in the slovenly manner of an unlettered calligraphist and record the same facts in somewhat greater elaboration, in a style which is bristling with inaccuracies.

The texts of these inscriptions are given below:—

No. 37—Tomb No. 1 at Udayagiri.

(*Scriptural Text.*)

PER HOC SIGNUM AD COELUM ANIMAE EUCLANT

(*Epitaph.*)

- 1 STA ET ATTENDE
- 2 PIE CHRISTIANE ET VIATOR
- 3 HIC JACET

- 4 INTREPIDUS ET FORTIS MILES DUX MILI-
- 5 TUM REGNI TRAVANCORENSIS JOANNES EUS-
- 6 TACHIUS BENEDICTUS DE LANNOY NA-
- 7 TUS ANNO DOMINI MDCCXXXV DIE MER-
- 8 CURII V MENSIS AUGUSTI MORTALITER VULNE-
- 9 RATUS IN EXPUGNATIONE ARCIS CALECATÆ REGNI
- 10 MADURENSIS IPSO VULNERE OBIIT ANNO DOMINI
- 11 MDCCLXV DIE SABBATI XIV MENSE
- 12 SEPTEMBRIS AB OMNIBUS SANCTÆ ROMA-
- 13 NÆ ECCLESIAE SACRAMENTIS MUNITUS VA-
- 14 LE ET PRO SALUTE EJUS ANIMÆ SICUT CHRIS-
- 15 TIANA CHARITAS EXIGIT OMNIPOTEN-
- 16 TEM ORARE NON DESERAS.
- 17 REQUIESCAT IN PACE
- 18 AMEN.

Translation.

“Through this sign do souls soar heavenwards.”

Stop and rest here, pious Christian and wayfarer!

Here lieth an intrepid and brave soldier, Captain of the soldiers of the kingdom of Travancore, John Eustace Benedict de Lannoy, born in the year of Our Lord 1745, a Wednesday¹, the 5th of the month of August. Fatally wounded at the storming of the Fort of Kalakkād in the kingdom of Madura, he died of his wound in the year of Our Lord 1765, a Saturday, the 14th of the month of September, comforted with all the sacraments of the Holy Roman Church.

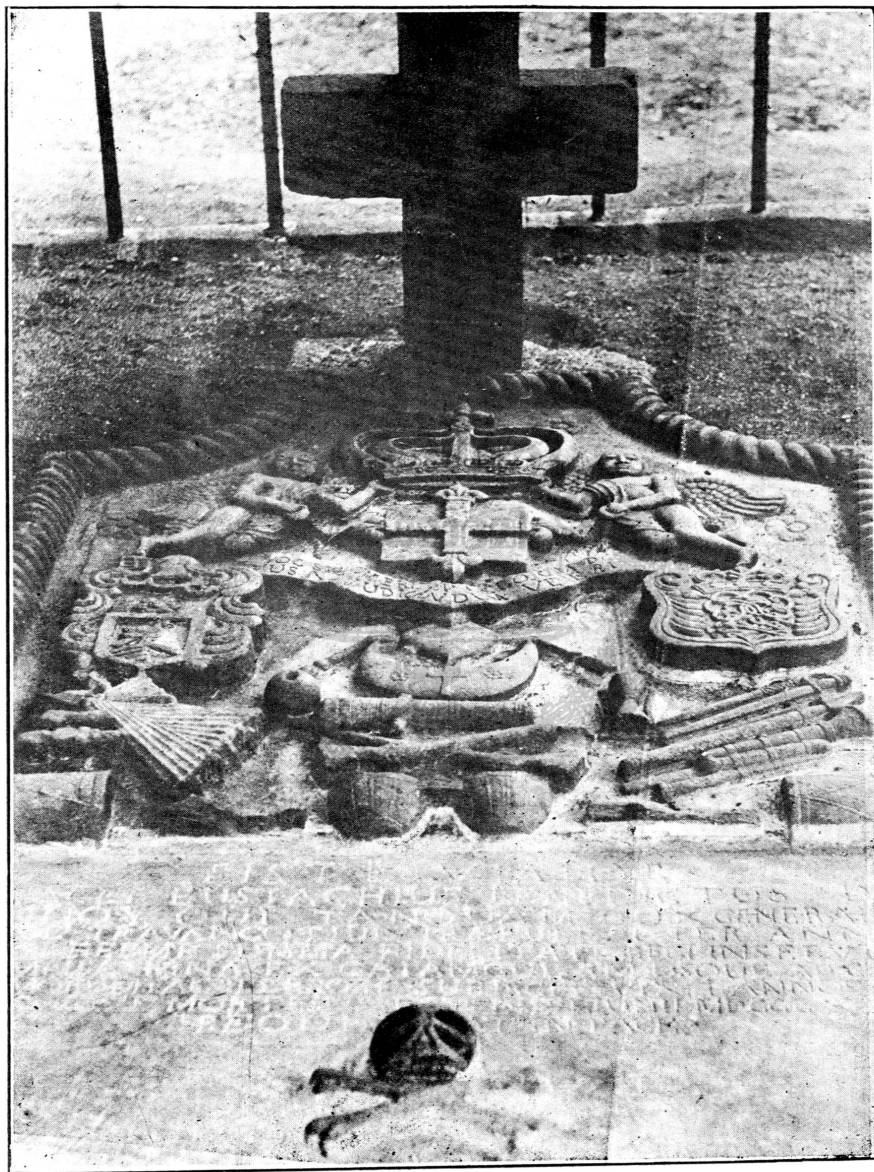
Farewell and neglect not to pray to the Almighty for his soul's salvation, as Christian charity demands. May he rest in peace! Amen.

Tamil Epitaph.

- 1 லொகத்திலே பரதேசி கிரிஸ்தவனெ
- 2 நில்லு நினை யுங்கொ
- 3 இவ்விடத்திலே யிருக்கிற
- 4 வலிய கப்பித்தாருட மகன் செறிய கப்பித்தான்
- 5 யுவான் இவ்நூக்கியோ வெந்தொ தென்னுவ கூர்-
- 6 உயக ன்ரு ஆவணி மாதம் மீஉவ செவாயிக்கிழமைக்குப் பிற-
- 7 ந்து கூர்சூர் ன்ரு சித்திரமாதம் உயஉ கிங்களக்கிழ-
- 8 மைக்கு களக்காட்டுச் சண்டையிலே காயப்பட்டு
- 9 கூர்சூர் ன்ரு புரட்டாசி மாதம் கூஉ சரீரம்
- 10 விழுந்து பொருவும் செய்து அவருடைய
- 11 ஆற்பனவுக்கு உதவியாக சிறு-
- 12 வெசுரனெடு வெண்டி-
- 13 க்கொள்ளவும் ஆமென்

1 The Tamil portion gives Āvāni 12, Tues., which will be Aug. 13; whereas Aug. 5 was a Mon. and not a Wednes. Similarly there is a difference of a week in Sep. 14, Satur., which was Purattāsi 2 not 9.

NO. 38 - TOMBSTONE OVER THE GRAVE OF DE LANNOY.

*This block was kindly lent by Miss D. H. Watts, Lady Principal,
H. H. the Maharaja's College for Women,
Tiravutrum.*

Translation.

Stop and ponder, way-faring Christian !

John Eustachius Benedictus de Lannoy, the younger Captain (*Cheriyakappittāṇ*), son of the Great Commander (*Valiya-kappittāṇ*) here, who was born on Tuesday, the 12th Āvaṇi of (the Kollam year) 921, was wounded in the battle of Kalakkāḍ on Monday, the 20th Chittirai of the (Kollam) year 940 and died on the 9th Purattāsi of 941.

Pray to the Almighty for his soul's salvation. Amen !

No. 38—Tomb' No. 2 at Udayagiri.

(*Scriptural Text*).

HOC SIGNUM ERIT IN COELO CUM DOMINUS AD JUDICANDUM VENERIT

(*Epitaph*).

- 1 SISTE VIATOR
- 2 HIC JACET EUSTACHIUS BENEDICTUS DE
- 3 LANNOY QUI TANQUAM DUX GENERALIS
- 4 MILITIAE TRAVANCOTIDIS PRÆFUIT AC PER ANNOS
- 5 XXXVII FERME SUMMA FIDELITATE REGI INSERVIIT
- 6 CUI OMNIA R[E*]GNA EX CAIAMCULAM USQUE AD
COCHIM
- 7 VI ARMORUM AC TERRORE SUBJECIT VIXIT ANNOS
LXII
- 8 MENSES V ET MORTUUS EST DIE I JUNI I MDCCLXXVII.
- 9 REQUIESCAT IN PACE.

Translation.

Stop wayfarer !

Here lieth Eustace Benedict de Lannoy, who as the General-in-Chief of the troops of Travancore was in command and during about 37 years served the king with the utmost fidelity. By the might of his arms and the fear (of his name), he subjected to his (the king's) sway all the kingdoms from Kāyaṅḡlam to Cochin. He lived 62 years and 5 months and died on the 1st of June (of the year) 1777.

May he rest in peace !

Tamil Epitaph.

- 1 இந்த லொகத்திலே இருக்கிறவனெ கெள் !
- 2 வெகுமானமுள்ள இசமானாகிய யள வுஸ்தாக்கியு வெந்து தெலனுவ திரு-
வாங்கொட்டு

1 The heraldic symbols sculptured on the tomb-stone represent among other things, two pairs of drums, two muskets, a cannon and a cannon-ball, an hour glass, a spear-head, a sword, a trumpet, a banner, etc.

- 3 வலிய தம்பிரானுடைய செனைப்படைகளுக்கெல்லாம் பிறதானமுமாகிய சீவலிய
- 4 கப்பித்தாருமாயிருந்து ஈடு வருஷமாக மிஞ்சின விசுவாசத்தொடே தம்-
- 5 பிராணைச் செவித்து கிளக்கையிருந்து வந்த படைகளிலே நடத்தின
- 6 காட்டிகள்களல்லாமல் கரயங்குள முதல் கொச்சி வரைக்குந் திருமன-
திலே கா-
- 7 ருண்ணியங் கொண்டும் ஆயுதங்களுடைய பலத்தைக் கொண்டும் தம்மு-
டைய பெர்கீ-
- 8 ற்த்தியெக் கொண்டும் மாற்றானாக வந்தவர்களை நநிடுங்க விரட்டி அவர்-
களை தம்முட-
- 9 ய இராசாவுக்கு கீள்ப்படுத்திக் கொடுத்து இந்த வெழுமனமுள்ள செவு-
கத்திலே
- 10 சாகுமட்டு மிளைப்பாறாமல் கஸ்த்திப்பட்டு சகல நன்மையு மடைகிறதுக்கு
பாத்திரவானுமாய்
- 11 இருந்து கிடாட்சத்திலே நிறைந்து கூட வயசும் ரு மீர் சுகமே யிருந்து
தளாளமே ன்ரு ஆன்
- 12 மீர் கூட மரணத்தை அடைந்து இந்த இடத்திலே அடக்கப்பட்டிருக்கி-
ரார் [1*] தமிழ்க்கணக்கில்
- 13 காருடே ன்ரு வைகாசி மீர் உடுஉ நாயிற்றுக்கிளமை ரா என்றறியவும்.
இவருக்காக சறுவெசுனைப் பாத்து
- 14 மன்றாடி பிறுத்திச்ச இந்த ஆற்றமற்றுக்காக ஒரு பரமண்டல மந்திரம்
ஒதிக்கொள்ளவும் [11*]

Translation.

Listen, wayfarer!

The noble master, Eustactius Benedictus de Lannoy, who was the chief Commander (the Great Captain) of the army of Valiya-tambirāṇ (king Rāma-varman) of Tiruvāṅṟōḍu, served the king with the greatest fidelity for nearly 37 years. In addition to his exploits against the armies that invaded from the east, he terrified the other enemies from Kāyaṅṟuḷam to Kochchi and subjected them, to his king by the grace of the king, the might of his arms and by the fame of his name. He continued to strive in this honourable service till his death and deserved all the royal favours (that were shown him).

By divine grace, he lived comfortably for 62 years and 5 months and dying on the 1st June 1777, was interred here. In the Tamil notation, the date is (Kollam) 952, Vaigāsi 22, Sunday, night.

Let the Almighty be earnestly supplicated on his behalf and let a prayer be repeated for his soul's salvation.

No. 39—Tomb No. 3 at Udayagiri.*(Scriptural Text).*

NOS AUTEM GLORIARI OPORTET IN CRUCE.

- 1 EPITAPHIUM.
- 2 HIC JACET IN TUMULO DO-
- 3 MINA MARGARITA DE LAN-
- 4 NOY PRÆ-CLARISSIMI AC
- 5 INVICTISSIMI DUGIS D
- 6 BENEDICTI EUSTACHII
- 7 DE LANNOY FIDELISSI-
- 8 MA CONIUX: OB CONTI-
- 9 NUAS LARGASQUE ELE-
- 10 MOSYNAS AB OMNIBUS
- 11 EGENORUM MATER ME-
- 12 RITO APPELATA OB UD
- 13 CÆTERASQUE VIRTUTES
- 14 ÆTERNÆ MEMORIÆ
- 15 DIGNA OBIIT XI SEPTEMB-
- 16 RIS MDCCLXXXII: 1782.
- 17 REQUIESCAT IN PACE. AMEN.

Translation.**Epitaph.**

In this tomb lies lady Margaret de Lannoy, the faithful wife of the far-famed, unconquered Eustace de Lannoy, (who), for her incessant large alms, was fitly called by all the mother of the poor and is on that account and because of her other virtues, worthy of everlasting remembrance.

She died on the 11th September 1782. May she rest in peace.

Amen.

Tamil Epitaph.

- 1 பூலோகத்திலே பாதேசியாயிருக்கிற
- 2 வர்களே பாருங்கோ! இந்தக் கல்லறையிலே மிகவும்
- 3 கித்திப்பட்ட பெரியசுற்பித்தார் யெவ்வூதாக்கியு
- 4 வெந்து தெலாநோயிஸ் பெண்சாதியாகிய மரி-
- 5 கரித் தெலாநோயிஸ் அம்மாளுடைய சரீரம்-
- 6 டக்கியிருக்கிறது. யிவர்கள் யெழியவர்களுக்-
- 7 கு யெப்பொதும் உதாரமாய்த் தம்மங்கள்
- 8 செய்ததினாலே யெல்லாருடைய வாய்நூலே
- 9 யெழியவர்களுடைய தாயாரென்று பெர்ப்பட்-
- 10 டவள். கூருமே அந் ஆவணி மீ உடுகூட புதன்கள்-
- 11 மை மரித்துப்பொருள். யிந்தப் புண்ணியவதியு-
- 12 டைய ஆற்றமுற்றுக்காக வேண்டிக்கொள்ளவும் [11*]

Behold, wayfarers!

In this tomb has been buried the body of Margaret de Lannoy, the wife of the famous Commander Eustace de Lannoy. She was called by all 'the mother of the poor', because of her incessant charity to the indigent.

She died on Wednesday, the 29th Āvaṇi of the (Kollam) year 958.

Pray for the peace of this good lady's soul.

No. 40—Tomb No. 4 at Udayagiri.

- 1 Here lieth the body of
- 2 Major Peter Charles Ever . . . . .
- 3 in his Majes . . . . .
- 4 Travancore . . . . .
- 5 p . . . . .
- 6 being . . . . .

Tamil Epitaph.

- 1 இந்த யிடத்தில்
- 2 அடக்கப்பட்ட சரீரம் திருவ-
- 3 ரங்கொட்டு ராச்சியத்தில் சங்-
க பொறந்த¹ முடிதரிக்கப்பட்ட
- 5 மகாராசா அவர்கள் படை-
- 6 ருணுகளில்² மெசர் பீத்தர் சாற-
- 7 லீசு எவரெட்டு அவர்கள் வெகு
- 8 நாளாய் செவுதத்திலே செவி-
- 9 தது யிருந்து கூளையி வுப் புரட்ட-
- 10 ராசி மீ யிகவ மரணமடைந்த-
- 11 ரர் . வயசு 33 . ஒரு பரமண்டலம்
- 12 வெண்டிக்கொள்ளவும் .

Translation.

The body buried here is that of Major Peter Charles Everard, who for a long time was in the service of the army of the king of the Travancore kingdom who wears a crown marked with a conch, and who died on the 11th day of Puraṭṭāsi of the (Kollam) year 978. Age 33.

Let a prayer be repeated (for his soul's salvation).

No. 41—Tomb No. 5 at Udayagiri.

This epitaph relates to the death of the two infant sons of Captain A. R. Hughes of the Travancore army in A. D. 1812-13.

Here lie the
remains of the

1 Read சங்கை பொறித்த.

2 Read ராணுவர்களில்.

infant son of
Captn. A. R. Hughes
5th Regimt. N: 1.
born March 16th and
Died July 31st 1812.
also of a second son
Alexr. Redford
born March 12th and
Died October, 7th 1813.

No. 42 —Tomb No. 6 at Udayagiri.

Epitaph.

- 1 SISTE VIATOR.
- 2 HIC JACET PETRUS FLORY QUI-
- 3 FUIT LEGATUS MILITIÆ TRAVAN-
- 4 CORENSIS ET EUTS ARCIS AC PER
- 5 ANNOS 36 FERME SUMA FIDELITA-
- 6 TE REGI SERVIUIT VIXIT 55 ANNOS
- 7 ET MUNITUS OMNIBUS SACRAMEN-
- 8 TIS SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE
- 9 MORTUUS EST DIE 16 MARTII
- 10 ANNO DOMINI 1780 REQUIESCAT
- 11 IN PACE AMEN.

Translation.

Stay wayfarer!

Here lieth Peter Flory, who was the lieutenant of the army of Travancore and of this Fort and who for about 36 years served the king with the utmost fidelity. He lived 55 years and died on the 16th of March in the year of Our Lord 1780, comforted with all the sacraments of the Holy Roman Church.

May he rest in peace!

Tamil Epitaph.

- 1 இந்த மிடத்திலெ வெகுமானப்பெட்ட
- 2 பெதுரு புலொரி நயசு வருஷம்
- 3 விசுவாசத்துடனெ மகராச அவர்-
- 4 களெ செவித்து இந்த கொட்டைக்கு
- 5 ரண்டாம் பெர் உத்தியொகத்திலெ
- 6 இருந்து கூருயரு வுட பங்குனி மீ கஉ
- 7 பொதன்கிளமை மரணம் அ-
- 8 டையிந்து பொனார். வயசு நுடு.

Peter Flory who served the king with fidelity for 36 years and who was the second in command (lieutenant) of this fort died here on Wednesday, the 6th Paṅguni of (Kollam year) 955. Age 55.

No. 43—Tomb No. 7 at Udayagiri.

This is a rectangular tombstone with its top outlines slightly curved inside so as to form an ornamental head. The border of the stone is raised all round and worked out into a rope-border. Beneath a skull and cross-bones, symbolical of death, the following epitaph is engraved in English.

— SACRED —

TO THE MEMORY OF
ANNE ROUSE
WIFE OF Wm. ROUSE CONDR.
WHO DEPARTED THIS LIFE
22nd Decr. 1811
AGED 60 YEARS
THIS TOMB HAS BEEN ERECTD.
BY THE DESIRE OF HER DAUGHTR.
MRS. JANE LEONARD.

Trivikramangalam records.

The Vishṇu temple at Tiruvikramaṅgalam is an old monument about a mile to the east of Trivandrum. Its location on an elevated piece of ground at a point where the Karamanai river takes a graceful curve, gives it quite a picturesque setting.

The basement of the temple is of well-dressed granite, while the superstructure up to the very top of the *śikhara* has been built of laterite blocks; and as the temple underwent thorough repairs some years ago, it is not possible to say how the temple had looked in its pre-renovation days. The spacious central shrine (*garbhagṛiha*) has a covered inner *pradakṣhiṇa*, like the generality of West Coast temples, both of the *nāgara* and the *vāsara* types. The god in the *sanctum* is said to represent the Trivikrama or world-striding incarnation of Vishṇu; but the tall four-armed image in the standing posture and encircled by a metallic *prabhā* exhibits, however, no specific iconographical indications to support this identification. From some of the early Vatteḷuttu records found engraved on the base of the temple, it appears probable that a certain individual named Vikkīramaṇ was mainly responsible for the erection of the temple; and, in that case, it is possible that the village may have itself been called Vikkīramaṇ-maṅgalam after its founder, and by a curious, but by no means implausible turn of synecdoche, the god Vishṇu of the temple may have become associated with his own *avatāra* of Trivikrama, as derived from the name of the village.

On either side of the entrance into the central shrine is an excellent image of a *dvārapāla*, carved of black granite with that touch of realism and vigour, that differentiates old work from the conventional output of the later schools of sculpture.

A well-conceived stepped entrance has been added to the *garbhagriha* in front, with two lateral flights of four steps each. The free eastern edge of this stepway is neatly screened off by a balustrade-like panel, which consists of three compartments—a central rectangular panel flanked by two panels of right-angled triangles placed adjacent to its two shorter sides and with their hypotenuses consisting of the curved lines formed by griffin's heads spouting out the thick proboscis-like rims of the panels, which are swallowed at their lower extremities by couchant *makaras*. These legendary animals are represented here with pronounced snouts, long crocodile jaws, two stumpy paws and elaborate tails which curl downwards in an extremely conventional network of floral, leaf and creeper designs.

The central compartment contains three figurines of a dancing woman and two mothers with their babes, while the side-panels represent two varieties of the gyrations of the danseuse, with attendants marking time with the *mṛdaṅgam* and a pair of cymbals. Of these dancing figures, that on the right recess seems to illustrate the type known to the *Bharata-Nāṭyaśāstra* as the *Arddhamattalli*, which has been defined as follows:—

स्वलितापसृतौ पादौ वामहस्तश्च रोचितः ।

सम्यहस्तः कटिस्थः स्यादर्धमत्तलि तत् स्मृतम् ॥

v. 85.

A representation of this kind of dance is also found sculptured as No. 31 of the panels illustrating the *Madras Epigraphical Report* for 1914, plate II. The other variety is not definitely identifiable. But both the pieces of sculpture are interesting and show a high degree of technique, from the conquettish smile playing round the lips of the danseuse down to the appreciative smirk of the attendants.

“By the existence of a row of Bhūtagaṇas in the top-belt running all round the temple, by the regular formation of the walls with the five indispensable parts of *kaṇḍam*, *kumudam*, *jaḡatī*, *uttiram* and *vimāna*,—the last of which is replaced by a wall in the re-building which took place a few years ago—and by the style of providing for the outlet of the *abhishēka* water supported as it is by a big goblin,—the architecture of the building may be characterised as medieval Chōla¹; and the Vaṭṭeḷuttu records of the temple, though not dated, are also attributable to this period. The *namaskāra-maṇḍapa* in front of the temple is also an old structure as evidenced by the Vaṭṭeḷuttu inscriptions at its base. It has apparently been repaired in later times, when some pillars appear to have been added and the old ones re-dressed.

The inscriptions register only the names of the pieces of land that were endowed to this temple for providing offerings and for burning lamps. One of them mentions a silver measure (*velli-maḍai*) which was in use in the temple. Another mentions that the *maṇḍapa* was erected by Puttaṇ-Vikkiramaṇ *alias* Vīraśeṭṭi and

1 Annual Report on Archæology for 1095 M. E., page 7 (Mr. K. V. S. Ayyar).

Vikramāṅkaṇ-Dhīraṇ *alias* Tigaimāṇikka-Setti, both of them apparently influential merchants of Viḷijṇam. A third record attributes the *bali-pīṭha* to the piety of a certain Sāttan-Kaṇḍaṇ whose *alias* of Parakēsari-Pallavaraiyaṇ, though significant, does not help any specific inference, except that it is an old name and that the temple must consequently have been founded about the period of Chōla domination at Viḷijṇam and in the southern portion of the present Travancore State.

No. 44—On the northern base of the temple.

The subjoined inscription is engraved in Vaṭṭeluttu on the northern base of this Trivikrama temple, but its preservation is not good. The original position of the inscribed pieces of stone does not appear to have been where they are now, and the record has suffered damage by its displacement. A few syllables in the middle of line 2 and at the beginning of line 3 are so badly mutilated, that they cannot be restored with any amount of certainty. Provision is made in this record for offerings to the temple of Trivikramaṅgalam, by the assembly of the village. Judging from the characters employed, the inscription may be ascribed roughly to the eleventh or twelfth century A. D.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] மெடத்தில் விபாழ மாள திருவிக்கிரமங்கலத்து ஸ்ரீ
அவி-
- 2 பொத்தால் விடைக்கின்ற [அ] மசமாண [கால்] இருத்தி இட்ட திரு
மாண] ப சென
- 3 பாடுபா அமுதின செலவுர் திருவிக்கிரமும் அமிர்து செலவிதாக
அமைச்சார் [1*] இ-
- 4 ச செலவு முட்டுகில் முட்டாட்டி செலுத்தக்கடவிப் செலுத்துமவர் [1*]

Translation.

Hail! Prosperity!

At the time when Jupiter was in Mēsha(-rāṣi), the assembly of Trivikramaṅgalam unanimously ordered a portion (of a field) for (the requirements of) the morning (offering) . . . expenses . . . with it and conduct the feeding-charity. If this expense is stopped or fail, those that have to meet the expenses shall be liable to (pay) double the amount of expenses (so allowed to stop)

No. 45—On the south base of the mandapa.

Text.²

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] திருவிக்கிரமங்கலத்து பெருமாளுக்கு இடைக்கொட்டின்
மெலுள்ளுநர்க்கொடு . . . னூர் அநாழி வி-

1 Registered as No. 20 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. B.

2 " 14 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. B.

- 2 த்துபாடுந் தந்தலைக்குளமும் இவையிறுக்கு படுங் கரையுஞ் சிறு உள்ள்
பாதியுந் து . . . . பாதி அட்டி-
- 3 க்கொடுத்தான் திருநந்த [ர*] விளக்கினுக்கு [ஈ*]

Translation.

Hail! Prosperity!

. . . . of Meluḷḷūr in Idaikkōṭṭūr gave with libation (of water), for (providing) a perpetual lamp to the god (Perumāḷ) at Tiruvikkiramaṅgalam, land of the sowing capacity of . . . hundred *nāḷi* of seed, the tank (called) Talaikkulam, the bunds adjoining, half of (the land called) Śiru-uḷḷi, half of . . .

No. 46—On the same base.

Text.¹

- 1 ஷ்ஷி ஸ்ரீ [ஈ*] திருவிக்கிரமங்கலத்து பெருமானுக்கு ஏருநாட்டு பல்ல-
- 2 னூர்ச் சாத்தங் குன்றன் திருவக்கிரத்துக்கு மரிச்சுகி விளக்குக்கு விளைக்கு
கொண்ட-
- 3 பச்ச ஸூம் முதியு[டை]க்காவில் விளைபூர் அழகலனை ஒரு கு[று]ணி வித்-
துபாடும் கரை-
- 4 ில் பாதியும் வயலிடை மெல்ப்பாத் [ஈ*]

Translation.

Hail! Prosperity!

Śattan-Kuṇṇan of Pullaṇūr in Eṇṇā-nāḍu purchased, and endowed for the sacred offerings and the Vriśchika lamp of god (Perumāḷ) at Tiruvikkiramaṅgalam, land of the sowing capacity of six *kalam* and one *kurumi* (of seed), half of the *kurai* (land) and the *mēlppādi* or the rent on the field,

No. 47—On the south base of the same mandapa.

Text.²

- 1 ஷ்ஷி ஸ்ரீ [ஈ*] பூராடச் செலவு [ஈ*]
- 2 தனு வியாழத்தில் விரிச்சுகளுயிறு ஷெ சென்ற புதன் இரெவதி இந்நா-
ளால் திருவிக்கிரமங்கலத்து பெருமானுக்கு திங்க-
- 3 ன் பூராடத்தின் ரெறும் வெள்ளி மடையால் ௨ நாழி அரி திருமுந்தி-
ன்னும் ௩ நமக்காரத்தின்னும் செறுபயறு மடை ௨ மொர் மடை சு-
- 4 ௫ கதளிவாழைக்கா ௨ [ஈ*]

Translation.

Hail! Prosperity!

The (scale of) expenditure for the Pūrāḍam (day). On the 16th day of the

1 Registered as No. 15 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.

2 Registered as No. 18 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.

Vriśchika month with Jupiter in Dhanu, which was a Wednesday with Rēvati-nakshatra, (the following items were determined) for the Purāḍam day of every month:

for the god Perumāḷ of Tiruvikkiramaṅgalam 12 *nāḷi* of rice by the silver *maḍai* (measure) for sacred offerings; and for feeding three (persons), green pulse (*iṣeru*-small, *payaru*-pulse) two *maḍai*, butter-milk one and a half *maḍai*, and unripe plantain 12 (in number).

No. 48—On the same base.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] திருவிக்கிரமங்கலத்துப் பெருமானுக்கு விழிஞ்ஞத்து புத்தன் திருவிக்கிரமனாயின வி-
- 2 ர செட்டியும் அவ்வுர் விக்கிரமங்கத் திரனும் ஆயின திகைமாணிக்கச் செட்டியும்
- 3 பண்ணுவிச்ச மண்டகம் ||

Translation.

Hail! Prosperity!

This *maṇḍapa* was erected by Puttaṅ-Tiruvikkiramaṅ *alias* Viraṣeṭṭi of Viḷiṇṇam, and Vikkirmaṅga[la]ttiraṇ² *alias* Dikaimāṇikkach-Chetṭi of the same village, for the god of Tiruvikkiramaṅgalam.

No. 49—On the base of the bali-pitha.

Text.³

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] அவயிச் சாத்தங் கண்டனாயின பரகேசரிப்பல்லவ
- 2 ரைசர் செய்விச்ச பஸிபிடம் ||

Translation.

Hail! Prosperity!

This *bali-pīṭha* was erected by Śattaṅ-Kaṇḍaṅ *alias* Parakēśari-Palla varaiśar of the avai (*sabhā?*).

No. 50—Two other fragments.

- 1 திருவிக்கிரமங் குமரன்
- 2 திருவிக்கிரமங்கலத்து

1 Registered as No. 19 of the Trav. Epig. Colln. of 1095 M. E.

2 It may also be விக்கிரம[ர*]ங்கத்தீரன்.

3 Registered as No. 21 of the Trav. Epig. Colln. for 1095 M. E.

4 Registered as Nos. 16 and 17 of 1095 M. E.

No. 51—Udiyamperur record of Kodai-Ravi.

Udiyamperūr, properly Udiyaṇ-pērūr—the big village of the *Udiyaṇ* or Chēra,—is a village on the frontier of the Travancore and Cochin States, regarding whose ancient history, nothing very definite is known; but, owing to its proximity to Tripūnītura, the secondary capital of the Cochin ruling family, it must have been a place of some importance from an early period. The big Śiva shrine of Peruntirukkōyilappaṇ, a circular construction of the *vēsara*-type, is situated in the middle of a spacious compound, girt round by a high *prākāra* wall; but the temple, as a whole, presents but a woe-begone appearance.

The temple contains only two records, one of which engraved in the Vaṭṭeḷuttu script of the 12th or 13th century A. D., is so highly damaged as to yield no more information than the fact of its registering a gift of land to the temple for offerings and for a perpetual lamp. The other record which is incised on the south base of the *namaskāra-maṇḍapa* in front of the central shrine is, however, of greater interest, because it gives the name of Kīḷappērūr Vīra Kodai-Ravi Vēṇāṭṭaḍigaḷ, evidently a Travancore sovereign, who was responsible for the erection of this *maṇḍapa*. It is unfortunate that this lithic record should be undated; but its Grantha-Malayalam script would favour its approximate attribution to the period between the second half of the 5th and the first half of the 6th century of the Kollam era.

The name of Vīra Kōdai-Ravi of Kīḷappērūr is new to Travancore history, as it has not been mentioned either in the *Travancore State Manual* or in the list given in the *Travancore Directory and Almanac*. The title of Vēṇāṭṭaḍigaḷ and the king's connection with the Kīḷappērūr house proclaim him to have been the Travancore king at the time of the record, and he may probably have to be located in either of the two gaps of nearly half a century each, which are noticeable in the period from Kollam 400 and Kollam 550 in the list of 'epigraphical' kings appended to my *Annual Report* for 1099 M. E.

* *	* *
Vīra Ravi-Kēraḷavarman	Kollam 392-412
Vīra Ravi-Udayamārttāṇḍavarman	„ 426
...	...
Ravivarman-Kulaśekhara	„ 474-88
Vīra Udayamārttāṇḍavarman	„ 488-91
...	...
Vīra Ravi-Ravivarman	„ 548
Āḍityavarman	„ 549
* *	* *

At Erode in the Coimbatore District have been found two records of a king called Ravi-Kōdai, but though he may have been a Chēra king who had extended his dominions into the adjacent Koṅgu country, we have no means of establishing any relationship between the Ravi-Kōdai of these records and the Kōdai-Ravi of Udiyamperūr.

The Santāna-gōpālakrishṇasvāmin temple at Tripūnittuṛa also contains a beautifully engraved Vaṭṭeḷuttu record dated in the 30th year of a certain king (*kō*) Kōdai-Ravi; and another new record dated in the 17th year of apparently the same Chēra king named Kō-Kōdai-Ravi has been discovered recently at Taḷi in the Cochin State (No. 44 of the Madras Collection for 1924). Again two Pāṇḍya epigraphs from Shermadevi (Nos. 665 and 666 of 1916) dated in the 3rd + 7th year of king Jaṭāvarmaṇ *alias* Kulasekharaḍēva who has the historical introduction beginning with 'பூதலக்ஷணிகை' and who may be identified with Kulasekhara I (A. D. 1190) mention Kōdai-Raviyarmaṇ as his brother-in-law. The Vaṭṭeḷuttu script of the Tripūnittuṛa record approximates to this period, but in the absence of more confirmatory data, any identification as to whether the Pāṇḍya's brother-in-law was this Chēra king has to be made with caution. The Kōdai-Ravi of the Udiyampērūr record is indisputably a Travancore ruler, and it would therefore be hazardous to equate them.

The Tripūnittuṛa record reads thus:

No. 52—Tripunitura Record of Kodai-Ravi: 30th year.

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [1*] கொக் கொதை இரவிக்குச் செல்லாநின்ற யாண்டு முப்ப-
- 2 து அவ்வாண்டு இரவி ஆதிச்ச நமைச்சினில் பச்சைப் படையாரு பொ
- 3 விரோதத்தா லிரவி ஆதிச்ச னுள்ளிருந்து செய்த கச்சமாவிது [1*] திரு-
- 4 ப்பூணி-
- 5 த்துறையப் பட்டாரருடைய திருவாராதனய் சாந்திய் தலையாய் சிக்-
- 6 கொல் கடையாய் இடை எவ்வகைப்பட்டிதும் படையார் தாங்கள் வி-
- 7 லக்கப்பெறு [1*] விலக்குமவர்கட்கு பலபை¹ செய்யப் பெறுர் [1*]
- 8 தே-
- 9 வதானத்தில் புக்கு விலக்குவதும் பொருள் கவரவும் பெறுர் [1*] புக்
- 10 விலக்குமவர்கள்கும் பொருள் கவருமவர்க்கும் பலபை செய்யும்²
- 11 பெறுர் [1*] இக்கச்சம் பழைச்ச படையான் பந்திரு³ பழஞ்ச பொ-
- 12 ன் கொயில்க்கு தண்டப்படுவது [1*] கொயில்க்கு பட்ட பொன்னிட்ட-
- 13 ப் பொழ்தன்றி மற்றையவக விவரொந் கூடிக் கருமஞ் செயப்பெ-
- 14 ருர் [1*] அவகள் அவி³ரோதத்தால் படையாருங் கொயிலும் எவக் கு-
- 15 நிச்சென் பூணித்துறைச் சாத்தங் குமரனென்³ [1*]

Translation.

Hail! Prosperity!

The thirtieth year of king Kōdai-Ravi—in that year—during the ministry of Ravi-Ādichchan, the *pichchai-paraḍaiyār* (assembly) and the *podurāl* (temple officials), having unanimously met together under the presidency of (the said) Ravi-Ādichchan made the following regulation—

the *paraḍaiyār* (members of the assembly) shall not remove any one of the servants (on the temple establishment) intermediate between the *sānti* (principal

1 பலபை seems to refer to பலகை (Skt. *phalaka*), an honoured 'seat' in the assembly.

2 Read செய்யவும் or செய்யப்-

3 The last line in Grantha characters of the 12th century A. D., is hidden from view by a slab.

priest) at the top and the *śikkōl* (sweeper) at the bottom. Those who so remove shall not be eligible for a plank (seat in the assembly). They shall not enter the *dēvadāna* and remove (any official etc), nor shall they dun money (from them.) To such as so enter and dismiss (the servants) or grasp money (from them), a seat shall not be provided.

The *paraḍaiyāṇ* who transgresses this regulation, shall pay a fine of twelve *kalaiṇṇu* of gold to the king. Until he has paid up this penalty of gold to the king, the others (members of the assembly) shall not confer with him and transact business.

On the unanimous order of the *parishad* (assembly) and the *kōyil* (king), I—Śartaṅ-Kumaraṇ of Pūṇitturāi have noted this down.

The Udiyamperur record reads thus:

Text.¹

- 1 ശ്രീഗണപതെ നമ രക്ഷിക്ക പെരിന്തുകൊയിൽപ്പൊൻ സൊസ്. ശ്രീ
- 2 ക്ക[ഴ*]പ്പൊരു[ർ*] ശ്രീവീരകൊത യിരവിവർമ്മരായ വെണാട്ടുകിര കല്ല്
- 3 ചു പുനെരിട്ട
- 4 നാരണ നിരവി പണിപ്പെട്ട ശ്രീമണ്ഡപ ഭൂമാന്തസ്തപ്താന്തത്തൊളഴ

Translation.

Adoration to Gaṇapati! May (god) Perumtrikkōyilappaṇ protect (us)!
Hail! Prosperity!

This auspicious *maṇḍapa*, from the base to the top (*stūpi*) was erected by Nārāyaṇaṇ-Ravi of Punneriṭṭa, on the order of (the Travancore king) Venat-ṭaḍigaḷ of Śrī Vīra Kōdai-Ravivarman Kīlappērūr.

No. 53—Six-Epitaphs at Udiyamperur.

Udiyampērūr, the Hindu appellation of this now insignificant village, underwent a phonetic mutilation similar to that which has given us Iniquitribim for the name Uṇṇikka (Uṇṇi-Kēraḷa)-Tiruvaḍi of a Travancore ruler; for in Portuguese ecclesiastical history, it is the famous Diamper where the synodal council was held on the 20th June 1599 A. D., under the masterful presidentship of the Archbishop Alexius Menezes. This synod established Romish supremacy in the West Coast on a secure basis and brought as many as 'seventy-five new churches under the control of Rome.' The interesting episode as to how the Archbishop carried the proceedings to a successful issue both by his tactful diplomacy and his own compelling personality, has been described at length in many works. If what Mr. Agur has said on page 50 of his *Church History of Travancore* is true, namely, "that the ancient liturgies, and other Syriac books, regulations, documents and manuscripts on ecclesiastical subjects were committed to the burning

1 Registered as No. 6 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. R.

pile of flames", then it is possible that some valuable historical material about the old Malabar churches may have unfortunately been lost on that occasion.

The subjoined epitaphs are found on a few tombstones which are kept stowed away in one of the rooms of this historic Church. As the earliest of them is dated only in Kollam 735 all of them are only post-Portuguese. This fact accords well with the remarks that "the old tombs in the cemeteries of the Travancore State are mostly of Portuguese, Dutch or English origin, all belonging to a comparatively recent period. Strangely enough, old native tombs there are scarcely any in the country. The mass of native Christians for centuries seem to have never cared to erect tombs over the graves of their friends and relations. . . . . In Travancore, there is nothing like even the later Christian tombs of the early and middle ages, which abound in Europe. The earliest inscriptions yet found here do not take us beyond the 17th century."¹

The system of recording the date of death and other details of the deceased in epitaphs and placing tombstones over their graves appears to have come into vogue only after the Portuguese had colonised on the West Coast in the 16th century A. D. Prior to this time, these details may have been recorded on palm leaves or, for better preservation, on copper scrolls kept in every household, in which may have been entered the casualties and other leading events that had occurred in that particular family. It is also possible that each church had maintained a cadjan register in which those events relating to the particular parishes may have been recorded; or, it may even be that the earlier Christians had simply followed the practice of their neighbours, the Hindus, in leaving the graves unmarked, by anything more elaborate than simple wooden crosses.

Epitaph No. 1.²

1 [கெ]ரல்லம் அந-	5 [ச]த நல்லவ-
2 . . ச மத மெ-	6 [ழி]க்கிட கூ-
3 [டம]ரதம் உயஉ	7 [டி] பணிக்கொ
4 [ந] மாத்தென் கொ-	

Translation.

On the 22nd day of the Mēdam month of Kollam [8]*1, Māttēn Kō-[ra]da Panikker died.

Epitaph No. 2.³

1 கொல்லம் [எ]ந-	5 டாபுரத்த
2 [ந]மெ காலம்	6 மாத்தென் . . . ⁴
3 மகொ மா தம்	7 ச நல்லவ-
4 உமெசு க[ண்]-	8 ழிக்க [கடி]

1 *Church History of Travancore* (Agur), p. 1160.

2 Registered as Nos. 12 and 9 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

3 The title of *Panikker* has to be added after Kōrada, though it occurs wrongly at the end.

4 The missing syllable is probably கொ.

Translation.

On the 24th day of Makaram of Kollam 7[3]5, Mätten- . . ra of Kaṇḍā-puram died.

Epitaph No. 3.¹

1 கொல்லம்	4 தம் உண் மணிக்-
2 அந்நெய் ம-	5 கொர ² நல்லவ-
3 த மிதுன மா-	6 ழிகுடி

Translation.

On the 3rd day of the Mithuṇa month of Kollam 827, Maṇikkōra died.

Epitaph No. 4.¹

1 கொல்லம் அ-	5 ன் அருவர
2 நகயு ம-	6 வாற்கு நல்ல-
3 த ம(ர)கொமா-	7 வழிக்க கூடி
4 தம் உரு	

Translation.

On the 25th day of the Makara month of Kollam 836, Vārki of Aruvāra died.

Epitaph No. 5.¹

1 கொல்ல-	7 னர் வடக்கே-
2 ம் [அந]சுடி-	8 [ட]த்த மாத்-
3 னு மத தனு-	9 னுர் கத்தே-
4 [ம்] மாதம்	10 னர் நல்-
5 உருண் [உ]-	11 லவழி
6 தியம்பெ-	12 செயிது

Translation.

On the 23rd day of Dhaṇu month of Kollam [8]46, (the priest) Mättn-Kattenār of Udiyampērūr died.

Epitaph No. 6.¹

1 கொல்லம் அனகடி-	4 உரு அ ன் தொம்மா
2 எ மாண்ட பழெகணக்-	5 . . .
3 கில் மின மாதம்	6 நல்லவழி செயிது

Translation.

On the 28th day of the Mīṇa month, according to the old reckoning, of the Kollam year 897, Tōmmā . . . died.

1 Registered as Nos. 14, 13, 11 and 10 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

A few damaged epitaphs have been numbered.

2 மணிக்கொர, may also be read *tentatively* as மாணிக்கோர, as suggested by Mr. T. K. Joseph; but the traces support the former reading.

No. 54—Epitaph No. 7.

Special interest attaches to one of the epitaphs of Udiyampērūr which is subjoined, because it is alleged to register the death (*nāḍu nīṇṇi*—an euphemism for royal mortality) of Tōmmā-rājāvu of Villārvattam. The inscription reads thus:

Text.³

- 1 செநொங்ஙலத்து
- 2 பார்த்த வில்லா-
- 3 வட்டம் தொம்மா
- 4 ராசாவு நாடு நிங்ஙி
- 5 [ம]ஜ[௭]௭ + .௨.௯

Tōmmā-rājāvu of Villārvattam who was residing at Chēnōñṇalam died on the 9th (day), of the 2nd (month) of (the year) 1701.

First of all, the script in which the record is incised is of more than a passing interest. The early Vaṭṭeḷuttu characters had maintained a recognisable uniformity; but in course of time, they became so degenerate in their outlines in the later varieties, which were in vogue in the 17 and 18th centuries under the denominations of Malayālma, Nānāmōṇa and Kōleḷuttu, that the deciphering of a record in this alphabet presents considerable difficulty. The letters *ka* and *cha* are very often undistinguishable, while the letters *ma*, *va*, *pa*, *ya* and *na* bear such a close family likeness that the context alone has to be depended upon for the determination of the proper phonetic values of the single symbol representing all these syllables. The letters *ku*, *kū* and *ko* have also elaborated curvilinear forms, while *tu*, *ru*, *na* and *lu* could often be mistaken one for the other.

These being some of the difficulties besetting a proper evaluation of a later Vaṭṭeḷuttu record, the script employed in the particular epitaph under consideration unfortunately offers still greater trouble in the way of its successful solution.

The first line has been read as 'chēnōñṇalattu', but the way in which *ñṇa* has been written as one conjunct consonant (one *ña* over another) is not common to the Vaṭṭeḷuttu records hitherto discovered and deciphered. I have come across only one inscription where such a method has been adopted for *ḷi*. The letter *tu* ought to have been formed by producing an unclosed *ta* to the right in the form of a concave curve opening upwards 3, and not by adding a downward straight stroke to *ta* as in ௭, which is the method adopted for representing *nu* and *nu*.

In line 2, the letters *pā* and *lā* have their secondary vowel-lengths added at the bottom, whereas ordinarily they ought to have been affixed at the tops. ௭ ௭ and not as ௭ ௭

In 'nāḍu-nīṇṇi' again, the final syllable *ñṇi* has been written as a conjunct consonant, which is a form not seen in Vaṭṭeḷuttu records.

We then come to the last line of the epitaph which is supposed to contain its date portion; and here again a few puzzling numeral-symbols have been used in a peculiar way. The symbols, as they are, read from left to right as follows:—

[ம]ஜ[௭]௭ + ௨.௯

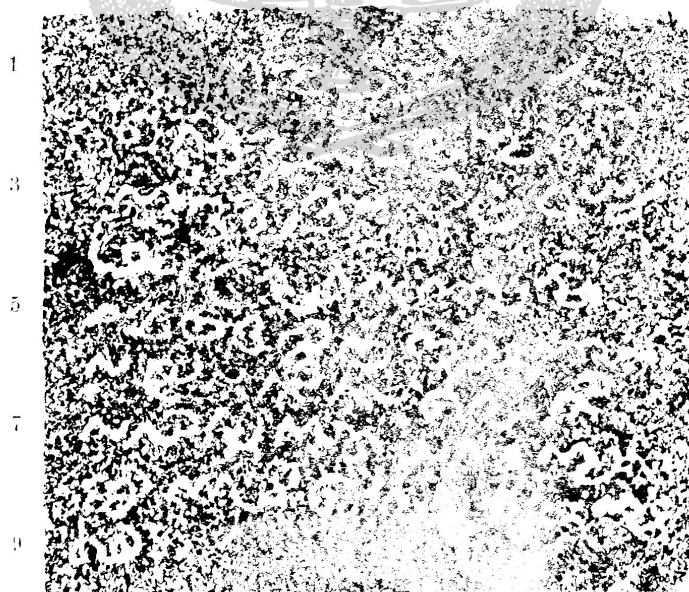
T. A. S. Vol. VI., Part I.

NO. 54--UDAIYANPERUR EPITAPH OF A. D. 1701?

To face page 68.

RECORD FROM THE KUNNUMEL SIVA TEMPLE: KOLLAM 693.

The first symbol appears to be २ (one) and the second is ॐ (the 1000-symbol), so that together they denote 1000.¹ The next pair represents ७ (seven)² and ॐ (the 100-symbol) or 700. The fifth letter is the cross or dagger symbol, which in inscriptions, both in Vatteluttu and early Tamil, would have done duty for the consonant *ka* or the numeral 1. As it cannot stand for the letter *ka* in the date portion, it can only signify the unit numeral; so that the first five letters may be taken to stand for 1701. Then follow two more symbols which respectively denote 2 and 9 and if they should represent anything, it must be the month and date of the year 1701, when the alleged demise of Tōmmā-rājāvu may be considered to have taken place. Thus the last line would, according to an ordinary interpretation, represent the 9th day of the 2nd month of the year 1701 A. D.

But it has to be noted that this method of representing a date is *extremely modern*, and could not have been in vogue especially in an Indian epitaph in A. D. 1701, and *never* in A. D. 1501, which is the reading claimed by some others. Further, there is not the qualifying phrase 'மேசியன்திருநாள்' which almost always prefaces a date in the Christian Era, as against 'Kollam' and 'paḷaiyakanakku' which have been used to denote the local era. It must have taken a longer time for the European notation to have become popular and independent; and A. D. 1501 was just the beginning of the Portuguese colonization on the West Coast.

These points notwithstanding, this epitaph has been the subject of some discussion as to the correctness of the information which it is supposed to record, namely, the death of Tōmmā-rājāvu of Villārvattam, who was staying at Śenda-maṅgalam (Skt. Jayantamaṅgalam which has been mentioned here in its mutilated colloquial form of Chēnōṇṇalam).

Mention is made of the Christian king who wielded sovereign rights over the St. Thomas' Christians, in the following para of *Asseman IV—442*, which has been quoted by Mr. Mackenzie in his *History of Christianity in Travancore*:

"In process of time the prosperity of the Christians of Quilon and Cochin so increased that they gave themselves a king. The first Baliartes³ called king of the Christians of St. Thomas, reigned in Malabar: and when after him some of his sons had reigned, at last by the law of adoption the dynasty passed from the Christians to the heathen kings of Diamper. When the Portuguese first came to these shores, the Malabar Christians were obeying the king of Cochin "

This Christian king is also said to have wielded a sceptre 'a red rod tipped with silver, having three small bells attached to the upper end' and that, this line having become extinct, this sceptre was preserved by the Christians for some time, until it was handed over as a sign of their own good faith and allegiance to their co-religionists, the Portuguese, on their landing on the West Coast. The Portuguese in their turn were immensely gratified to find numerous Christians in this alien land, and while readily accepting their proffered submission, they also promised

- 1 The Kandanad epitaphs contain similar numerals for 1000—a unit २ followed by ॐ.
- 2 This has been read as ७ or 5 on the strength of an indistinct double curve in the inner loop; but the angular hump of the outer curve approximates more to ७ than to ७. A date in modern English notation so early as 1500 A. D. is extremely implausible. Further, the numerals of the month and date are also claimed to have been separated by dots, as in modern times.
- 3 *Oriente Conquistado*, ii, 69 (T. S. M. ii. 147) says that Beliarte was not a Xian.

them protection in view to strengthen, by such means, their own commercial and political position in a new country.

Several references to this Christian dynasty have been collected together in the *Indian Antiquary* for June 1923 by Mr. T. K. Joseph, and I quote therefrom two extracts from the *Dutch in Malabar* (Galletti):

"These St. Thomas' Christians then being favoured with privileges increased, it is said, in influence, power and number among the nations of the country, became bold through these advantages and desired, just as the Israelites of old, a king over them and did in fact appoint one by name Baleate (Villiyarvattam) and gave him the title of king of the St. Thomas' Christians. His descendants are also said to have succeeded him on the throne until at last one came to die without offspring. In his place was elected with the common consent of the people a king who was at the same time king of Odiampur (Udayampur) which is distant three Dutch miles from Cochin to the south in the present territory of the king of Travancore . . . When the kings of this dynasty also had died out altogether the kings of Cochin are supposed to have got possession of that kingdom." Galletti's *Dutch in Malabar*, p. 174.

These facts are further referred to in another place :

"The little kingdom of Valliavattam also belongs to him (*i. e.*, the Palaiyat Achchan, hereditary prime-minister of the king of Cochin). He got this in ancient times from the king of Cochin, who had inherited it from a Nayar Chief." *Ibid.*, p. 120.

The author of the *History of Christianity in Travancore* has given an extract from Wadding's *Annales Minorum* referring to a letter which Pope Eugene IV (1439) is said to have sent to his 'most beloved son in Christ, Thomas, the Illustrious Emperor of the Indians'; and although this missive never reached its destination, it serves to show that, if the information on which the Pope relied while he sent his epistle was reliable, even so late as the second quarter of the 15th century, a Christian was recognised as ruling over the St. Thomas' Christians of Malabar.

But the present epitaph which records 1701 as the year of demise of a certain Tōmmā-rājāvu is inexplicable, because this Christian dynasty had come to an end some time before the Portuguese landed on Indian soil. It is not known if Tōmmā-rājāvu represented any member of the Christian colony at Chēnnamaṅgalam, who assumed the ordinarily regal but, at that time, meaningless suffix of *rājāvu*, and whether the euphemistic expression of *nāḍu-nīnni* came also to be wrongly used for his death. Even if the date of the epitaph is read as 1501 which is the only other alternative that can be contended for it (the numeral 7 being however distinct and unlike 6), it does not help much: because the Christian dynasty was, according to Portuguese testimony, extinct sometime before they landed on the Malabar Coast in about A. D. 1498 or 1502; and a regal *rājāvu* could not have lived so late as A. D. 1501 and died in that year.

The same paper in the *Indian Antiquary* has a further note that "it has been ascertained by careful scrutiny and after a thorough discussion in the Malayalam papers that this inscription is spurious"; if so, the importance of this epitaph as a piece of epigraphical evidence, is vitiated. The year which is

readable as 1701, also tends to show that the pre-Portuguese Christian king may not have been meant here.

The epitaph has been reproduced, so that it may be available to those who are interested in its contents.

No. 55 – Kandanad Epitaphs.

The church at Kaṇḍanāḍ, half a mile to the south of the Roman Catholic church at Udiyampērūr, is of the Jacobite persuasion. It contains about a dozen epitaphs, a few of which are embedded in the foundation of the open-air stone cross placed on the roadside in its front.

The earliest of these inscriptions is dated in Kollam 807 (= A. D. 1632) and the latest in Kollam 835 (= A. D. 1660), and as these have been found below the cross in such a way that a few letters are hidden underneath the stone-work of its pedestal, the date of erection of this Cross must have been later than A. D. 1660, i. e., in all probability, the first half of the 18th century A. D., when the tombstones from an adjoining disused cemetery could have been utilised for the foundation. The maximum age of the Cross cannot therefore be more than two centuries at the most.

The pedestal of this Cross is of the ordinary Hindu design and consists of an *upapīṭha* of the simple *pratibhadra* type, the top *kapōta*-moulding being picked out with the sun-window or the *pañjara* ornament. Over this *upapīṭha* or bottom pedestal, is another smaller *adhithāna* or basement which in its turn carries an *adah-padma* or down-turned lotus. From the centre of this lotus which is the usual motif used for circular pedestals, the stone-cross nearly 18 feet in height stands out silhouetted in severe outlines against the sky. The top and the extremities of the shorter limb of this 'Latin Cross' are ornamentally moulded in the form of the pericaps of the lotus. At the place where the two arms of the cross intersect is also seen a small lotus-medallion. One or two shallow cup-like depressions are found excavated on the top of the pedestal to hold the oil of votive lamps, while niche-like stones are kept over these to render the flickering flames draught-proof.

One of the inscriptions refers to the installation of the baptismal font in A. D. 1682 by two private individuals, while all the rest are epitaphs registering the deaths of the villagers.

Epitaph No. 1.¹

1	[கெ]ரல்லம்	6	[த்]தொம்மெ-
2	[அ]ரந்மதெ	7	[ன்]நல்லவ-
3	[ட]மரத்தம்	8	ழிக்க கூ-
4	[உ]யசுந-ஒ-	9	டி
5	[க்]காண்ட-		

Translation.

On the [2]4th day of Mē[ḍa] month of (the) Kollam (year) [8]03, Okkāṇḍa Tōmmeṇ died.

¹ Registered as No. 23 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

Epitaph No. 2.¹

1 கொல்ல[ம்]	4 . ன- வில்ல [வ]-
2 அள மத [ம]-	5 ட்ட குரிய[க்]-
3 கெர ஞாயற .	6 கொஸ் நல்ல-
7 வழிக்ககூ[டி]	

Translation.

On the . . th day of the Makara month of Kollam 807, Kuriyakkōs of Villavattam died.

Epitaph No. 3.¹

1 கொல்லம்	6 த்துவென்
2 அள மத	7 குரியெ-
3 மதின	8 ன நல்லவ-
4 ஞான்ற-	9 ழிக்க கூடி
5 யநு- பா-	

Translation.

On the 13th day of the Mithuna month of Kollam 807, Mattuveṇ-Kuriyeṇ died.

Epitaph No. 4.¹

1 அயரு மிதி-	4 னம நல்ல வ-
2 ன ஞான்ற	5 ழிக்க கூடி
3 உயருந- அன்-	

Translation.

On the 25th day of the Mithuna month of the Kollam year 815, Anṇama died.

Epitaph No. 5.¹

1 [மி]குகா பி-	7 ப ம[ா]தம் உய
2 [ற]ந்நிட்ட	8 ன- தொம்மெ-
3 [ச]தூராடு[ய]-	9 [ன்] ஒக்காண்ட
4 . காலம் கொல்-	10 [ந]ல்லவழி-
5 [ல]ம் அள[உ]ய	11 [க்]க இட
6 . மத சூம்-	12 [கூ]டி

Translation.

On the 20th day of the Kumbha month of Kollam 82* which was 165* years after the birth of the Messiah, Tommen-Okkāṇḍa died.

Epitaph No. 6.¹

1 2ங் காலம் கொல்ல-
2 ம் அளநய ச ம-

1 Registered as Nos. 13, 20, 27, 22 and 24 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.
2 One line is hidden underneath the pedestal of the Cross.

NO 56—KANDANAD EPITAPH OF A. D 1665.

To face page 73.

A. S. Ramanatha Ayyar.

- 3 த சிங்கமா தம்
 4 றெஅந- வெலந்ந-
 5 னெ இட்டுப்பு சொ-
 6 மமார நல்லவழிக்க
 7 கூடி எனறி

Translation.

On the 18th day of Chiṅgam month of Kollam 837 which was . . . . ., know that Itṭuppu-Chommār of Velannāṇe died.

Epitaph No. 7.¹

1 மிசியா பிறந்-	5 மத சிங்ஙனா-
2 நிட்ட சதூனாருயி	6 யிற உயெஅந- வெ-
3 னுங் காலம் கொ-	7 லந்நென இட்டு
4 ல்லம் அநாருயி	8 . . . . .

Translation.

On the 28th day of the Chiṅgam month of Kollam 831, which was 1656 years after the birth of the Messiah, Itṭuppu . . . . of Velannāṇe died.

Epitaph No. 8.¹

1 கொல்லம் அந-	4 சாண்டி குறியன்
2 நயச மத கற்க-	5 நல்லெ வழிக்க
3 கெடகஞாற யன-	6 [கூடி]

Translation.

On the 17th day of the Kaṛṇāṭaka month of Kollam 834,-Chāṇḍi-Kuriyaṇ died.

Epitaph No. 9.¹

1 கொல்லம் அ[ா]-	4 த்துவென் அ[ச்]-
2 [உ]யிரு மத மி[ன]-	5 சார் நல்ல[வ]-
3 மாதம் எந் [மா]-	6 ழிக்க கூ[டி]

Translation.

On the 7th day of the Mīṇa month of Kollam 8[2]5, Mattuven-A[ch]-char died.

Epitaph No. 10.¹

1 மிசிகா பிற-	7 ட சிங்ங னு[ா]-
2 ந்நிட்ட ச-	8 ற உந் கொச்[சொ]-
3 தூனாருயி-	9 க்கென் சாக்கெ[கா]
4 னு காலம் கொ-	10 னுரிய[த] ந-
5 ல்லம் அ[ரு] ² -	11 ல்லவழிக்-
6 கூயந் மா[ன]-	12 க இடகூ[டி]

1 Registered as Nos. 29, 26, 25 and 21 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 These letters are hidden under the pedestal of the Cross.

Translation.

On the 2nd day of the Chiñña month of Kollam 839, which was 1665 years after the birth of the Messiah, Kochchōkkan Chākkō-Kuriyada died.

Epitaph No. 11.¹

1	கொல்லம் அண்ட-	4	உய்யுந் சொவ்வா-
2	எ மாண்டெட பழைக்க-	5	ழிச்ச மறி[ய]ம்
3	சுல் மிழ்மாதம்	6	நல்லவழி செழுது

Translation.

On Tuesday, the 28th day of the Mīṇa month, according to the old reckoning, of the Kollam year 897, Mari[ya]m died.

No. 56—On the Baptismal font of the Church.¹

1	மசுக பெ[ற*]ந்நிட்ட சதனாஅழை- காலம்
2	கொச்சொக்கென் குரியத மாணியும் கரிவேலி பயப்ப சம்மாரும் கூடி கொடுத்த

Translation.

In (the year) 1682 of the birth of the Messiah, Kochchokken-Kuriyada-Māṇi and Iyppa-Chunṇār of Karivēli together gave (this font).

A few records from Tirupparappu.

A fragmentary copper-plate record discovered in the Śiva temple at Tirupparappu, a village in South Travancore, has been published on pages 199–201 of Volume I of the *Travancore Archaeological Series*. This set which, in its entirety, would have supplied much information of value in regard to the genealogy of the Vṛishṇikula or the petty Yādava dynasty to which both Karuṇandaḍakkaṇ and Vikramāditya-Varaṇa belonged, is unfortunately incomplete. This document belongs to the latter half of the 9th century A. D., and it would have furnished some historical particulars as to the relationship, political and other, that must have existed between the Āy kings of the hilly borderland and their suzerains, the powerful Pāṇḍya kings on the other side of the Ghats.

Of the sixth lithic records copied from the Śiva temple of this village and from a rock on the riverside, one is dated in Kollam 407 corresponding to A. D. 1232, and relates to the gift of a lamp-stand to the temple by a native apparently of the Madura district. Two are in Vaṭṭeluttu, but one of these is fragmentary. Three other inscriptions, one in Malayālam and the remaining two in the Nāgarī script, refer to the erection of a *maṇḍapa* on the bank of the Kōḍaiyāru which flows past the village. One of these specifically dated in the Kollam year represented by the chronogram '*dhīmānayaṃ*' corresponding to 1059, mentions Rāma-varman as the king of Travancore, and though the other two records in Nāgarī do not contain either the date or the king's name, they have also to be referred to the same king, namely Viśākham-Tirunāl who reigned from Kollam 1055 to 1060.

¹ Registered as Nos. 28 and 30 of the Trav Epig. Colln. for 1099 M. E.

No. 57— On the north wall of the Mahadeva temple.

Text.

- 1 ஷ்ஷி ஸ்ரீ [1*] கொல்லம் சாஸ மாண்[டு] மெடஞாயிற்று . .
 2 தலை[யு]ர் இரவ் சடா திரனா மதிரை² [உ]தை[யு*]தெவர் தி-
 3 ருப்பரப்பில் நாயனார்க்கு கொடுத்த மூன்று-
 4 நிலைத்³ திருவிளுக்கு ஒன்று !

Translation.

Hail! Prosperity!

On the . . th day of the month of Mēḍam in the Kollam year 407, Iravi-Jaṭādiraṇ *alias* Madirai [U]dai[ya*]dēvar of Talai[ṽ]r gave a lamp-stand of three tiers to the god of Tirupparappu.

No. 58—On a pillar in the namaskara-mandapa.

Text.⁴*First side.*

- 1 கொல்லம்
 2 ஸாஸம்-
 3 ச ஆ மாண்டு
 4 [தனு]ஞ்ஞாடி-
 5 மறில் தி-
 6 ருப்பரப்-
 7 பில் மாதெ-
 8 வர் திருமுன்-
 9 பில் இ-
 10 டநாழிக-
 11 பில் எறக-
 12 ல்லெ இடி-
 13 ச்சதும்

Second side.

- 14 னிசதுய்
 15 கல்லெ-

- 16 ண்ண கொ-
 17 ண்டு ஆச-
 18 ந்திர-
 19 தாரம்
 20 விளக்-
 21 கு கல்-
 22 ப்பிச்-
 23 சதும்

Third side.

- 24 தெங்
 25 நமண்-
 26 கொணத்து
 27 மற்றத்-
 28 தில் நா-
 29 ராயண-
 30 நாடாய-
 31 ணன் [1*]

Translation.

The individual who built with stone the *iḍanāḷigai* (middle corridor) in front of god Tirupparappil-Mādeva in the month of [Dhanu] of the Kollam year 664 and provided for (the burning of) a lamp with gingelly oil, as long as the moon and the stars last, is Maṟṟattil Nārāyaṇaṇ-Nārāyaṇaṇ of Teṇṇaman-kōṇam.

1 Registered as No. 73 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E. - Vaṭṭeluttu.

2 The reading of உதையதெவர் is only tentative.

3 Read திருவிளுக்கு.

4 Registered as No. 74 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E. - Vaṭṭeluttu.

No. 59— On a pillar in the prakara.

The subjoined record is engraved in Vatteluttu characters on the four sides of a stone set up in the middle of the *prākāra* of the Śiva temple in the same village. It contains neither beginning nor end, but mentions the names of a large number of fields which had apparently belonged to the temple. Many of these names are similar to those that have occurred in the Huzur office plates published in Volume I of the *Trav. Archl. Series*.

Text¹.

(a) ²		Text ¹ .	
1	மொயானி-	7	விலைகொண்ட ம-
2	டை விலை-	8	ணவியும் மெ-
3	கொண்ட டு	9	டை கைதத்துடவ-
4	.. நுசு டு யு-	10	லு டு ஸ் ய
5	ம் நடுங்கொ-	11	யும் இதின்
6	ட்டு விளக்கு ஆ-	12	தலைப்புரையி-
7	திச்சனி-	13	டமும் மொயா-
8	டை விலைகொ	14	னடை விலைகொ-
9	ண்ட காட்டு ஆ-	15	ண்ட நெடுமற-
10	றைப்புரையி-	16	கில் பூளெ[றை]
11	டம் + தச்சம-	17	க்கலப்பாடு
12	ண் நாகஞ்சுவ-	18	தடி நு டு
13	ரனடை விலை	19	நுயும் இ-
14	கொண்ட பொன்-	20	தின் தலைப்பு-
15	னன் காலிப்-	21	ரையிடமும்
16	புரையிடம்	22	மொயானிடை
17	களி இலைப்-	23	காஞ்ஞிரக்கு
18	பிரவழியில்	24	டி மருதின்கி-
19	இளாற்று பா-	25	ழபாட்டம் டு
20	வன் நாராய[ண]-	27	.. யுங் கூ
21	னடை திருப்பா-		(c)
22	ப்பில் மாதெ-	1	.. . . வி
23	வர் விலைகொண்ட	2	க்கிரமன் [த]ன்னி-
24	பாதிரியல்	3	டை திருப்பரப்-
25	தடி + டு டுள	4	பில் மாதெவர்
26	இதின் கரை	5	விலைகொண்ட பூ-
27	காடுங்கரை	6	விரை நறையூர்
	(b)	7	அறையடருக்கி-
1	னடைவிலை	8	ன் முறியில்ம் மு-
2	கொண்ட பெரு-	9	ப்பது முந்நாழி
3	மண் கல்ல[றை]	10	உழக்கு மற்ற-
4	டு டுள	11	த்தில் சங்கராநா-
5	மொயானிடை	12	ராயினன் கடுவி-
6	கூராத்தூர்	13	லை கைக்கொழி-
		14	கொட்டிலை கு-

1 Registered as No. 75 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. B.

2 The continuity of the four pieces a, b, c, d cannot be traced, as the inscriptions are damaged at the beginnings and ends.

15 ண்டறை தடி + விதை
 16 ருந் மற்றத்து
 17 சங்கரநாராயி-
 18 ணன் உம் மி டா
 19 லம் நாட்டு கொ-
 20 .. தத்தெவர் துடவல்
 21 .. மெலச்செ-
 22 ரி கண்டன் கிழ்க்-
 23 டவல் தானங்கொ-
 24 டெத்த புத்தறை கண்-
 25 டமுந் தடி உ வி-
 26 றை வித்து கொ-
 27 ச்செரி விக்கிர-
 28 மஞ் சங்கரன் மாதெவ-
 29 க் .. கனிவிலை பிரவ-
 30 ழியில் விலைகொடுத்த
 31 பூமி முக்கணிடும்
 32 காளியறையும் க ..
 33 னார் துடவலும்

(d)

1 சங்கரன் தி-
 2 ருவிக்கிரமன்
 3 கண்டன் த் திருவி-
 4 க்கிரமன் சங்கர-
 5 னடை திருப்பா-
 6 ப்பில் மாதெ-

7 வர் விலைகொண்ட
 8 குழைக்காட்டு
 9 ப்ரவழியில்
 10 கொட்டறை கூ-
 11 டக் கிழ்மண் கள-
 12 ம் செறியவக-
 13 காட மண்ணறை
 14 உள்ப்பட்ட
 15 தடி யெ வி-
 16 றை வித்து சா
 17 செறு மண்ணா-
 18 கைதைத் தா-
 19 மொதிரன் சங்-
 20 கானடை திருப்ப-
 21 ரப்பில் மாதெவர்
 22 விலை கொண்ட ஆ-
 23 லறையில் சாரக்-
 24 க்காலறையும் செ-
 25 த்தகாரித் துடவ-
 26 லும் கடமண் மண் -
 27 ணறையு .. குழி-
 28 த்துடலும் கட-
 29 மண்ணறை கண்டமும்
 30 சிற்று வட்டமு-
 31 ந் தடி கூ விதைவு

No. 60—On a stone in the middle of the prakara.

Text¹.

1 யீமானயம் ஸுஷானை கநா-
 2 ஸ்ம ரவெவ கூஜீரஸை
 3 ஜீவெ வணீஸராம-
 4 வமோ மஸ்யபமத-
 5 நொடிமாவதை ஸவ்ய ||
 6 யீமானயம்
 7 ஹதி
 8 கொஜ்ஸ
 9 ஸஷவ்ய ||

ation.

onogram) *dhimānāyam*, which was (the
 n Kanyā and Jupiter was in Kāṭaka,

In. for 1085 M. E.

Transl

In the year (expressed by the chro
 cyclic year) Subhānu, when the sun was i

1 Registered as No. 76 of the Trav. Epig. Col

Rāmavarman, the lord of Vañchi, constructed for god Śiva (Umāpati) the *maṇḍapa* in the southern direction.

Dhīmānāyam (i. e., 1059) is the chronogram in the Kollam Era.

No. 61—On a rock in the Kodaiyaru.

Text.¹

- 1 महाजयसमुद्धार्यक्षेमारेग्यप्रदश्चिवः ।
- 2 शश्वत्करोति सान्निध्यं मण्डपे[५*]स्मिन् सुखावहे ॥

Translation.

Śiva, the bestower of great victory, plenty, wealth, welfare and health is eternally present in this pleasant pavilion.

No. 62—On the same rock .

Text.²

- 1 आत्ताज्ञायद्विजगणतपोयं.ग्यमस्त्यानमेतच्छंभोरग्रे घटगतरवौ सिंहसंस्थे च जीवे ।
- 2 पुण्याश्वत्थप्रचुरविटपच्छायया ध्वस्ततापे गोदाकूले सुरभिषवने करितं वज्रिराज्ञा ॥

Translation.

When the Sun had entered Kumbha and Jupiter stood in Simha, the king of Vañchi erected near Śiva and on the bank of the Gōdā river where the fragrant wind blows and the shady branches of the sacred *aśvattha* trees dispel the heat (of the sun), a pavilion fit for brahmans well-versed in the Vēdas, to perform austerities.

No. 63—Tiruvīdangodu inscription of Ravivarman.

The subjoined record which consists of five verses in Sanskrit is engraved in the Malayalam characters on the north wall of the *maṇḍapa* in front of the Śiva temple at Tiruvīdāṅgōḍu. It registers the fact that the Travancore ruler Ravivarman renovated the temple of Vāṭakrōṭeśa in the Kollam year 814 in the space of three fortnights. The astronomical details furnished in the inscription work out to A. D. 1639, June 3, Monday; .67; f.d.n. .10.

The *Travancore State Manual* gives this Ravivarman a reign of 20 years from Kollam 803 to 823, and epigraphical records ranging in date from 798 to 821 have been found for him. A few other records dated in Kollam 830 and 834 mention a king named Vīra Ravi-Ravivarman, but we cannot say if these two kings are identical or different.

The renovation ceremonies were conducted by the *porri* of Karpakamaṅgalam (*Kalpaka-mahāsura*) named Vāsudēva, who is described as the king's prime-minister (*pradhāna-sachivah*), in strict accord with the procedure enunciated in the sacred texts. He erected a *bālāya* (the *ilaṅgōyil* of the Tamil epigraphs) and this is referred to under its technical name of '*Saṅkōcha*.'³ During temple repairs the power of the principal deity is said to be drawn into a smaller and portable

1 Registered No. 77 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E. — Nāgarī.

2 " No. 78 of 1085 M. E. — Nāgarī.

3 मञ्जोचनं स्वावभवस्व निगहनं स्यात् ।

image, to which worship is offered; and this process is called 'Sankōcha'. This is described in the *Tantrasamuchchaya*:

निष्कामणैकविहितं विधिमत्र सुद.वा-

शेषं विशेषविदिह प्रविधाय कर्म ।

सम्प्रार्थ्य तत्त्वकलशं तथाभिषेच्य

सङ्कोचमाचरतु वा गृहमात्रजीतौ ॥

द्वेषे प्रतिस്മूर्ते मन्त्रस्मूर्ते परावरे ।

अत्र सङ्कुचितो भूत्वा वासं कुरु तवाज्ञया ॥

Chapter XI, vv. 97 et seq.

It may be noted that the consecration ceremony of the Kṛṣṇasvāmin temple near Kēraḷapuram was also conducted by the Karpakamaṅgalam-pōrri, in Kollam 830 as stated in the record published in *Trav. Archl. Series*, Vol. V.

The composer of the verses was Bālarāma of Vaṭamūlagēha, which is perhaps a Sanskrit name for the Alamūdu-illam(?).

Text.¹

- 1 ഹരിഃ [1*] കൊളംബാഞ്ചെ ഭിപാഭെ ദിനകൃതി മിഥുനെ വെദഭാഗായി-
രൂഢം മൈത്രകുഷ്ഠിരയൊടശ്വധിഖരകാണം ശുക്ല-
- 2 പക്ഷമനീന്ദോഃ । സിംഹകുഷ്ഠ സിദ്ധയൊഗെ നിലയമധിവടക്രാഡ-
ഭവസ്യ നവ്യം കൃതാ ശുദ്ധിം യഥാവി-
- 3 ഭൃകുരുത രവിവർമ്മാഭിയാ യാദവേന്ദ്രഃ ॥ [൧*] സ്ഥിതാ ശ്രീവടകൊട-
രേശ സവിധെ തൃക്തപാത്രകാളം ഭജൻ ഭ-
- 4 കൃതാ തം രവിവർമ്മരാജവചസാ ശ്രീവാസുഭൈവാ വിഭുഃ । കൃതാ സത്മ²
ഹരസ്യ നവ്യമശനൈസ്തപ്താ-
- 5 ശനൈവായനൈ³ർവൃഷ്ടാൻ ഭൂവിബുധാൻ വിധായ ശുദ്ധയെ സൽകർമ്മ-
ചാകാരയൽ ॥ [൨*] നക്ഷത്രനാഥ-
- 6 ശകലാഭരണസ്യ ഗേഹം പക്ഷത്രയണ വടകൊടരനായകസ്യ । അത്യർത്ഥ-
തദപിജവരൊടുക്ത വഞ്ചി-
- 7 ധാത്രിഭേദപ്രധാനസചിവൊ ബത വാസുഭൈഃ ॥ [൩*] അകാർഷീൽ
സംകോപം പരമപി വിധിം കല്പകമഹീ-
- 8 സുരൊടുസാവൈശാനം സുഖവിഭിതവെല്ലൊ ഗുണനിധിഃ । യദൈതദ്ഭൈ-
ചിത്രം ഭജതി മഹദിത്യേവ
- 9 കൃതിചിദപദന്തീശാനായം സ്വയമിതി നതഭിസ്തയപദം ॥ [൪*] ശ്രീ-
പാദമൂലമഹിതെ വടമൂലഗേഹമ ജാനൊ

1 Registered as Nos. 50 and 66 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. E.

2 Read सद्म.

3 The inscription reads वाधनै; but it has probably to be corrected into वायनैः.

10 വിശിഷ്ടവൃത്തവിതാജ്ഞി ബാലരാമഃ | ശ്ലോകാനിമാനകൃത സോമകലാക-
ലാപപാദാരവിനരജസാ പരിശുദ്ധചൈതഃ || [®*]

Translation.

1. In the Kollam year (expressed by the chronogram) *dvipādē* (i. e., in the year 814) when the sun had risen to '*vēdabhāga*' (when it had passed 4 days) i. e., on the 5th day of Mithuna on the day of the 13th *tīthi* of the bright half (of the moon) when the star was Anurādhā, in Kharā-karāṇa and Siddha-yōga, Ravivarman the lord of the Yādavas, having renovated the temple of Vatakrōḍadēva, performed the purification ceremony according to the prescribed rules.

2. Being near Vatakrōṭarēśa (the god who is in the hollow of a banyan tree), giving up all other business and serving him (the lord) with devotion, Śrī Vāsudēva renovated the temple of Hara with *aśana*-wood, at the command of king Ravivarman, and conducted the religious ceremonies, having selected (for the purpose) brahmans who had been pleased with the food and sweet-meats (supplied to them).

3. Vāsudēva, the prime-minister of the king of Vañchi, erected in three fortnights, this wonderful shrine of Mahādēva, who has the crescent moon as an ornament.

4. This brahman of Kalpaka-maṅgalam, who is a store-house of good qualities and who has easily mastered all knowledge, performed the *saṅkōcha* ceremony according the Īśānāgama rules. Some say that this new image though *saṅkōcha* (short) exhibits the peculiarity of being *mahat* (great); but there is nothing to wonder at, for it is Īśāna himself. (A pun has been employed on the word *saṅkōcha* in its ordinary and technical sense and on the name of god Śiva-Īśāna at Tiruviddāṅgōḍu.

5. Bālarāma, who is born in the house of Vataṁūla (Ālamūdu-illam?) renowned as the Pādamūlam, who delights in excellent integrity and whose mind has been purified by the (pollen) dust of the lotus-feet of the wearer of the crescent moon, has composed these verses.

No. 64—Record of Attingal dated Kollam 628.

This Vaṭṭeluttu record is engraved on the margin of the parapet round the well in the Krishṇasvāmin temple at Attingal, and mentions that the well was apparently excavated and the stone-work of the parapet constructed at the instance of Vishṇu-Vishṇu of Nilavēli in the Kollam year 628.

Text.¹

നൂതമയ മൗണ്ടു നിലവേലി വഴുവിഷ്ണു പണി ചെയ്തിച്ചതു [®*]

Translation.

In the (Kollam) year 628, Vishṇu-Vishṇu of Nilavēli had this (well) constructed.

1 Registered as No. 1 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E.

No. 65 — Two fragmentary records dated Kollam 388.

This inscription is engraved on the base of the central shrine of the same Śiva temple at Vīraḷam near Āttiṅgal; but it is incomplete, and stops with 'Kīḷap' of the word Kīḷappērūr, with which the king's name was apparently prefaced. As the date of the record is Kollam 388, the king must have been Rāmaṇ-Kēraḷavarmaṇ, the successor of Maṇikaṇṭhaṇ-Rāmavarmaṇ whose name is epigraphically first connected with the Kīḷappērūr-illam. This king Rāmaṇ-Kēraḷavarmaṇ, also called Dēvadaraṇ-Kēraḷavarmaṇ as in the fragment below, has figured in inscriptions dated from Kollam 384; to Kollam 390; and the present record dated in Kollam 388 naturally belongs to his reign.

Dēvadaraṇ-Kēraḷavarmaṇ may have erected the Śiva temple at Vīraḷam as well as the *balikkal* in front of it.

Text.¹

- 1 ஸ்ரீ ஸ்ரீ [*] கொல்லம் நாயுடி மாண்டை கன்னியில் வியாழந் நின்ற
இடபஞ்சுறு உ சென்ற நாள் கீழ்ப்-

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the Kollam year 388 when Jupiter stood in Kaṇṇi, on the 2nd day expired of the month of Iḍavam, Kīḷap-

The subjoined fragmentary inscription is engraved on the *balikkal* of the temple and refers presumably to its erection by Dēvadaraṇ-Kēraḷavarmaṇ. The importance of this fragment lies in the fact that it contains a king's name, but unfortunately no date is mentioned. It may reasonably be considered as contemporaneous with the other incomplete record published above.

Text.²

- 1 ஸ்ரீ தெவதரம் கொளவார்ம்ம்-
2 ஸ்ரீ திருவடி பிரதிட்ட பண்ணிப் பிர-
3 சா³

Translation.

Śrī Dēvadaraṇ-Kēraḷavarmaṇ-Tiruvāḍi consecrated (the *balikkal*), and was pleased to .....

No. 66—Record of a Kupaka queen: Kollam 752.

This record is engraved on the south base of the central shrine at Āvaṇīśvaram in Āttiṅgal and relates to the construction of the temple by a Kūpaka queen born in the Mīgaśīrsha-nakshatra. The *Travancore State Manual*⁴ has wrongly equated this queen with Kulāśekhara-Nambirāṭṭiyāī⁵ who renovated the Kariyamāṇikka-viṇṇagar-Ālvār at Iḍarayakkudi in Kollam 643, a century earlier. Who this queen was, is not ascertainable; but she may be the sovereign against

1 Registered as No. 4 of the Trav. Epig. Colln. 1085 M. E.

2 „ No. 3 of 1085 M. E.

3 The writing stops here and may have been continued as தித்த பவிக்கல்லு.

4 See Volume I, page 300.

whom the Portuguese are said to have taken the offensive in about A. D. 1571. (*T. S. M.*, I—p. 300). Mr. Mackenzie has also referred to the Senior Rani of Travancore, who set on foot an agitation against the Portuguese.

It may be of interest to state that it was another Queen of Attingal who granted the English factors permission to settle at Anjengo and Edava in A. D. 1684 and 1721.

Text.¹

- 1 സ്വസ്തിതീ [1*] കൊലംബ സപ്തശത്വം സ്ഥിതവതി ശരദാം സദാപ-
ഞ്ചാശികായാം ജീവേ സിംഹം പ്രവിഷ്ടം² . . . .
- 2 ഷഷ്ഠി കണ്ടെ ചലാഗ മുഗശിരസി തദ്ദക്ഷാത്ഭവാ കൂടുകാനാം³ രാജ്ഞീ
യാ ശംഭുമസ്ഥാപി² . . . .

Translation.

Hail! Prosperity!

In the Kollam year 752, when Jupiter was in Simha, ... shasthi-tithi and in the Kumbha-lagna, (the image of) Śambhu was installed by the Queen of the Kūpakas, who was born in the star of Mrigaśiras.

No. 67 — Record at Manambur: Kollam 811.

The subjoined record in the later variety of alphabet called the *Kōleḷuttu* is engraved on the east base of the *śurru-maṇḍapa* of the Subrahmanya temple at Maṇambūr near Attingal. It registers the fact that the temple construction was begun in Kollam 800 and completed in Kollam 811.

Text.⁴

- 1 കൊല്ലം എന്ന മാണ്ട ചി-
- 2 ഞമാതത്തിൽ പണിതുട-
- 3 ഞിച്ചു എന്നയഥ മാൺ-
- 4 ട മെടമാതത്തിൽ പണി
- 5 തീർത്തു കലഹം ആടിച്ചിതു [11*]

Translation.

The work (of construction of the temple) was begun in the month of Simha in Kollam 800 and was completed in the Mēḍam month of the Kollam year 811; and the consecration ceremony was performed.

1 No. 2 of 1085 M. E.

2 Damaged at the end of the lines.

3 Read കൂടുകാനാം.

4 Registered as No. 5 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E.

No. 68—A record from Navaykkulam.

From an inscription published on page 299 of the Travancore Archaeological Series, we learn that the temple of Saṅkaranārāyaṇamūrti at Nāvāykkulam near Attiṅgal was renovated in Kollam 614 in the time of the Travancore king Vīra Rāma-Mārttāṇḍavarman of Kīlappērūr, the Senior Member of Jayatuṅga-nāḍu and of the Vaḍaṣēri-illam. The *balikkal* of the temple appears to have been set up anew in Kollam 782, apparently by a private individual, while the *Saptamātri* bali-stone bears the donative label of Mādhavaṇ-Saṅkaraṇ.

The subjoined record engraved on both sides of a stone set up in the temple relates to the gift of 60 *kaḷaṇḍu* of gold for the maintenance of a lamp in the temple, by Kumaraṇ-Kaṇḍaṇ of Ēra-nāḍu.

Text.¹

First face.

- 1 ஸ்ரீ
- 2 சீனி
- 3 நாவாக்கள-
- 4 த்து [௨]தவர்-
- 5 க்கு ஏதநாட்டு² கு-
- 6 மரங்கண்டன் அ-
- 7 மூபதின் கழஞ்சு
- 8 பொன் இட்டு கிருவி-
- 9 ளக்கு அமச்சான் [1*]
- 10 நியதி முந்நாழி நா-
- 11 ழியால் உரி நெ-
- 12 ய் அட்டுவிது [1*]
- 13 தூல்கிரி இடுவி-

14 த [1*] இத்திருவிளக்கு

Second face.

- 15 [வு]டயா[ரெ]
- 16 [பா]ட்டமாள்-
- 17 வும் [1*] வில்-
- 18 க்குவெரும் [வி]-
- 19 லக்குவெர்-
- 20 க்கு அனுப-
- 21 ந்தம் செய்-
- 22 வெரும் மு-
- 23 ழிக்கள கச்-
- 24 சத்தெ
- 25 . . . . .³

Translation.

Hail! Prosperity!

Kumaraṇ-Kaṇḍaṇ of Ēra-nāḍu provided for a sacred lamp to the god of Nāvākkulam by the gift of sixty *kaḷaṇḍu* gold. One *uri* of ghee by the measure holding three *nāḷi* shall be supplied daily. Thread-wick shall be used. Those who are in charge of this lamp shall enjoy the *pāṭṭam* (of the land).

Those who obstruct (this charity) and those who support the obstructors (shall be liable to the penalty of) the Mūlikkaḷa-kachcham.

1 Registered as No. 9 of the Trav. Epig. Colln. for 1085 M. E. -Vaṭṭeluttu.

2 Ēra-nāḍu or Ērāṭṭu 'is the province of Calicut with the original chief place Neḍiyuruppu.' It is mentioned as the tract ruled over by one of the signatories of the Cochin plate of Bhāskara-Ravivarman (*Ep. Ind.*, III, p. 66-9).

3 The last line may be படுவது.

Two other fragments engraved on the *balikkal* of the temple (Nos. 7 and 8 of 1085 M. E.) are in Vaṭṭeluttu:

ரா தவன் சங்கரன் (probably the individual who erected the *balikkal*)

and செரல்லம் எரா அமுல் மரண்டு (the date of erection).

Two copper-plate records from Palaiyūr.

The Rev. Father H. Hosten of Darjeeling who was touring in the State in January and February 1924 visited the church at Pālaiyūr in British Malabar which is 16 miles distant from Trichur, and he kindly sent me impressions of the four copper-plate records belonging to that church. As two of these have already been edited in the *Travancore Archæological Series*, the other two remaining records are also now included in the same publication. The impressions prepared in a press at Pālaiyūr were not quite satisfactory, and as there was also some difficulty in getting a loan of the original plates, two good impressions were kindly furnished at my request by K. V. Subrahmanya Ayyar, B. A., M. R. A. S., Assistant Superintendent for Epigraphy, Octacamund, to whom the originals had been sent by the Bishop of Trichur some time ago, and who had also prepared some notes on these two plates. I now edit these records from transcripts that have been prepared by me.

Pālaiyūr is situated in the Pālaiyūr-amśam of the Ponnani taluk in British Malabar and contains a Romo-Syrian Church. It is one of the seven places where the earliest Christian Churches of South India are believed to have been founded by the Apostle St. Thomas, who is said to have landed, according to orthodox Christian tradition, at Malaṅgara near Cranganore in A. D. 52² and to have successfully carried on his evangelistic work, until the time of his martyrdom in A. D. 67 or 72 at St. Thomas' Mount near Madras. The Malabar tradition further affirms that the apostle converted some important brahman families at Pakalmattam³ and also a Chēra king called Paḷḷi bāṇapperumāl to Christianity; and although no finality has been arrived at as to this aspect of the connection of St. Thomas, it goes without saying that this religion found considerable favour here in the early centuries of the Christian Era. The name of Kināyi-Thomman or Thomas of Canoa (4th century) a missionary from the country of Evuz, is connected with the establishment of several churches⁴ in the West Coast. As the existing copper-plate charters of Kottayam and Cochin of the 9th and 11th centuries A. D. belonging respectively to the Chēra kings Sthānu-Ravi and Bhāskara-Ravivarman and the plates of king Vijayarāgadēva of the 14th century all point to the conclusion that the Christians and Jews were uniformly patronised by the tolerant sovereigns of Kēraḷa because of the commercial prosperity that they brought to the West Coast, the antiquity and continuity of the Malabar church can surely be accepted.

James Fenicio, a Jesuit missionary who sojourned in the Zamorin's dominions between the years 1600 and 1607, obtained permission to erect four churches in that territory. His letter which has been quoted in *Indicarum Rerum*⁵ reads thus:—

‘I devoted all the remaining available time to the erection of these churches and to the Christian inhabitants of this village Palūr. I used to give

1 *Trav. Archl. Series*, Vol. III, pp. 211-14.

2 Vincent Smith's *Early History of India*, (Third Edition), p. 235.

3 *Ibid.*, p. 245.

4 *The Portugues Asia*, Vol. II, p. 231. attributes a St. Ciriæus church to him.

5 *Thomas, the Apostle of India*, (Bishop Medlycott, 1906), p. 30.

them instructions as I chanced to meet them. As the church of Pālūr dedicated to Saint Cyriac (Syr. Quriaqus) which was the oldest (*primus*) among all the churches in Malabar, and renowned for favours and graces obtained, and for this reason much frequented, I devoted myself more especially to it. The stone church which I began two years ago (enclosing apparently, within it the primitive building) had risen to the height of the windows. At this stage no one would dare to pull down the old wooden building, fearing to be struck down by sudden death: it stood surrounded by the walls of the new erection, but after I had prayed and removed their timidity, the old structure was pulled down and the new building stood out in such fine proportions that the Hindus, the Muhammadans and the Jews flocked to see it.'

The only epigraphical documents available are now the above-mentioned four copper-plate records, which are not more than about three hundred years old; but then the absence of earlier documentary evidence is no criterion as to the age of the church.

No. 69—Palaiyur plate of Kollam 852.

This plate measures 17" × 2" and is written on both sides in the Vaṭṭeḷuttu script of a late variety, in which the following peculiarities are noticeable:—

Two forms of *ka* occur, one resembling the letter N written slantingly as in *vaḍakka* and *tekka* (l. 2) and the other having the shape of 7 with its vertical leg cut up by a cross stroke as in *viḷakkartare* (l. 8). *Cha* is fortunately distinguishable from *ka*, as the straight and cross lines of the letter *ka* join in a loop at the bottom as in *āchchāḷatta* (l. 1, 6). One symbol does duty for the letters *na*, *va*, and *pa*, and its proper value has to be determined mostly from the contexts, so that in the case of proper nouns, such as the names of places and fields, this difficulty of differentiation is considerably enhanced. The letter *ri* is written in two ways, the *i*-symbol being in one case, an open curve added to the consonant as in *rikāri* (l. 12), and in the other case, curling round on itself in a dogtail, as in *ariqumpadi* (l. 5) and *vikāri* (l. 14). This *ri* again bears a close resemblance to *ru* and has to be distinguished with some care (*paḡumāḷigak*: l. 1). The similarity in form between *ru* (*kararum*: l. 15; *tambimārum*: l. 7) and *rē* (*paḍinnārēl*: l. 3; *valaikkārēru*: l. 9; *māvarē*: l. 14) gives rise to some confusion, especially in the proper names. The letter *pō* (*pēḡaṇṇāḷum*: l. 5) is not much different from the vowel *ā* (*āchchariṭṭil*: l. 15), the only variation being an additional stroke in the beginning. *Ṇa* has two shapes, one of which is formed by joining two closed loops by a concave curve at the top (*paḍiṇṇāru*: l. 8), while in the other, the left loop is extended further down by another curve, as in the older form of Vaṭṭeḷuttu.

The language of the inscription is Malayāḷam and many modern forms, such as *āmada*, *mumbāḡē*, *teṇṇā*, *vāṇṇi*, *chinnam*, *paḍippuraikkal* etc., are used. In the phrase *annu-perum-arttavam vāṇṇi-kōṇḍa* (l. 5), *anna* (T. *aṇṇu*) means 'that day' and in a more general sense 'at that time', *perum* may either mean

‘worth’ or ‘current’ and *arttam* is ‘money’: thus, the phrase signifies ‘having received the money current on the day’ (*i. e.*), having received for the land a sale-price consistent with the market rates prevailing at the time of the transaction. *Pāṭṭamāli* (*pāṭṭam* + *āli*) is synonymous with ‘*kārāḷaṇ*’ of the Tamil epigraphs, ‘one who superintends the cultivation of the fields in a village’; but it has a higher significance in Malabar usage, where he is ‘a collector of rents for the Rājā’. The word has also become a regular title of ‘a hereditary manager of temple property’. *Adir* is a Malayalam word meaning ‘a boundary’ and may have a connection with the classical Tamil word *adar*—a forest pathway. The phrase *māvaṛekkōṇḍu* means ‘having received (*koṇḍu*) in full (*aṛa*) the money (*mā*)-value of the land in question.’

“*Sahada* means a saint. In Syriac, *Sahada* means a ‘martyr’, one who died for the Faith at the hands of others. It does not mean a mere saint, a composer of the faith, for which the Syriac equivalent is *Moudiana*, but a martyred saint. *Sahada* is only applied to a defunct person, attested as such by the church.”¹

The Vicar was the subordinate official of the Kattanār and the *dēṣattapattakkāran* and the *paḷli-porattikkāran* who were also present on the occasion, were probably the revenue officials of the village and of the church respectively. ‘*Paṭṭakkāran*’ is also the title of a priest. The word *Mākkuriyākkō* is compounded of *Mā* which stands for *Mār*, the title of a Syrian-Christian bishop meaning ‘Lord or master’, and *Kuriyākkōs* the proper name of the saint. In the name of *Sāṅku-Kattanār*, *Sāṅku* or *Chāṅku* is the Malayalam form of Jacob and *Kattanār*, though derived by some from *Kassa* (Arabic for priest) and from *Kartavyanāthar*, may also be traced to *Kartā* (or agent), which being Tamilized into *Karttaṇ* had the honourific suffix of *ār* added thereto, to signify that the priest is god’s agent on earth, for looking after the spiritual welfare of his flock.

The record is comparatively modern being only 250 years old, dated as it is in the month of Simha of the Kollam year 852, current, (1676 A. D.); but no further details are furnished as regards the exact day on which the deed was drawn up. It registers that a private individual named *Kāman-Kāmar* and his younger brothers conjointly sold out a piece of land called *Pālipparamba* situated at *Achchālam* in the *Pālaiyūr-dēṣam* to *Sāṅku-kattanār*, who was the ecclesiastical head of the church of *Mār Kuriyākkō-Sahada* at *Pālaiyūr*, at the time of the transaction.

In compliance with my request the Rev. Joseph C. Panjikaran M. A. of Ernakulam sent me the following note on the *Pālaiyūr* church. “*Kuriyākkōs* is Syriac derived from or akin to the Greek, *Kyros* = ‘a Lord; *Kuriyākkōs* is its diminutive, ‘little Lord’. The church at *Pālaiyūr* is dedicated to *Kuriyākkōs-Sahada*’. This information was further supplemented by his Lordship the Bishop of Trichur in the following note—“*Mār Kuriyākkō-Sahada* is Saint Syriacus, a holy deacon at Rome under the Popes Marcellinus and Marcellus. In the persecution of Dioclesian in A. D. 303, he was crowned with a glorious martyrdom in that city”. Bishop Medlycott has also mentioned on page 23 of his book that ‘St. Cyriac (Mar-

1 This note was furnished by the Rev. J. C. Panjikaran M. A.

Quriaqus, whom Halinus killed in Persia and Diulite, his mother) died at Tarsus about A. D. 305 (Ruinart's *Acta Martyrum Sincera*, p. 477) and that the Greeks keep his festival on the 15th of July and the Latins on the 16th of the same month'. The same author has further stated on page 24 that 'three great festivals are observed in honour of (i) Thomas the Apostle, (ii) St. George and (iii) St. Cyriac. Saints George and Cyriac are both greatly venerated among Syrians and their names are very commonly borne by the Christians. These festivals are those of primitive martyrs venerated in the East, for only such were entered in the earliest church calendars'.

Text.¹

First side.

- 1 கொல்லம் அரூயெ² ஆமத பொருந்ந சிங்நரூயற்றில் எழுதிய அட்டிப்-
பெற்றொலக்கரணமாவத [1*] பாழையூர் தெசத்த அச்சாழத்த
- 2 பாவிப்பறம்ப கிழக்கதிர் தெக்குவடக்க பாழையூர்பள்ளி [பறு]மாளிகெக்க
படிஞ்ஞாறும் தெக்க அதிர் கிழக்குபடிஞ்-
- 3 ஞாற வி[ள]க்கத்தறெ பறம்பினு வடக்கும் படிஞ்ஞாறெ அதிர் தெக்கு-
வடக்க பெருவழிதொட்டினு கிழக்கும் வடக்க அதிர் கி-
- 4 முக்குபடிஞ்ஞாற அச்சாழத்த வலைக்கறெறு குடியிரிப்பின்றெ தெக்கெ அ-
திர்க்க தெக்கும் இந்நாலதிர்க்க அகத்த அகப்பெட்ட தெச-
- 5 பொகங்ஙனா தெங்நின தெங்நாயும் மற்றுமெப்பெர்ப்பெட்டினும் கூடி
அந்து பெறும் அற்த்தவும் வாங்நிக்கொண்ட அரவெனும்³ அரிகும்³ ப-
தியு-
- 6 ம் கொயிலும் பாழையூர் பாட்டமாளியும் அந்நாடு கொயிலும் முன்பாயாகெ
அட்டிப்பெறையி எழுதி நிரட்டிக்கொடுத்தார் அச்சாழத்த
- 7 காமன்காமெரும் தம்பிமாறும் [11*] அம்மார்க்கமெ இச்சொன்ன பாழை-
யூர் தெசத்த அச்சாழத்த பாவிப்பறம்ப கிழக்கதிர் தெக்கு வடக்க
- 8 பாழையூர்பள்ளி பறுமாளிகெக்க டட்டிஞ்ஞாறும் தெக்கதிர் கிழக்கு பட்டி-
ஞாற விளக்கத்தறெப் பறம்பினு வடக்கும் படிஞ்ஞாறெ அ-

Second side.

- 9 திர் தெக்குவடக்க பெருவழிதொட்டினு கிழக்கும் வடக்கதிர் கிழக்குப-
டிஞ்ஞாற அச்சாழத்த வலைக்கறெறு குடிஇருப்பின்றெ தெக்கெ அ-
திர்க்க தெ-
- 10 க்கும் இந்நாலதிர்க்க அகத்த அகப்பெட்ட தெசபொகங்ஙனும் தெங்நினு
தெங்நாயும் மற்று மெப்பெர்ப்பெட்டினும் கூடி அந்து பெறும் அர்-
த்தவும்
- 11 கொடுத்த அரவெனும் அரிகும் பதியும் கொயிலும் பாழையூர் பாட்டமாளி-
யும் அறிகெ அந்நாடு கொயில் மும்ப[ர]கெ அட்டிப்பெறையி எழுதி
நிரட்டிக்கொண்டார் பாழையூர் பள்ளிக்கல் மாக்குறியாக்க-
- 12 ஸ்ஹத பெரால் பாழையூர் சாக்குகத்தனரி[ட] விகாரியும் தெசத்தெ ப-
ட்டக்காரெனும் பள்ளி பொரத்திக்காரெரும் இம்மார்க்கமெ பரம்பு
நாலதிர்க்க அகத்து அகர்பெட்ட-

1 Registered as No. 4 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 The significance of *Aravēl* is not known.

3 Compare அயனும் பதியும் அறிக and அடியான் குடிபதிகளும்—(Gundert).

88

- 13 தினு எப்பெரும் மாவறெக்கொண்ட மண்ணடங்க முதலற நிருதகமாய்
நிரட்டி க்கொடுத்தார் காமன்காமரும் தம்பிரமாரும் அம்மார்க்கமெ இ-
ச்சொன்ன பறம்ப நாலதீர்-
- 14 க்க அகத்த அகப்பெட்டதின் எப்பெரும் மாவற கொடுத்த மண்ணட-
ங்க முதலற நிருதகமாயி நிரட்டிச்சொண்டார் பாலையூர் சாக்குகத்த-
னா[றும்] விகாரியும் பொழுத்-
- 15 திக்காரெரும் இம்மார்க்கமெ இத அறிவொர் கொங்நாட்ட கண்டுமெ-
னெனும் வாலாட்ட தெவ்வென்மெனெனும் ஆச்சவிட்டில் இட்டி நா-
யெரும பாலவாயகரத்தில்
- 16 படிப்புரைக்கல் இட்டிஏனும் காவக்கரை புத்தகுழிப்பும் தலப்பெள்ளி
பூதநாயெரும் அறிகெ கெட்டு கெள்ப்பிச்ச கையெழுதினார் கூத்தி-
னம்பெள்ளி சங்நரிபங்ந கை எழுத்த [11*]

Translation.

The (*ōlakkaraṇam*) palm-leaf document of a gift attended with libation of water, which was written in the month of Simha of (the) Kollam (year) 852, current (is as follows):—

From south to north, the eastern boundary of Pālipparaṁba at Achchāḷam in Pālaiyūr-dēṣam is to the west of *perumāḷigai* of the church at Pālaiyūr; from east to west, the southern boundary is to the north of Viḷakkattare-paraṁba; from south to north, the western boundary is to the east of the stream (*tōḍu*) near the high road; and from east to west, the northern boundary is to the south of the southern boundary of the inhabited portion of the Valaikkaṛēru at Achchāḷam. Having received the current market price, Kāman-Kāmer of Achchāḷam and (his) younger brothers gave away with libation of water all the items of income including *dēśa-bhōga* (i. e., rights and privileges peculiar to the country) and the (produce of) cocoanuts from the cocoanut-trees, (of the land) comprised in these four boundaries having written (it in the sale-deed) as an *attippēru*, in the presence of the *Aravēl*, the neighbours (*arigu*), the chieftain (*pati*), the official, the collector of rents of Pālaiyūr, and the then-ruler of the district.

In this manner, Chākkū-Kattanār of Pālaiyūr, the *paṭṭakkāra* (the chief of the *dēṣam*) and the *pravattikkār* (managers) of the church gave in the name of Mār Kuriākkō-Sahada² of the church at Pālaiyūr the current market price of the above-mentioned land of Pālipparaṁba at Achchāḷam in Pālaiyūr-dēṣam, whose eastern boundary from south to north is to the west of *Perumāḷigai* of the church at Pālaiyūr, southern boundary from east to west is to the north of Viḷakkattare-paraṁba; western boundary from south to north is to the east of the stream near the highroad; and whose northern boundary from east to west is to the south of the southern boundary of the inhabited portion of the Valaikkaṛēru at Achchāḷam,— and had an *attippēru* written out in the presence of the governor (*kōyil*) of the district and with the knowledge of the *aravēl*, the neighbours, the chieftain, the palace-(official) the collector of rents of Pālaiyūr, and the then-ruler, and received it with libation of water.

1 பொழுத்திக்காரெரும் is a colloquial form of பூவுத்திகாரர்.

2 The reading of ம in ஸஹம I owe to Mr. T. K. Joseph.

In the same manner, Kāman-Kāmer and his younger brothers having received the price in full, gave with libation of water as *nīrudagam*¹ all the lands, of whatever description they may be, lying within the four boundaries of the said *paramba*.

In that way, Chāku-Kattanār of Pālaiyūr, the Vicar and the *polattikkāraṇ* gave the price in full and obtained with libation of the water, all the lands, of whatever description they may be, that lay within the four boundaries of the said *paramba*.

In this way, Kaṇḍu-Mēṇōṇ of Koṇṇāḍu, Dēvan-Mēṇōṇ of Valāḍu, Itti-Nāyar of Achchavīḍu, Ittiyan of Paḍippuraikkal in Pālavāyagam, Putta-Kuṛippu of Kāvakkarai and Pūḍa-Nāyar of Talappelli know this (transaction); and this is the signature of Śaṇṇari-Paṇṇaṇ of Kūttinampalli who wrote this (document) as he heard it told and as he read it out (to others).

No. 70—Palaiyur plate of Kollam 856.

The record on this plate, which measures 11½" in length and 1½" in breadth, is neatly executed and the forms of the Vaṭṭeḷuttu letters generally correspond with those of the previous record with but a few peculiarities.

The vowel *e* is marked in two ways: either as two loops connected by a concave curve at the top (older form) as in *eḷudiya* (l. 1) or, as in *eḷudi* (ll. 9, 10), with the left loop marked by an indenture which makes the letter look like the Malayalam numeral ⑥ with its tail curling off into a smaller spiral. The letter *ko* has four forms which slightly differ from each other, the variations being due to the slovenliness of the engraver: *koṇḍār* (l. 4), *koḍuttār* (l. 9), *koḍutta* (l. 10) and *koḷḷa* (l. 12). To the same cause has to be attributed the difference in the forms of the vowel *a* in *ammārga* (l. 9) and *adirkka* (l. 6).

The expression *kiliyimāru* of our record is equivalent to the Tamil *kalīyū-māru* meaning 'to remove or pay off', while *nērpaliśa* or the full rate (നേർപലിശ) appears to be the Tamil *oruvaḍḍi* or 12 per cent. *Dēśavakkam* and *kuḷikkāṇam* are perhaps the names of taxes, the former being the shorter form of *Dēśavakkanaṭi* occurring in Tamil inscriptions and the latter meaning (one) *kāṇam* on every *kuḷi* (of cultivated land). But *kuḷikkāṇam*² in Malabar usage is the compensation which the owner has to pay to the tenant at the time of the expiry of the term of lease, for the improvement effected by the latter in the land: the term thus refers also to the deed of mortgage on such conditions. The name appears to have been derived originally from *kuḷi*, the pits dug up for planting cocoanuts and *kāṇam*, 'fee'; i. e., the compensation paid at so much for each of the cocoanut pits dug or, in other words, cocoanut trees planted by the tenant in the land in the way of improvement. Cocoanut being the principal productive tree cultivated on lands, this was taken as the standard and the other trees such as the jack, etc., were also included in the calculation by the same term of agreement.

The inscription is a deed of mortgage with possession. It states that a certain Śūri-Itti took a loan of 111 *paṇam* from the church authorities at Pālaiyūr

1 This seems doubtful.

2 Trav. State Manual, Vol. III, Glossary.

at *nērpaliśai*, and gave as security for that amount certain lands, whose produce was to be enjoyed by the churches and equated towards the interest due on the loan.

Text.¹

First side.

- 1 கொல்லம் அாரு² ஆமத விதினாாயற்றில் எழுதிய பநெப்பாட்டொல-
க்கரணமாவத [1*]
- 2 ²சாலையுர் பள்ளிக்கல் மார்குறிசாக்கொ ஸஹத பாலையுர்² சாக்கு சுத்தனா-
[று]ம் விகா-
- 3 ரியும் தெசத்தெ பட்டக்காரொனும் பள்ளி பொழுத்திக்காரொரும் கூடி கை-
யால் நூற்-
- 4 ரொருபத்தொந்து பு[து]ப்பணம் கடக்கொண்டார் ஆச்சவிட்டில் ரூரி³-
கெட்டி கொண்டார் கொ-
- 5 ண்ட பரிசாவத [1*] இக்கொண்ட புதுப்பணம் ஈயம னும் காரியம் பாலை-
யுர் தெசத்த தர-
- 6 கன்விட்டில்ப் பறப்பின்றெ தெக்க பள்ளி அதிர்க்க கிழக்க கல்க்கிணற்-
றின[ன]

Second side.

- 7 வடக்க தனிசகதனிக்க பள்ளகாளியன் விட்டில்ப் பறம்ப விலநலமுள் பெ-
று பாலை-
- 8 யுர்தெசத்த காளியன்விட்டில்பறம்ப ஈயம பணவும் கொடுத்த பநெப்பா-
ட்டம் நெர்பலிச
- 9 கிழியுமாற எழுதி கொடுத்தார் ரூரி இட்டி [வா]ந்நி அம்மார்க்கமெ இச்-
சொன்ன தெசத்த ஈயம
- 10 பணவும் கொடுத்த பநெப்பாட்டம் நெர்பலிச கிழியுமாற எழுதிச்சு கொ-
ண்டார் பள்ளிக்கல் மாக்குறி-
- 11 சாக்கு ஸஹத பெரால பாலையுர் சாக்கு சுத்தனா[றும்] விகாரி[யுட்*][1*]
இப்பறம்பில் வச்சாக்குந்ந பல-
- 12 ந்நளக்க தெசவக்கம் குழிக்காணம் கொடுக்கவும் கொள்ளவும் கடவர் இ-
ப்படிக்க [கொ]ண்டா[ர்*] [1*] தம்பிதம்பி க எ-
- 13 முத்த [11*]

Translation.

(The following is) the *paneppāṭṭōlakkaraṇam* (document relating to the supply of palmyra spathes for rent of lands) written in the month of Mithuna of (the) Kollam (year) 856.

Śūri-Iṭṭi of Achchavīḍu took a loan of (one) hundred and eleven new *paṇam* from the hands of Śakku-Kattanār of Pālaiyūr, the Vicar of the Pālaiyūr church of Mār-Kuriśākkō-Sahada, when the *paṭṭakkāraṇ* of the *dēśam* (village) and the *pravritikkāraṇ* (revenue-clerk) of the *paḷḷi* (church), were also present.

The condition for the loan of these 111 new *paṇam* (thus) received and the the security for the amount is (the land situated) to the south of the *paramba* attached to Tarakanvīḍu in Pālaiyūr-dēśam, to the east of the boundary of the church and to the north of the stone well and (the lands including) the *paramba*,

1 Registered as No. 3 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 Read பாலையுர்.

3 This occurs as இட்டி in l. 9 below.

and *vilainilam* and *ulpēru* attached to Taṇisagataṇi Paḷḷa-Kāḷiyan-viḍu. The 111 *paṇam* having been paid, Sūri-Iṭṭi received them and wrote and gave the *paṇaipāṭṭam* (i. e., deed of mortgage of land) as a set-off against current *nērpaliṣa* interest.

In that manner, having paid the said 111 *paṇam* Sāḷku-Kattaṇār and the Vikāri of Pālaiyūr had, in the name of Mār Kuriakko-Sahada of the Pālaiyūr church, the *paṇaipāṭṭam* written as a set-off against current interest. The *dēśavakkam* and *kuḷikkāṇam* shall be paid and recovered on the produce, that shall be raised on these lands.

This is the signature of Tambi-Tambi.

No. 71—A few epitaphs from Aruvittura, Adiramvila and Kanjur.

The subjoined epitaphs relate to the death of some private individuals in the 8th and 9th centuries of the Kollam era. They are written in the Vaṭṭeḷuttu script of the period to which they belong, and are found in the churches of Aruvittura, Adiramvila and Kāñjūr. They were all of them collected by the Reverend Father H. Hosten S. J. of Darjeeling, when he toured round in the Travancore State in January—February 1924.

It is of interest to mention that the epitaphs belonging to Kāñjūr which must have been lying about in the church compound have been thoughtfully conserved by being embedded in the wall of one of the rooms of the Church there.

(No. 67 of 1099).

1 எநரு[ரு]-	5 கூறுல் இ-
2 ருமதம் மி-	6 ட்டி செறிய-
3 னமாதம் டெ	7 து மாப்டி-
4 ன- ஓராற்று-	8 ள நல்லவ-
	9 ழி செயிது

(No. 68 of 1099).

1 எந . டெ மதம்	5 லிசெ அம்ம ந-
2 மின மாதம் மி-	6 ல்லவழி செயி-
3 ருந- ஓராற்று-	7 து
4 கூறுல் ஓ-	

(No. 69 of 1099).

1 கொல்லம் அந-	5 அத்தமிச்ச
2 ருயந நநாமாண்டு	6 குஞ்சுச்சி ந-
3 மகெரம் உயநு-	7 ல்லவழிக்கெ பொயி
4 சனி அழிச்ச	

(No. 70 of 1099).

1 கொல்லம் அநய	5 . . . த்தில் சா .
2 ந மாண்டு விறிச்சி-	6 கணத்தி நல்ல :
3 கமாதம் நயந-	7 வழிக்க பொயி
4 . . . னுந்நினம-	

(No. 71 of 1099).

1	எனையு மின-	4	பிள நல்ல-
2	ஞாற நு- மாணி	5	வழி செயி-
3	அழிப்ப மாப்-	6	து

(No. 72 of 1099).

1	எனைய[அ] மத	4	யான் வார்க்கி
2	[இ]ட ஞாற உய-	5	நல்லவழி
3	உ- செரி-	6	செயிது

(No. 73 of 1099).²

1	எனைய மத	4	யிப்ப மாணி
2	தனி ஞாற	5	நல்லவழி
3	உயஉ- அ-	6	செயிது

(No. 74 of 1099).³

1	கொல்லம் எனையு-	3	உயசு- கப்பியா ¹ -
2	மத மின ஞாயற	4	ர் சாக்கொ மரிச்சு

(No. 75 of 1099).

1	கொல்லம் அன-	5	நாள் கைத்-
2	நயச மத கன்-	6	தொட்டுக்கெல்
3	னி ஞாயற யு-	7	அச்சண்ணிய-
4	ந- திங்களாழிச்சா	8	ம்ம ம(ர)ரிச்சு

(No. 76 of 1099).

1	கொல்லம் அன-	6	ட்டுக்கெ-
2	அயசு மத	7	ல் வறிகி-
3	மிதின ஞாய-	8	த யபலொ[த]
4	ற உய- ச[னியா]-	9	மரிச்சு
5	ழிச்சா நாள் கைத்தொ-		

(No. 77 of 1099).

1	கொல்லம்	6	த்தொட்டுங்-
2	அனஅயச-	7	கெல் வறிகி-
3	மத கர்க-	8	த ஒள்ச்சி ந-
4	கெடக ஞா-	9	ல்[ல வழிசெயிது]
5	. ற உய- கை-		

(No. 78 of 1091).

1	கொல்லம் எனையு	4	புதிச ஞரிசா-
2	மத தனவ ஞா-	5	க்கொ சும்மார்
3	யெறு உயசு-	6	தரகன் மரிச்சு

1 Kappiyār is said to be derived from *lavār*, a syriac word for a grave, and means 'a sexton'.

2 Another reads: அனசு மத கர்க்கடமாதம் பழைகணக்க நடு- ஓராற்றுகூல் கொச்ச மரியத்த அம்ம நல்லவழி செறிது செறியத. (No. 8 of 1099).

3 A few other epitaphs are dated in Kollam 754, 768, 785, 801 and 816.

(No. 79 of 1099).

1 கொல்லம் அந்-	5 ச்ச(ர) நரள் கைத்-
2 எயஉ உத மிதி-	6 தொட்டுங்கெல்
3 ன ஞாயற மெ-	7 அபுரான் வர்-
4 ன் திங்களாழி-	8 கித ம(ர)ரிச்சு

No. 72—Pattali copper scroll: Kollam 971.

The subjoined Malayalam inscription is engraved on a thin copper-scroll received from the Bhagavatī temple at Paṭṭālī in the Kottarakkara taluk. The scroll is about 20" long and is not more than 1½" broad; and at one end it is provided with an eyelet soldered as a separate bit to the copper-leaf, so that when not in use, the scroll can be wound round in the form of a small cylinder and a string through this eyelet could then be used to secure the scroll in that position.

The inscription relates to the *prāyaścitta* or expiation in the form of a monetary fine of 100 *rāsi*, which the *karakkār* connected with the Bhagavatī temple were forced to pay, for having set at defiance the authority of Kāmpittān, in whom had been vested the administration of the properties belonging to the temple. About this individual and his connection with the Bhagavatī Temple, Mr. Sankaranarayana Pillai, Special Officer, Paṭṭālī Devasvam, has furnished me with a short note of information:—

“The word ‘Kāmpittān’ means a *Tān* (abbreviation of Unṇittān, Valiyattān) of the house Kāmpiyil (the name of a house). He is somewhat like a Veli-chappāḍu of modern days in some of the *Ūrāṇma* temples. They are said to have *anujñā* (അനുജ്ഞ) on certain occasions and at that time, they are said to act as oracles of the temple-goddess, relating to certain matters referred to them by the public. It is said that a Kāmpittān here comes into existence all on a sudden and he is selected by the goddess herself. He is expected to perform a few specified miracles, before he is admitted by the public as the Bhagavatī-*manushyam* (goddess’s representative). When he is so accepted by the people, he is brought before the sovereign in whose presence also he is to show his divine powers. He then becomes a Kāmpittān, in sole charge of the administration of the spiritual and temporal affairs of the Dēvasvam. He becomes the full owner of the lands belonging to the Dēvasvams. Probably the first of such Bhagavati-*manushyams* was a *Tān* (Unṇittān) of the house by name Kāmpiyil and the name descended to his successors in office also. The Government are now administering the Dēvasvam affairs on trust, until the appearance of the next Kāmpittān, whenever that event may happen.

The last of the Kāmpittāns died in 987 M. E. The Kāmpittān had ‘inspirations’ only when he, had *anujñā* (അനുജ്ഞ). At other times he was no more than an ordinary individual, in whom the control of the Dēvasvam properties was.

vested. In that capacity, a few leaders of the people revolted against his occasional high-handedness, and as the full owner of the *Dēvasvam* properties, he sought the help of the Government in subduing the revolt.

The reasons which brought about this cleavage between this temple-manager and the tenants are not directly mentioned in the record, but it must have been mainly due to the tyranny of the *Kāmpittān*: and the delinquents appear to have successfully 'non-co-operated' for a period of nearly 8 years. An attempt at compromise made by the *Sarvādhikāryakār* of the palace backed by a few *pōttis* having proved abortive, the misunderstanding appears to have continued, much to the detriment of worship in the temple. The revolt even went to the length of electing a new 'oracle' in the person of *Kuñji-chchēppan* of *Bānaveli*, and setting up a rival show in the temple; but the *Kāmpittān* actively interfering in defence of his own prescriptive rights to be the goddess's oracular vehicle, matters appear to have come to a crisis and an assault of a serious nature took place, which promised to end in a bloody sequel. Finally however, on the initiative of the *Karakkārs* themselves, the *Nambūdirippād* of *Akavūr* was requested to intercede; at and his instance, an expiatory fine was levied from the delinquent *Karakkārs* and peace was restored. The *Karakkārs* acknowledged their faults, paid the fine, swore unswerving obedience in future to the mandates of the *Kāmpittān*, and after having catalogued their offences on a thin copper-scroll, had this hung up in front of the *Bhagavatī* temple. The immediate cause of their penitent behaviour is not clear; nor is it known, except by implication, whether the *Kāmpittān* also bound himself to behave leniently towards his tenants in future.

The dates of these happenings are given as 59, 67 and 71; but as the Malayalam writing on the scroll clearly belongs to the 10th century of the Kollam era, these digits have been read as Kollam 959, 967 and 971, with the hundred-digit 9 introduced. To suit this guess, the last-mentioned year 71 has a much defaced initial digit, which may be taken as ൯.

The text of this quaintly worded is subjoined.

Text.¹

- 1 തിരുഅമെൻകുന്നത്തു കണ്ടൻ കാളി ഭഗവതിക്കൊള്ള പട്ടാഴി സ്വരൂപകേത
ത്തിൽ രണ്ടു കരക്കാരും ഉരരാമെക്കാരും അതിനെപ്പെട്ട ആളുകളും
കൂടെ ഓയൻ മാണ്ട മുതൽ തിരുഅമെൻകുന്നത്തു കണ്ടൻ കാളി ഭഗ
വതി മനിക്കുമായ കാംപിത്തനെ അനുസരിക്കാതെ നടന്നും ചെയ്തും
ഇരിക്കുന്നത കാംപിത്തനെ ഞങ്ങൾ കാൺക ഇല്ലന്നും കണ്ടാൽ
കൈ
- 2 എട്ടക്ക ഇല്ലന്നും ഞങ്ങൾ രണ്ടു കരക്കാരും കൂടെ ഒണ്ടാക്കിയ കാംപിത്താ
നാകുന്ന വെന്നും ഇല്ലന്നു വച്ചാൽ ഇല്ലാ എന്നും-ഞങ്ങൾ രണ്ടുകരക്കാ
രും കൂടെ പറഞ്ഞതും സംകേതത്തിനകത്തുള്ള വസ്തു നടന്നാൽ

¹ Registered as No. 3 of the Copper-plate collection for 1099 M. E.

മണ്ണടി ഭഗവതിയുടെ പൂജ അടിയന്തിരത്തിന്നു നെല്ലും പണവും കൊടുക്കണമെന്നും വസ്തു നടക്കണമെന്നും എന്നും

- 3 നിശ്ചയിച്ച രണ്ടു കരപ്പുറത്തു ഒരു വസ്തു തട്ടത്തു ഇട്ടതും മണ്ണടി ഭഗവതിക്കു ചിലവക്കുണ്ടിയ നെല്ലും പണവും മുതൽ എടുത്ത പന്തിരുന്നാഴി ഉൾപ്പെട്ട പൂജ അടിയന്തിരങ്ങൾ നടക്കുന്നതു സംകടമെന്ന പറഞ്ഞ വാക്കു കൊണ്ടു ഇതിൻമണ്ണു ഞാങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു കാമ്പീത്താൻ തിരുമനസ്സുറിവാൻ എഴുതി അയച്ച ദേശി പൊററിമാ-
- 4 രയും സവാധികാർച്ചക്കാരയും കൽപ്പിച്ച അയച്ചാറെ പട്ടാഴിയിൽ വന്ന ഞാങ്ങൾ രണ്ടുകരക്കാരും വസ്തു നടക്കണമെന്നും മണ്ണടി ഭഗവതിക്കു ചിലവക്കുണ്ടിയ നെല്ലും പണവും കൊടുക്കണമെന്നും സവാധികാർച്ചക്കാരൻ പറഞ്ഞാറെ അനുസരിക്കാതെ ഭൂനില പിടിച്ചു നിന്നതും മണ്ണടി ഭഗവതിയുടെ കണ്ടുകൃഷി
- 5 വരിക്കവെലിലെ വസ്തു അടിച്ചു മുടക്കിയതും കാമ്പീത്തന്റെ കൽപ്പനകൾക്കു ഇല്ലെന്നും കരണവും പതിവും പിടിക്കു ഇല്ലെന്നും കാമ്പീത്തന്റെ കൽപ്പന കെട്ടു പട്ടാഴിയിൽ പൊറുക്കണമെന്നും വാണവെലി കഞ്ഞി ചെപ്പൻ മുഗ്രത്തിയും പിടിച്ചു കൊണ്ടു അംപലത്തിൽ കെറി തുളുകു കൊണ്ടു തുളുരുത്തന്നും
- 6 വിലക്കണമെന്നു നൂറു മാണ്ടു തുലാം മനു- കാമ്പീത്താൻ ഞാങ്ങൾ രണ്ടു കരക്കാരൊടും കാമ്പീത്താൻ കൽപ്പിച്ച അയച്ചാറെ ആയത അനുസരിക്കാതെ പാണവേലിയെ അംപലത്തിനകത്തു കെറി തുളിച്ചതും കൊണ്ടു കാമ്പീത്താൻ അംപലത്തിൽ എഴുന്നള്ളി ആരടാ തുളു-ന്നു വെന്നു ചൊ-
- 7 ലിച്ചാറെ പാലമുട്ടിൽ എറക്കു ആന്നു എന്ന പറഞ്ഞാറെ എറങ്ങി പെറ എന്ന പറഞ്ഞാറെ പാണവെലി ശുലം എടുത്ത കാമ്പീത്തനെ ക-ത്തുവാൻ വരിക കൊണ്ടു പിടിച്ചു പുറത്തിറക്കി ചാവടിയിൽ ആക്കി-യാറെ ഞാങ്ങൾ രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ ചെന്ന പാണവേലിയെ എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു
- 8 കരുതിപിരയിൽ ഇട്ടുവെച്ച കുമ്പം അല്ലാതെ ഒരു വാക്കുകൾ ഞാങ്ങൾ കാമ്പീത്തനെ പറഞ്ഞ അതികുമ്പം ചെയ്യുതക്കവെണ്ണം രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ അംപലത്തിനകത്തു കെറത്തക്കവെണ്ണം പടിക്കല്ലിനകത്തു കെ-റിയതും കാമ്പീത്തനെ കാൺക ഇല്ലന്നു
- 9 മണിപിടിച്ചു സതാം ചെയ്തതും കാമ്പീത്തന്റെ നെരെ അകവുൻ നമ്പൂരി-പ്പാട്ടിലെ വരുത്തി ചില ശൊളുങ്ങൾ ചെയ്യുതക്കവെണ്ണം ഞാങ്ങൾ രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെക്കു എഴുതി അയച്ചതും ഇതുകൂ-ടാതെ മനസാ വാചാ കമ്മണാ അറിഞ്ഞും

- 10 അറിയാതെയും ഞാങ്ങൾ രണ്ടുകരക്കാരും ഓധൻ മാണ്ട മുതൽ ന്യായ മാണ്ട കംപമാസം വരയും ചെയ്ത സർവ്വം പിഴയ്ത്തെ ആകുന്നു ഈ പിഴകൾക്കു മണ്ണടി ഭഗവതിക്കു തുറരാശി കെട്ടി പിഴ ചെയ്യുന്നു. പിഴച്ചു പിഴകൾ ചെയ്യുതക്കട്ടെ എഴുതി
- 11 നാരായവും കൂട്ടി തിരുനടയിൽ രണ്ടുകരക്കാരും കൂടെ തുക്കിയ ചെമ്പ ലെയും നാരായവും. ഇനിമേലിൽ മണ്ണടി ഭഗവതിയുടെ കാരണവും കൊണ്ടു കാംപീത്താൻ കൽപ്പിക്കുമവണ്ണവും കേട്ടു ഞാങ്ങൾ രണ്ടുകരക്കാരും ഉത്തരംമാക്കാരും അതിനിടെപ്പെ-
- 12 ട ആളുകളും നടന്നുകൊള്ളുന്ന മണ്ണടി ഭഗവതി ഇനി ഞാങ്ങളെ കീറുമയ്യോ-ദപോലെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമാറാകണം. മണ്ണടി ഭഗവതി ശരണം. ഇത കൊല്ലം ധൗമാണ്ടു തുലാമാസം ൨ മനു പ്രാച്ചിത്തം കഴിച്ചുത.

Translation.

In the *Saṅkētam* (temple corporation) of Paṭṭāli, which belongs to (goddess) Kaṇḍan-Kālī Bhagavati of Tiruamēn-kunnam, we—both the *Karakkārs*, *Ūrāṇmakkārs* and other persons connected with them, having disobeyed Kāmpittān, the manager of Kaṇḍan-Kālī-Bhagavatī of Tiruamēn-kunnam from Kollam [9*]59, made up our minds as follows, saying that we shall not raise our hands in reverence, that the Kāmpittān has been chosen by us, the residents of the two *kara*, that if we say 'no' there will be no Kāmpittān, that if we cultivate the lands belonging to Maṇṇaḍi-Bhagavati we shall have to pay paddy and money for the expenses of the worship of and festivals to Bhagavatī, and that the lands shall not therefore be cultivated.

We resolved as above, and stopped the cultivation of the lands of the two *kara*, because it may then be found difficult to conduct the worship with the *paṇḍiru-nāḷi* offerings and the festivals of Maṇṇaḍi-Bhagavatī with the requisite scale of paddy and money, from the temple capital itself.

Kāmpittān having reported the matter to the king in writing, the king sent the *deśippōttimār* and the *Sarvādhikāryakkār*; and they came to Paṭṭāli. The *Sarvādhikāryakkār* directed that we should cultivate the lands, and give the paddy and money for the expenses of Maṇṇaḍi-Bhagavatī. But we refused to follow him and stood firm in our refusal. We forcibly stopped the cultivation of the temple (*kaṇḍukriśhi*) lands of Bhagavatī at Varikkavēli, and refused to enter into *karanam* and *pativu* agreements and to live in Paṭṭāli, obeying the orders of Kāmpittān.

(Again), when Kuṇṇichchēppan of Pāṇavēli entered the temple and began to dance holding the *mugraṇṭti*, Kāmpittān sent word to us, both the *karakkārs*, on the 1st of Tulām of the year [9*]61, that there shall be no dancing and that it shall be stopped. But disobeying him, we took Pāṇavēli into the temple and allowed him to dance. Kāmpittān entered the temple and asked 'who is he that dances', and the reply was 'Yakshi of Pālamūdu'; thereupon Kāmpittān said 'Depart'. Pāṇavēli took his trident and rushed up to Kāmpittān to pierce him; but he was taken out of the temple and put in a shed. But we, both the *karakkārs*, took

Pāṇavēli to the blood-room (*kurudippura*) and used offensive language towards Kāmpittān. We got on the stepping stone with intent to enter the temple and swore touching the bell that we would not see Kāmpittān. And we, both the *karakkars*, also wrote to the Nambūdiripād of Akavūr to come before Kāmpittān and question him.

Besides these (above mentioned offences), all that we have committed in thought, word or deed, with or without knowledge, from [9*]59 to [9*]67, are sins. We have paid to Maṇṇaḍi-Bhagavatī 100 *rāśi*, as a fine for these offences.

Writing these on a copper-scroll, we have hung it up with the iron style in front of the entrance to the temple of Bhagavatī. From today forwards we, both the *karakkārs*, *ūrāṇmakkārs* and other intermediate persons, shall by the grace of Bhagavatī obey Kāmpittān. May Maṇṇaḍi-Bhagavatī bless us, as formerly.

Adoration to Maṇṇaḍi-Bhagavatī !

This expiation (*prāyaścittam*) was imposed on the 21st of Tulām in the Kollam year [9*]71.

No. 73—Aruvaymoli record of Ravivarman: Kollam 872.

The subjoined long Tamil record is engraved on the four sides of a stone pillar fixed in the ground near a ruined *matha* at Aralikkutti, a suburb of the Aruvaymoli village. It is dated in Kollam 87[2], and on the 17th day of the month of Tai in the same year, which was one of Avitta-*nakshatra* and dvitīyā-*tithi* of the first fortnight, a gift of lands was made by a private individual named Nallakutti-*Āṇḍār* for offering worship to god Vināyaka installed in the stone-*matham*, which the father-in-law of the donor had constructed on the bund of a tank called Agaligai-*ūrū*. A long and detailed list of the pieces of land that formed part of the endowment is furnished; and this is followed by another list specifying the items of worship, that had to be conducted in the shrine and the expenses provided therefor.

The only point of historical interest in the record is that in ll. 43 to 47, the name of the Travancore king Ravivarman *alias* Śrīrāy-Mūttatambirāṇ is introduced. He is stated to have made a gift of 12 *paṇam* per year from the income due from the Poygai, apparently for utilisation for the expenses of the shrine.

The record has not been translated in view of its unimportance otherwise.

Text¹.

1 ஹரி; ஷு ஸ-ஹஸு-த[1*]	7 யும் வரியான்நாமெ-
2 சகாத்தம் கதகூயிஅ-	8 யாகமும் புலிக்கரண-
3 ன்மெல் செல்லாநி-	9 சூம் பெற்ற அவிட்டத்-
4 ன்ற கொல்லம் ² அளைய[உ]-	10 து நாள்ச் செய்த உத-
5 ஹி தைமாதம் யளவு சூத்-	11 கபூமவ தன்மதானப்-
6 வபக்கத்து துதிகை-	12 பிறமானமாவது [1*] நா-

1 Registered as No. 87 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 The details of date correspond to A. D. 1697, January 14, Thursday; *67; *41.

13 ஞ்சினாட்டு ஆரைவா-
 14 ய்மொழியில் நல்லகு-
 15 ட்டி ஆண்டாரென் அக-
 16 லிகைபூற்றங்கையி-
 17 ல் எங்கள் மாமனார் உ-
 18 டயவனடியான் ஞானி-
 19 யார் கட்டிவைத்த கல்-
 20 மடத்து நல்லவிநாயக-
 21 பிள்ளையார் சீபண்டர-
 22 த்துக்கு உதகபூறுவத-
 23 ன்மதானப் பிறமாண-
 24 ம் எழுதிக்குடுத்த பரி-
 25 சாவது [1*] ஷெ மடத்துக்-
 26 க்கு விட்டுக்குடுத்த நி-
 27 லமாவது ஷெ யூரில் -
 28 பாப்கை நாராயண-
 29 ன் புதுக்குளத்தின் கீ-
 30 ழ் மெல் மடைப்பொக்-
 31 கு யெ ங்கண்ணாற்று தடி
 32 உக்கு விரை கொருக்கும் ஷெ
 33 மடத்தடைப்புக்கும் ஞ க க்கு பா-
 34 ட்டம் கொ யெல் பொய்கை[வ]-
 35 யலுக்கு ஞ க க்கு மெல்வா-
 36 ம் கொ உவி அடைப்புக்கு ஞ
 37 க க்கு மெல்வாரம் கொவில் நி-
 38 லத்துக்கு அஞ்சாவிக்கும்
 39 தொட்டக்கடமைக்கும் ஞ
 40 க க்கு ஁ ஞ ஆக தடி உப ஁ ஞ
 41 நீக்கி ஞ
 42 க க்கு தடி சீவம் சன்னி
 43 தொட்டத்துக்கு ஞ க க்கு கட-
 44 மை ஁ உம் தம்பிரான் இரவிவ-
 45 ர்மரான சிறைவாய் மூத்த தம்-
 46 பிரான் பொய்கை ஆ[ய]-
 47 த்தில் ஞ க க்கு கற்பிச்ச த்-
 48 தந்த ஁ உம் புத்தெரி
 49 க்குளத்து [கா]மறை ம-
 50 டைப்பொக்கில் தடி உ-
 51 சவ எடகலமும் வளவடி-
 52 க்காட்டு குளத்தின் கீள்
 53 தடி க உ ஁ சவத்துக்கு
 54 ம் ஞகக்கு பாட்டம் தடி யெ
 55 [. . . . நிலத்துக்கு பெறு]

Second side.

55 . . ம . . தன்படி
 56 தடி அவம் அஞ்சாவி-

57 க்கு ஁ தடி சதி ஆக தடி
 58 யெ ஁ ஞம் நீக்கி தடி யெ.
 59 வம் அழகியபாண்டி-
 60 யபுரத்து [அசுவமல்]
 61 வி தடி கஉ ஁ ச சவமும்
 62 உளச்சவமும் ஞ க க்கு
 63 பாட்டம் தடி யசல் ஞ
 64 க க்கு அஞ்சாலியும் -
 65 மல்வாரமும் ச .
 66 ப்பதவும் [தடி எ஁]
 67 தடி ஁ நி
 68 செரி—வா ஁ ம் ம
 69 லைசவாமிவகை ஆ-
 70 த்தங்கரை அகரத்தி-
 71 ல் மெல்வார ஒற்றிக்குடு-
 72 த்த ஁ ஁ ஁ யெ தடி யெ-
 73 ம் ஆக அஞ்சாவி
 74 மெல்வாரம் நீக்கி ஞ
 75 க க்கு தடி சயெ ஁ யும்
 76 ஁ யசும் உமைஒருபா-
 77 கமும்ப்பழகியா-
 78 றும் விட்டுக்குடுத்த சு-
 79 வார்தியமாவது ஁-
 80 னாதிகால்ப் பொக்கில்
 81 நாரக்குளத்தின் கீ-
 82 ள் நடுவில் மடைப்-
 83 பொக்கில் கன்னாழ-
 84 ன் மாடக்குட்டி இருள-
 85 னெடு சிற்பெற்றறி கொ-
 86 ண்ட கொண்டுடை-
 87 யான் வயல் தடி உ-
 88 சவந ஁ கட ஁ ஁ சவக்கு
 89 ஞசக்கு பாட்டம் கொ
 90 யஅல் ஞ க க்கு அஞ்ச-
 91 ராவி மெல்வாரம் ஁-
 92 ர் மாவினீந்த சில்-
 93 வரிப் பெருவரிக்கு
 94 நீக்கின கொ ய நீக்கி கொ அ-
 95 ம் ஆண்டுகொண்டார்
 96 பூதைப்பண்டிசுரம்
 97 தென்பாறைக்குளத்-
 98 தின் தீள் பஞ்சந்தா-
 99 க்கி மடைப்பொ-
 100 க்கில் சுமைக்கா-
 101 ய்ப்புள்ளத்தில் க-
 102 றும்படி வயலில் ப-
 103 டுஉல மிட்டுத் தந்த

Third side.

- 104 முறி கல் ஸ னகக்கு று கக்கு
105 உபையம் தடி ச சிதம்-
106 பரனாதன் முத்தின் பெருமாள்
107 நாரகுளத்தின் கீழ் இ-
108 டையன் தூணியில் விட்-
109 மத் தந்த படுகலமுறி கல்
110 ஸ-உரு று க க்கு உபைய-
111 ம் கெ ச ஆக வகை நுனல்
112 . . [யார்] விட்ட ஸ கெயகம்
113 ஆக கெ நுனல் ஸ யச-
114 க்கும் தன்மச் செலவு ஷெம-
115 டத்தில் பிள்ளையாருக்கு நாள்
116 க க்கு வகக்கு று க க்கு கெ சநு
117 மடத்திலிருக்கிற பண்ட-
118 ரரத்துக்கு று க க்கு கெ கீ நா-
119 ள் க க்கு திருப்பெர் உக்கு ஸ-
120 ப ஆக று க க்கு ஸ-கெ யசி பர-
121 க்கொடி அய்யன்கொ-
122 வில் துவாதெசுக்கும் தி-
123 ருப்பள்ளிச்செக்கும் கெ
124 ட பங்குனி உத்திரத் திருநா-
125 முக்கு மயெசுரபூசைக்கும்
126 தரககாரர் அம்பலகாற-
127 ருக்கு சொறு கொடுக்க கெ ந
128 சித்திரைப்பரணிக்கு மயெ-
129 சுர பூசைக்கு று க க்கு கெ உ
130 சிவன்ராத் திரிபூசைக்கு கெ
131 று திருக்கார்த்திகைக்கு கெ
132 வ திருக்கணசாத்துக்கும்
133 தாணுவுக்கு சொமவார-
134 ற்தொறு மாலை கொண்-
135 டு பொறதுக்கு மாத விசெ-
136 முபூசைக்கு கெ க திதி ந
137 க்கும் பிறந்தநாள் உ க்கு ம-
138 யெசுரபூசைக்கு கெ
139 உரு ஏரிதுறம்புக்கு று க
140 க்கு கெ க நவபாண்டத்து-
141 க்கு று கக்கு கெ று ஆக கெ
142 சுயசவ ட யசல் திரு-
143 விளக்கெண்ணைக்கு று
144 கக்கு ஸ கீ பிள்ளையாருக்கு
145 பரிவட்டம் சாத்தெண்-
146 ணை சந்தனநாப்புக்-
147 கும் று க க்கு ஸ ந உப்பு
148 ஊறுகாய்க்கு று கக்கு
149 ஸ உ ஆக ஸ யச ஆக தன்-
150 மச் செலவான ஸ

- 151 கெ சயசவ ஸ யசம் கொ-
152 மத்து கொண்ட கெ யசம்
Fourth side.
153 மடமும் ஓலைகெட்டி-
154 விச்ச இடிஞ்ச மண்-
155 ணும் வைப்பிச்ச ந-
156 ந்தவனமும் பெணிவி-
157 ச்சு மிகுந்த முதலி-
158 ல் மடம் நடத்திவி-
159 கிற தன்மபத்தாவு-
160 க்கு று க க்கு கெ நம்
161 நீக்கி மிகுந்த முதல் கெ-
162 ரண்டு மடத்தில் தி-
163 ருப்பணி நடத்திக் கெ-
164 காண்டு வருவராகவு-
165 ம் [நாகாஉதிரபடன்]
166 விட்டதொட்டம் மனை-
167 யும் [விற்ற]யமும் அடி-
168 மையும் எருபத்துபெ-
169 ர் ஷிட்ட அடிமையு ம-
170 னையும் ஆக இதுவெல்-
171 லாம் ஆதிசந்திர த-
172 ராவெற் சந்ததிப்பிற-
173 வெசமெ தன்மம் நட-
174 க்கும் படிக்கு கல்-
175 லமுதி நாட்டிலித்த ந-
176 ல்லகுட்டி ஆண்டார்
177 எழுத்து ஷெ தெய்வ-
178 ச்சிலைப் பெருமாள்
179 அணைஞ்ச பெருமாள்
180 எழுத்து [11*] இந்த தன்ம-
181 ம் பிரபாலனமாக ந-
182 டப்பிச்ச பெர்கள்
183 சாலொகசாம்ப-
184 சாருப சாயுட்சிய
185 பதத்தை அடைவா-
186 ராகவும் [1*] இந்த தன்ம-
187 த்துக்கு அருதம் செ-
188 ய்த பெர்கள் பிரம-
189 கத்தி செப்த தொ-
190 சத்திலெயும் கெந்-
191 கைக்களையிலெ கா-
192 ராம்பசுவை கொ-
193 ன்ற தொசத்திலெ-
194 யும் பஞ்சமாபாதகம்
195 செய்த தொசத்திலெ
196 யும் பொவாராகவும் [11*]
197 ஸாஹைஷா ஹரி: ஷா [11*]

No. 74—Balamarttandavarman's record: Kollam 823.

This incomplete inscription dated in Kollam 923 in the reign of Bālamārttāṇḍavarman (M. E. 909–33) is engraved on a prepared surface on the face of a rough boulder on the top of a hill at Āruvāymoḷi. Near this piece of writing on the same rock has been cut a crude image of a Bhūtattāṇ brandishing a mace in the right hand. A figure of a peacock and a lance (*vēlāyudham*), which are respectively the vehicle and weapon of the war-lord Subrahmanya, are also portrayed in low relief on the top of the record, apparently because some donations relating to Kumāraṅkōyil near Padmanābhapuram had originally been meant to be registered in this incomplete document. It is possible that a portion of the hill had then been gifted away to the temple at Agastīśvaram and Kumāraṅkōyil, as otherwise it is not possible to understand why this record should have been incised in the forest here, so far off both from Agastīśvaram and Kumāraṅkōyil.

The significance and the appropriateness of the Bhūtattāṇ image is not understood, except that it represents a sylvan guardian.

Text.¹

- 1 காலமந். ஹு
- 2 அல்பசி மீ ந.மெ
- 3 நயினார் வாலமத்தாண்ட-
- 4 வர்மராய சிறுவாய்முத்த
- 5 பண்டாரத்தில் நிந்நும்
- 6 கல்பபனை வருகையில் செய்த வெ-
- 7 லை [1*] முன்னாள் உயக ஹு காத்திகை மீ உ முதல்
- 8 அகத்திகைம் கொயில் கம் குமாரகொ-²

Translation.

On the 30th day of the month of Alpaśi in the (Kollam) year 923, when the order from king (*Nayinār*) Bālamārttāṇḍavarman, the senior member of the Śīraivāy family came, this was the olaī (that was) written:

From the 2nd day of the month of Kārttigai of the year 21 (921), Agastīśvaram temple, one, Kumārakō . . . . .

Talakkudi inscriptions.

The following three epigraphs belong to the Jayantēśvra temple at Tālakkudi a village in the Bhūtappāṇḍi taluk of South Travancore. In the records themselves the god is called Śendaṇīśvaram-udaiya-Nayinār, and it looks probable that it owed its existence to some individual named Śendaṇ (Tamil form of Jayanta), royal or otherwise. Śeliyaṇ-Śendaṇ was an early Pāṇḍya sovereign, but it cannot be asserted whether this temple can be attributed to him, in the same way as the Bhūtappāṇḍīśvaram-udaiya-Nayinār temple at Bhūtappāṇḍi, a village

1 Registered as No. 86 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 The inscription stops here abruptly.

only four miles distant from it has been popularly believed to have come into existence in the time of the early Pāṇḍya king Bhūtappāṇḍiyan.

The temple as it stands now does not own any old records like the Bhūtappāṇḍi temple itself, whose earliest record dates only from the Kollam year 754. The earliest inscription in the Jayantēśvara temple is one belonging to Vīra Udaiyamārttāṇḍavarmaṇ dated in Kollam 708 appointing Āriyaṇ-Śokkaṇ Periyaperumāḷ-Brahmādhiraṇja of the Kodukula-sabhā of Suchīndram as an accountant. The next is dated in Kollam 735, and relates to the gift of some lands by Tirutturai-Nayinār Chidambaranāthaṇ, a member of the Kodukula-sabhā of Tāḷaikkudi for conducting some services in the temple. Another inscription dated nine years later in Kollam 744 registers a gift of some land by the same individual for rearing a *nandavanam* (garden), for the same temple's floral requirements.

The third record published here consists of a few fragments on some detached stones. One of these is dated in Kollam 782, and at the place where the king's name is mentioned as 'Tiruppā' a stone is missing; but as the other fragments also appear to belong to the same record the purport can be made out to be a gift of land for providing offerings to the god and for lighting a perpetual lamp in the temple. A Vāṇiyaṇ (oil-man) named Arumai-Mārttāṇḍasōḷagaṇ had also to pay some tax on his oil-mill.

The fourth epigraph is engraved on a slab of stone which has been embedded in the wall of a *maṭha* close to the temple. It is dated in Śaka 1599, Kollam 853, on the 19th of Kārttigai of the cyclic year Piṅgala, and registers the usual gift of land for providing offerings and conducting worship to the god Vināyaka, which a private individual named Nallanayināṇ-Pariyērumperumāḷ had consecrated in that *maṭha*.

These records have not been translated because they contain particulars of of no special interest.

One other inscription¹ is engraved on a granite oil-mill at Tāḷaikkudi, and relates to the gift of a mill for the supply of some oil for the use of the temple at Cape Comorin. It however bears no date, while a label on a granite tub contains the name

கொது குலசபையார் துலாதொட்டி.

- 1 (1) அருளிச்செயல் குமரியில் கன்னி.
- (2) யாபகவதிக்கு எண்ணக்காப்.
- (3) பு திருவிளக்கு எண்ண உ.
- (4) எப்பட்ட வகை அட்ட [ஆண்].
- (5) [முழு]துக்கு தாழைக்குடியில் ப.
- (5) நீரில் ஒரு செக்கும் இட்டுக் க.
- (7) டைமையும் தண்டிக்கோ.
- (8) ண்டு பொதும்படி அறுகா.
- (9) ல் விட்டதரம் வகை கல்வெட்டு.

No. 75—On the east wall of mandapa.

Text.¹

- 1 ുൗൗൗൗൗ ഖുഖി ഡീ [1*] ചെയ്തനുளാநின்ற கொல்லம் எா஁யநு (ஹ)²
- 2 பங்குனி ௮ உயருவ நாஞ்சிநாட்டுத் தாழைக்குடி யில்
- 3 நயினார் செந்தனீசுவரமுடைய நயினாற்கு ஷே நாட்-
- 4 டு ஷே யூரிற் கொதுகுலஸபையாரிற் திருத்துறை நயினார்
- 5 சிதம்பரநாதன்³ கணக்காக வீரகௌரப்பெரெரி குளங்கரையில்
- 6 மெல்பிறத்தில் திருந்தாவனத்துக்கு திருமாலைப்பறமாக வி-
- 7 ட்டுக்கொடுத்த ஷே குளத்தில் கிழ் புலித்தலை மெட்டுகாற்பொக்-
- 8 கு மெலையயல் வடகட்டளை ஁ கண்ணாறு மூள செந்தன் வெங்கடவன்
- 9 ௮ கூர் க்கு ஒற்றிகொண்ட கடுக்கைவட்ட தடிசாய்யுள⁴ செந்தன்
- 10 செந்தனீசுவரமுடையநயினார் தெவதான உள்ளி¹ . . . . .
- 11 கிழ் எல்லை வாய்க்காலுக்கு மெற்கு தெக்கு எல்லை அனந்தனீசுரன் . . . .
- 12 வடக்கு மெற்கு எல்லை அழகன் உத்துக்கு கிழக்கு வடவெல்லை செ . . . .
- 13 கிடங்குக்கு தெக்கு ஆக எல்லை யுள்பட்ட உத்திலொலை யள . . . . .
- 14 வில்மடை ஒரு சார் வயல் தடி நல்ல நயினாடு . . . . .
- 15 க்கு ஒற்றிகொண்ட கிடங்கடி தடி உச . கூ || க . நாகா . ள் . . . . .
- 16 க்கு எல்லை கிழக்கு எல்லை தடி பீக்குமெல் எல்லை கடுக்கரை . . . . .
- 17 வடக்கு மெல் எல்லை வெவீன்றமுது உத்துக்கு கிழக்கு வடக்கு எல்லை . . . . .
- 18 க்குக்கு தெக்கு ஆக எல்லை யுள்பட்ட உத்திலொலை யினெ . . . . .
- 19 சபமத்துக்கு மெல்வாரம் உவா உ பொகம் உள்பட சர஁ ஒற்றிகுடுக்க-
வெண் . . . . .
- 20 தடி வல கொல்லை க ஷே கொயில் தானத்தார்க்கு மெல்வாரம் உபைய ஒ
. . . . .
- 11 மெல் வார உபைய சொறு . . . . .

1 Registered as No. 23 of the Trav. Epig. Colln. for 1093 M. R.

2 The year is underlined on the stone.

3 The garden to the south of the tank contains the following record on a stone—

[எர஁ ஹ ஆவணிமாதம் கட தாழைக்குடி நயினார் செந்தனீசுவரமுடையார்க்கு ஷேயூர் கொதுகுல
சபையாரில் திருத்துறை நயினார் சிதம்பரநாதன் நந்தவனத்துக்கு வழிபாடாக குடுத்த நிலம்
வீரகௌரப்பெரெரியில் புலித்தலை மெலை வயல் ஁ . . . . .]

4 A portion is built in by a modern masonry wall.

No. 76—On the east base of the mandapa.**Text.¹**

- 1 எளசுமீஸ் ஸ்ரீ புரட்டாதி மீர் ஸ்ரீ உ தாழைக்குடியில் நயினார் செந்தனீச்சு-
ரமுடைய தம்பிரானற்கு ஷே நாட்டு ஷேயூரில் கொதுகுலஸ . . .
நயினார் சிதம்பரநாதனென் ஷே யூரில்
- 2 . . . நந்தவனத்துக்கு நந்தவனப்புறம் விட்டுக் குடுத்த நிலமாவிது [*]
ஷே பற்று புலித்தலைமெடு மெலையவல் வடகட்டளை நங் கண்ணாறு . . .
நகலக்கு மெல்வாரம் உ எ-
- 3 ந்பயப்பட்டது முன்பு ஷே கொயில் சீபண்டரரக் காரியஞ் செய்வார்க-
ளொடு முன் எளசுமீஸ் மாசி ௮ சஉ ஒற்றிகொண்ட இருநா . . .
ன ஒற்றி ஓலையும கொயில் சீபண்-
- 4 டாரத்து கல்லும் வெட்ட முன் நடு ஸ்ரீ கல்வெட்டிக்குடுத்த இன்னிலத்-
திற கொழுவாரமும் இந்த மெல்வாரமும் கொடுத்து இந்தபடி மெ
கொழுவாரம் கொண்டு தன்மத

No. 77—On a few detached stones.

(No. 21 of 1093.)

- 1 கொல்லம் எளசுமீஸ் ஸ்ரீ ஆவணி ௪௨ நடுவ திருப்பாப்
- 2 னநரம் நாஞ்சிநாட்டில் தாழைக்குடியில்
- 3 சைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு அமுதுபடி எண்
- 4 புறக்கடை விளக்கு ஒன்றுக்கு எண்ணை

(Nos. 20, 19, 18 of 1093 and No. 92 of 1099.)

- 1 புரவில் முதற்கண்ணாறு
- 2 முதத்தரத்தில் நிலம் அஞ்சு
- 3 மாவும் மெற்படி தெசத்து வாணியன் அருமை மாத்தாண்டச்சொழகன்
செக்கு ஒன்றுக்கு கடமையும் கூடி நடத்தி பொ-
- 4 ருமாறும் நடத்திப் பொருமிடத்து செண்மபகராமன் பூசை சொறு எ-
ண்ணாழி செய்தும் இன்னாள் முதல் மெற்படி கொ-
- 5 யிலில் இரண்டாங்குடியில் நாகம்மை செந்தியார்க்கு ஆசந்திரதாவல் ச-
ந்திப்பிறதெசமெ கொடுத்து பொரும் [படி] கற்பி-
- 6 ச்சிது ௪௪௫ [11*]

(No. 17 of 1093)

On the south wall of the gopura.

திருநாவுக்கரைசு பிள்ளை ஆருமுகப் பெருமாள் சதாசெவை.

The gōpura may have been constructed by Tirunāvakkaraṣu-Pillai Aru-
mugapperumāṇi.

No. 78—On the wall of the Kilaimatham.

Text¹.

- 1 சகாத்தம் கதருகுகுகன் மெல் செல்லாநின்ற கொல்லம்² அருகில் னு
டிகல னு காத்திகை மீர் ஸ்கவ பூறுவபக்கிஷத்து
- 2 பஞ்சமியும் சொமவாரமும் திருவொணமும் திறுவனமயொகமும் ஆக
மடதன்மத்து பிறமாணம் விட்டுக் குடுத்தெ னஞ்சினட்டு சுசீந்திர-
த்து
- 3 கணக்கு நல்லயினுன் பரியெறும் பெருமாள் தாழைக்குடியிற் கெட்டிவி-
ச்ச கல்மடத்தில்ப் பிள்ளையார் பூசைக்கும்
- 4 சைவத் ஷராங்களுக்கு மயெசுரபூசைக்கும் அதிகாரம் நெல்லையப்பர் பூ-
சைக்கும் நந்தவநப்பணிவிடை
- 5 ஆண்டார் உடமைக்கும் மாதவிஷெத்துக்கும் ஆடியீர் திருவொணம்
பிறந்த னுள் மயெசுரபூசைக்கும் தன்மபத்தா-
- 6 வுக்கு உடமை கெ டுக்கும் கூட நிராகரம் இராமனாதன் ஆண்டார்க்கு
விட்டுக் குடுத்த வகயாவது [1*] தாழைக்குடியில்
- 7 பெரியகுளத்தின் கீள் மெல்கரை உஜீநகசவ ம் சாரவயல் உசுளதகூடும்
தென்பாறை மண்ணடிப்பற்று
- 8 உருககம் அழகியபாண்டியபுரம் அகவயல் கீள்கால் உஜீநகசு|| சக்யம்
ஆக பற்று டுக்கு தடிசை பசு டுளகசு||
- 9 க்கு னு க்கு பாட்டம் கெ ஸ்கல் குத்தகை நிக்கி அஞ்சாலி காணிக்கை
ஒன்றுபாதியும் கெ லு உம் கூட லு கூ இக்கும்
- 10 மண்ணு உஜீநகசு மெல்வார்த்துக்கு செலவு கெ டு நீக்கி கெ சுகுள
ஸம் அருகே மணலூர் திருவெங்கிடமு
- 11 டையான் முதல்பெர் வசம் மெல்வார ஒற்றிகெண்ட கெ ஸுளஸம், அர-
சுகுள கெ உவம் ஆக டு டுளயருக்கு கெ
- 12 மெல்வாரம் கெ ஸயம் ஆக கெ டுயசு னு உறு ல் விசெஷகாணிக்கை
வந்த காலம் படி பாதியும் இறுத்து இவ்வக-
- 13 ப்படி உள்ள நிலமும் நெல்லும் மடத்துக்கு திருவிளக்கெண்ணைக்கும்
சாத்து எண்ணைக்கும் ஷெயூர் நகரத்தார் பட்டையம்
- 14 தந்த படிக்கு எண்ணையும் ஷெயூர் வெளாமார் பட்டையம் தந்த படிக்கு
குசக்கலம் உரு உயம் எடுத்துக் கையாண்டு நந்தவநமும்
- 15 பயிற்செய்து நெல்வகக்கு சிட்டிக் கு தன்மபத்தர் முன்னெழுத்தும் பின்-
னெழுத்தும் ஊர்க்கு எழுத்துமிட்டு தன்மபத்தர்
- 16 வாங்கி உடமை கெ டு உம் எடுத்துக் கொண்டு ஊர்க்கு வகக்கு திருப்ப-
ள்ளிச்சை சிவனிராத்திரிக்கு சொறு உவம்
- 17 காத்திகைப் பொரி உரியும் குடுத்து மடதன்மமும் நடத்தி பெட்டி பிற-
மாண மடத்தில் ஆதானத்தில வைத்து தன்மபத்தர் வசம்
- 18 திறவுகொலும் ஊர்க்கு முத்திரையும் இட்டு நடந்து பொதுமிடத்து த-
ன்மத்தை விக்கினம் பண்ணின பெரை
- 19 ஊரும் காடும் இசைகரமும் சொதிச்சு கெந்கைக் கரையில் காராம்பசு-
வை கொன்ற தொஷத்தில்

1 Registered as No. 90 of the Trav. Epig. Colln. for 1099 M. E.

2 The English equivalent is A. D. 1677, November 19, Monday; 46; 78.

- 20 பொவாராகவும் இந்தத் தன்மத்தை பரிபாலனம் பண்ணின பெர்கள் பு-
த்திரசம்பத்துடனே வாள்நதிருப்பாராகவும்
21 இவ்வகைப்படி மடதன்மம் நடத்தும்படிக்கு கணக்கு நல்லநயினான் பரி-
யெறும் பெருமாள் எழுத்து நன்றாக.

Abstract of contents.

On the 19th day of the month of Kārttigai in the Kollam year 853, Piṅga-
la, which was a Monday with pañchami of the first fortnight and Tiruvōṇam-nak-
shatra,—Nallanayināṇ-Pariyērumperumā! of Suchīndram in Nāñji-nāḍu built a
Vināyaka shrine at Talaiṅkūḍi and gave some lands capable of yielding 60 *kōṭṭai*
of paddy; and this had to be utilised, after the payment of taxes etc. for the
expenses of providing worship to Pillaiyār, Māhēśvara, for special worship on Ti-
ruvōṇam day, for remuneration to the *dharmakarttā* and for oil for lamps and the
sacred bath.

Cholapuram inscription of Sundarasola-Pandyadeva.

Text¹.

- Do.

TRIVANDRUM: .
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.
1927.

All Rights Reserved.